

P 04-05

CAS PUJOL

La policia no aclareix l'origen de les proves

L'excap policial i home fort de Fernández Díaz, Eugenio Pino, respon amb evasives al jutge

El magistrat De la Mata investiga si informació clau del cas es va obtenir de manera il·legal

P 10-11

KEVIN LAMARQUE / REUTERS

Trump nega acords amb Rússia i endureix els atacs a la premsa

El president nord-americà, Donald Trump, va carregar ahir durament contra els mitjans de comunicació per haver publicat que membres del seu equip van mantenir contactes amb agents russos durant la campanya. "La gent no us creu", va etzibar

P 16

Una vacuna experimental contra el VIH provada a Can Ruti ofereix resultats positius

P 22

Els ingressos tributaris de la Generalitat creixen un 10%

P 26

El Palau de Mar acollirà el laboratori de Seat

P 13

Churchill va escriure el 1939 sobre extraterrestres

GETTY

28

XAVIER ROIG

enginyer i escriptor

El judici del 9-N demostra que caldrà coratge, paciència i tenacitat. El pitjor encara ha d'arribar

les claus del dia

BONDIA

Jacqueline Kennedy recorda Camelot

AVUI S'ESTRENA 'JACKIE'. No se la perdin. Natalie Portman hi encarna una versemblant Jacqueline Kennedy, humana com mai no la vàrem veure. Pablo Larraín et fa seure al seient del Lincoln Continental descapotat on JFK va ser assassinat. L'anatomia de l'instant es combina amb el drama de la vídua espantada que veu que la seva tragèdia personal és també una tragèdia mundial. Una seqüència musical corglaçarà els espectadors catalanoparlants. La pel·lícula rescata el reportatge que va escriure el periodista Theodore White per a *Life* després de parlar durant quatre hores amb Jacqueline, pocs dies després del magnicidi. L'ex primera dama li va explicar que JFK cantava un fragment d'un musical que deia: "No deixis que s'oblidi / que una vegada hi va haver un lloc / per un sol i brillant moment / que va ser conegut com Camelot".

ANTONI BASSAS

diatarivv

VICENÇ VILLATORO

17 DE FEBRER

Desproporció

QUAN VEUS seguides les imatges de la sortida de la fiscal en cap del Palau de Justícia i les imatges de la roda de premsa en què va denunciar insults i escridassades, la sensació és d'una desproporció enorme. En una societat tensada (i no només ni sobretot per la qüestió sobiranista) són lamentablement freqüents els insults, les escridassades i les mirades plenes d'odi a alcaldes, regidors, policies, jutges, advocats, metges, professors d'institut, esportistes, àrbitres de futbol i ciutadans de tota mena. En aquest sentit, el que mostraven les imatges de la sortida del Palau de Justícia estava més aviat a la banda baixa. Per contra, la roda de premsa estava a la banda alta de les reaccions: no en recordo cap altra de convocada per denunciar crits o mirades d'odi. D'aquí la sensació de desproporció. És especialment greu que la víctima d'aquests atacs personals sigui una fiscal? A mi em semblen igual de greus (i condemnables) per a qualsevol persona. No crec que vagi en el sou de ningú. I si algun diferencial hi hauria d'haver en el cas dels càrrecs públics és que haurien de ser especialment responsables a l'hora de gestionar aquest material explosiu. És a dir, que se'ls ha de demanar més sentit de la proporció que a la resta de ciutadans.

vistaltwitter

Paolo Gentiloni (@PaoloGentiloni)
Primer ministre italià

"I, malgrat tot, ens movem. Europa ha fet un pas endavant respecte al CETA amb el Canadà i demostra que té un paper a fer contra el proteccionisme"

Pepe Fdez.-Albertos (@jfalbertos)
Polític

"Crec que el CETA té elements positius (en bona part per la pressió dels seus opositors). Però això que oposar-s'hi és necessàriament estar a favor de l'autarquia és simplement una deshonestedat intel·lectual"

Anna Bosch (@annabosch)
Periodista

"Amb Donald Trump a la Casa Blanca, Justin Trudeau, primer ministre del Canadà, és el substitut d'Obama com a líder mundial per als progressistes"

Ernest Urtasun (@ernesturtasun)
Eurodiputat (ICV-EUiA)

"Sorprès pel pobre discurs de Trudeau: panegíric sobre el #CETA i ni una paraula del que sí que mereix tot el crèdit: refugiats"

Consol Prados (@consolprados)
Membre de la comissió executiva de la federació del Maresme del PSC

"Bonic veure que des dels diferents àmbits i entitats on soc em convoquen a la manifestació de dissabte @volemacollir #CasaNostraCasaVostra"

Francesc Reverté (@FrancescReverte)
Periodista

"Per dignitat. Per la dels que cerquen refugi, i per la dels que ens ho mirem indignats i estupefactes des de casa. #volemacollir"

FERNANDO VILLAR / EFE

Íñigo Errejón (@ierrejón)
Portaveu de Podem al Congrés

"Al governador del Banc d'Espanya: és fàcil endarrerir l'edat de jubilació quan et jubiles quan vols i amb pensió blindada"

Montse Forga (@montseforga)
Advocada

"I pensar que Espanya ens avisava fa poc que en una Catalunya independent ens quedariem sense pensions per fer-nos por... Qui ha de tenir por ara?"

Isaías Lafuente (@IsaiasLafuente)
Periodista

"Va guanyar el Nobel d'economia per haver resolt el problema de les pensions: fer coincidir el dia de la jubilació amb el de la mort..."

pareumàquines

ÀLEX GUTIÉRREZ (@ALEXGUTIERREZM)

Luis Enrique al punt de mira: tirar la pedra i amagar la mà

ÉS OBVI que els diaris en paper ja no han de ser el recull de fets del dia anterior. Cal donar claus, context, històries i, si es pot, avançar els escenaris de futur. Però aquesta part prospectiva sovint es converteix en tèrbola: els diaris deixen d'intentar endevinar o avançar què passarà i busquen directament generar-ho. Les enquestes electorals en són l'exemple més clamorós.

L'*Sport* publica una foto lúgubre de Luis Enrique i li plantifica un titular sagnant en majúscula: "Assenyalat". Segons explica el subtítol: "Luis Enrique és mirat amb lupa pel seu propi equip i per la directiva". I

una peça, sota l'epígraf "Confidencial", remata: "Veus crítiques al vestidor". *El Periódico*, de la mateixa editora, també posa la foto del blau-grana obrint la primera pàgina i titula: "Final de cicle?" Ah, l'interrogant! L'eterna assegurança gratuïta dels periodistes. En totes dues portades es tira la pedra i s'amaga la mà. Si no hi ha crítica pública, llavors és el diari qui en realitat catalitza el malestar i el dirigeix cap a una mesura molt concreta.

Resulta, a més, que, el mateix dia, *Mundo Deportivo* enfoca l'assumpte de manera radicalment oposada: "Tanquen files", diu la portada. I el subtítol: "Les discrepàncies quedaran en l'ordre intern, mentre la caverna bastoneja Lucho". En què quedem? Costa saber quin dels dos diaris té raó. Però és evident que l'*Sport* intenta desestabilitzar Luis Enrique, mentre que *Mundo Deportivo* el vol amarrar. En tot cas, s'ha de consignar que els atacs a Luis Enrique des del grup Zeta estan sustentats en a) fonts anònimes, b) fets molt subjectius, com ara "mirat amb lupa" i c) un interrogant que acusa sense mullar-se.

"Assenyalat"? I tant: però, de moment, per dos mitjans que, aparentment, busquen generar una nova profecia autoacomplerta.

TOVALLONSNEGRES

Deixi de ser gai (pregunti'm com)

Llegeixo amb fruïció el flyer que m'envien els meus cinquanta millors amics gais. Es tracta del curset d'un tal Alexis Pinto per deixar de ser homosexual. La garantia és el mateix Alexis Pinto, avalat pels seus vuit anys d'heterosexual "sense recaigudes". Això és important. Perquè ja se sap que, quan deixes de fumar o deixes de ser homosexual, un dia que estàs neguitós o estressat, pam, hi tornes. El vici és el vici...

L'Alexis ho fa a través de set passos (secrets, esclar) i amb l'ajuda de Déu Nostre Senyor (que sempre és millor que els electroxocs o les dutxes). I, el més important, t'explica com anirà la cosa. Llegiu i emocioneu-vos. "El primer mes seràs cinquanta per cent més heterosexual, el segon, de 75% a 90% més, i en tres mesos estaràs completament i heterosexualment curat". La conferència de l'Alexis es fa en un teatre anomenat Armando Manzanero, el 20 d'abril. I sí, suposo que d'aquest segle.

Deixem per al final el primer mes que ens proposa l'Alexis i anem al segon. Quan ja ets "molt poc" homosexual (un deu per cent). Què et deu passar, gràcies a la teràpia? Potser ja t'agraden molt les dones, però, ai... Encara no ets un hetero al cent per cent. Albiro que, encara, algun petit detall et delata. Quan veus una ampolla de whisky buida, encara penses: "Mmm... Jo d'això això te'n faig una làmpara".

Al cap de tres mesos ja no. Ets un mascle més ibèric que el pernil i, qui sap? Gràcies a la teràpia, potser quan venen amics a casa tu ja no els reps amb una copa de vi blanc (com abans) sinó que els saludes amb uns alegres trets de trabuc, a tall de salutació. I tot seguit et poses a tallar troncs.

Però a mi, sobretot, m'interessa aquest primer mes. Quan ets el cinquanta per cent més heterosexual. Això, a la pràctica, et converteix en bisexual. I, francament, deu ser divertit mentre dura.

EMPAR MOLINER

a
L'EDITORIAL

La millora de la recaptació de la Generalitat o la xocolata del lloro

El departament de Vicepresidència, Economia i Hisenda de la Generalitat tancarà els comptes de l'any 2016 de manera plàcida. Aquesta setmana ha anunciat que el dèficit de l'any passat se situarà en el 0,9% del PIB, només dues dècimes per sobre de l'objectiu autoritzat, que era del 0,7%. Tota una proesa. Dues dècimes d'incompliment suposen 440 milions d'euros de factures impagades. La Generalitat encara té els mercats financers tancats i es finança a través del fons de liquiditat autonòmic (FLA), un mecanisme creat pel govern espanyol que està format per dos tipus de fons: uns per cobrir el dèficit autoritzat i uns altres per fer front als venciments de deute. Per tant, quan se supera el límit de dèficit impositat, a priori, no hi ha liquiditat per finançar-lo.

En aquesta reducció del dèficit hi han jugat un paper clau dos factors: la millora de l'economia (el PIB català ha crescut un 3,5% el 2016) i l'augment de la recaptació.

Els ingressos tributaris de la Generalitat han crescut un 10% el 2016, fins als 19.531 milions, una quantitat que és un 101,01% superior al previst en el

Els ingressos tributaris han augmentat un 10% gràcies a la millora de l'economia catalana

pressupost del 2015. L'Agència Tributària de Catalunya (ATC) va recaptar en impostos propis i cedits un 6% més que l'any anterior. Ara bé, si el Tribunal Constitucional no hagués anul·lat alguns impostos propis de la Generalitat –després que el govern espanyol creés els mateixos tributs però a tipus zero només per ocupar l'espai fiscal–

la recaptació hauria crescut un 8,4%. Els ingressos per taxes han augmentat també gràcies a la creació de nous impostos propis durant la crisi. Ara bé, els impostos propis i cedits només representen el 15% del total d'ingressos tributaris. El gruix, un 83%, estan en mans de l'Estat (bàsicament IRPF i IVA), que els transfereix a les comunitats autònomes a través de bestretes del model de finançament. Unes bestretes que es calculen voluntàriament a la baixa i es liquiden dos anys més tard. Per exemple, aquest 2017 la Generalitat rebrà 1.600 milions de l'any 2015.

Durant la crisi la Generalitat va recórrer a la imaginació per crear nous impostos que permetessin ajustar el dèficit amb ingressos i no amb retallades socials. Per a alguns era la xocolata del lloro, perquè només són el 15% del total. Cert, el que realment caldria és controlar les bases fiscals.

LES CARES DEL DIA

Beatriz Mothe

Beatriz Mothe és coordinadora, juntament amb Josep Moltó, de l'assaig clínic d'una vacuna terapèutica de VIH realitzat per l'IrsiCaixa –un centre impulsat per l'Obra Social La Caixa i el departament de Salut–. La vacuna es va presentar en un congrés a Seattle, i obre la porta a una teràpia sense retrovirals. **P. 16**

Esteve Rimbau

El director de la Filmoteca de Catalunya reivindica, en una entrevista a l'ARA, que l'equipament hauria de tenir un estatus jurídic i econòmic equivalent al del TNC, L'Auditori o el MNAC, com a institució cultural de nivell nacional. Rimbau explica que ara treballen en el projecte de difondre la seva programació per tot el territori de Catalunya. **P. 30**

Marc Gasol

Per al jugador dels Memphis Grizzlies aquest All-Star té un gust especial després de la lesió que va patir fa un any. En una entrevista a l'ARA, el petit dels Gasol opina també sobre la crisi de joc i de resultats que travessa el Barça Lassa i dona la seva recepta: que cadascú es miri al mirall i pensi què pot aportar per sortir del pou. **P. 39**

ANTHONY GARNER

Emporta't amb l'ARA el CD '40' amb les cançons del quarantè aniversari de la Bressola

Un cant a 40 anys d'educació en català

Celebra a través de la seva música els quaranta anys de la Bressola, una institució que va fer realitat el somni d'educar en català a la Catalunya Nord. El CD '40' aplega noves cançons i curioses versions com 'Muntanyes del Canigó' i 'Jo Pardal' a càrrec de músics i cantants com Anna Roig, Carles Belda i Miquel Gil, entre d'altres.

ara.cat

Aquest cap de setmana per només **9,95 €** al teu quiosc

Política

OPERACIÓ CATALUNYA

L'excap policial Eugenio Pino ahir després de comparèixer davant del jutge.

SERGIO BARRENECHEA / EFE

El comissari Pino no aclareix al jutge com va obtenir proves del cas Pujol

L'home fort de Fernández Díaz descarrega tota la responsabilitat en el seu subordinat, que declara avui

ERNESTO EKAIZER
MADRID

Eugenio Pino, l'exdirector adjunt operatiu de la Policia Nacional i home fort de l'exministre de l'Interior Jorge Fernández Díaz, no va aconseguir ahir aclarir els dubtes que li plantejava el jutge José de la Mata. El magistrat volia aclarir com la policia havia obtingut proves del cas Pujol, i sobretot la informació que va servir a la unitat central de delinqüència econòmica i fiscal (UDEF) per redactar el seu informe de l'1 d'abril del 2016. Pino, que compareixia com a testimoni, no va aclarir-ho i va traslladar tota la responsabilitat a Marcelino Martín Blas, subordinat seu al cos policial.

L'origen de les sospites del jutge és aquest informe de la UDEF redactat l'abril del 2016. La policia citava en aquell document uns arxius que, suposadament, s'havien descarregat d'un USB que era entre les proves de la causa. El magistrat, però, va començar a investigar en adonar-se'n que la memòria física no apareixia enlloc, cosa que va fer que el jutge

pensés que la prova no era vàlida.

Va ser aleshores quan Pino li va enviar un escrit, el 3 de novembre, explicant-li que l'USB el van entregar dos empleats de Método 3 –també relacionats amb l'operació Catalunya, Antonio Tamarit i Julián Peribáñez–, a Martín Blas. En aquell document assegurava que la informació que apareixia dins

Versions "Tinc molta imaginació", va dir Pino per justificar les contradiccions

l'USB era "complexa" perquè hi havia informació sobre el general Jesús del Olmo, exdirector del CNI; el germà del llavors ministre de l'Interior, Alfredo Pérez Rubalcaba, i membres de la classe política catalana. Per això, segons deia Pino en aquell escrit, s'havia remès copia al CNI, a la Policia Judicial i a la Comissaria General d'Informació.

Pino, no obstant, va contradir-se ahir davant del jutge i va assegurar que el que havia escrit el 3 de novembre no era cert. "Va ser enyorança de jubilat, no sé per què m'hi vaig ficar. El que explico no és gaire cert. No tinc seguretat. M'ho diu Marcelino Martín Blas. Tot són rumors, el que hi ha de Del Olmo i Rubalcaba", va explicar al jutge.

L'home de confiança de Fernández Díaz va assegurar que no havia mirat el contingut de l'USB perquè és "molt maldestre" amb els ordinadors i la informació estava encriptada. També va assegurar que si havia citat el detectiu de Método 3 Antonio Tamarit és perquè li sonava "el nom d'un mag", en referència a Juan Tamariz.

El seu relat, contrari al que havia enviat al jutge al novembre, va irritar els interrogadors. Pino va intentar explicar-se: "Com a policia, tinc una imaginació poderosa". Avui el seu subordinat, Martín de Blas, donarà la seva versió al jutge que investiga el cas Pujol.

Mentre el magistrat investigava on havia anat a parar el llapis de memòria d'on suposadament sor-

EL BITLLET

El senyor X de la guerra bruta

La primera condició de la guerra bruta per ser eficaç és que ha de ser subreptícia, no deixar proves ni rastres, ser invisible als ulls de la majoria. En aquest sentit, l'anomenada operació Catalunya ha sigut un sonor i rotund fracàs. La polèmica policial ha ocupat portades de diaris, tertúlies i ha generat editorials preocupats per l'efecte de tot plegat en la instrucció del cas Pujol. Ara sabem que Fernández Díaz va muntar una policia política, que es va saltar la llei (sí, la

lle!) per aconseguir proves i que si no hagués estat per la confessió del patriarca (que tenia com a objectiu salvar el patrimoni dels fills), potser estariem davant d'un altre cas com el de Banca Catalana. Però el més greu de tot és que l'escàndol policial, admès fins i tot pel nou ministre de l'Interior, no ha tingut cap conseqüència política sobre el seu responsable últim: un senyor X anomenat Mariano Rajoy.

DAVID MIRÓ
SUBDIRECTOR

ARTUR MAS, EXPRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA
“Estan intentant crear el marc mental que a Catalunya es tendeix a la violència per després poder justificar una possible intervenció de l'Estat”, va dir ahir Mas des de Madrid.

ERREJÓN NO PREGUNTARÀ AL CONGRÉS

Íñigo Errejón no podrà preguntar com a portaveu d'Units Podem en la pròxima sessió de control al Congrés. Sí que ho farà, però, la portaveu adjunta, Irene Montero, que sona per substituir-lo com a número dos.

Preocupació d'un expert de l'ONU

Un dels relators especials de l'Alt Comissionat de l'ONU sobre els Drets Humans, Alfred de Zayas, va traslladar a l'Estat la seva preocupació per l'operació Catalunya a través d'una carta enviada el 30 de gener i que ahir va fer pública el Cercle Català de Negocis (CCN). De Zayas va fer saber a l'ambaixadora espanyola de l'ONU, Ana María Menéndez, que la conxorxa policial i la judicialització del procés sobiranista “contra dirigents polítics catalans” podria vulnerar els drets humans. De Zayas també alerta que els conflictes armats dels últims anys han estat provocats per negar “la lliure determinació”. Fonts del CCN apunten que instaran la Generalitat a presentar una demanda de mesures de protecció al Comitè de Drets Humans de l'ONU.

tien algunes de les proves contra els Pujol, la policia en va trobar un. El 9 de febrer –el mateix dia que el magistrat va citar Pino–, el cap interí de la UDEF, Manuel García Catalán, va entregar al jutge un USB que suposadament havia trobat “revisant armaris” de les dependències policials. Un cop fet el buidatge del llapis de memòria, el jutge ha constatat que els documents són similars als que citava l'informe de la UDEF: informacions elaborades per Método 3 a partir de retalls de premsa dels anys 2000 i 2001 relacionats amb els negocis de la família Pujol.

“Anem contra vosaltres”

Un dels fills de l'expresident, Josep Pujol, ja va denunciar al jutge De la Mata que l'objectiu de la policia era anar contra la família. Ahir *Público* va reproduir l'àudio de la seva declaració davant el magistrat, on va fer referència a una reunió –ja explicada a *El País*– amb el comissari José Manuel Villarejo, també relacionat amb l'operació Catalunya. Segons Pujol, el comissari li va dir: “La informació s'ha cuinat per tenir una causa aquí i per poder fotre-us, perquè anem contra vosaltres pel tema independentista, i això és una instrucció directa del ministre de l'Interior”.

El Congrés investigarà en les pròximes setmanes l'operació Catalunya. Per petició pròpia, ni ERC ni el PDECat seran a la mesa de la comissió, que presidirà el PNB. L'operació Catalunya i les seves conseqüències estan en el punt de mira judicial i polític. —

El TC diu que Catalunya “no té competències” per fer un referèndum

Recorda que l'autonomia parlamentària no permet vulnerar la Constitució

M. FERRER / A. MOLDES
MADRID / BARCELONA

En l'última interlocutòria del Tribunal Constitucional (TC) en contra del procés, aprovada dimarts passat i en què anul·la la resolució per al referèndum unilateral, torna a posar en el punt de mira el Parlament. “En una concepció democràtica del poder no hi ha més legitimitat que la legalitat constitucional”, al·lega l'alt tribunal, que adverteix que l'autonomia parlamentària “no pot servir de pretext perquè la cambra autonòmica arribi fins a l'extrem d'atribuir-se la potestat de vulnerar la Constitució”.

En aquest sentit, el TC titlla d’“inacceptable” la via unilateral i alerta que el Parlament vol fer servir aquest mecanisme, que anomena “via del dret”, per aconseguir el que només seria possible a través d'una reforma constitucional: la convocatòria d'un referèndum. Aquest argument de l'alt tribunal coincideix amb el que el president espanyol, Mariano Rajoy, ha repetit desenes de vegades per negar la legalitat d'un referèndum sobre la independència de Catalunya: “Ni vull ni puc”. La interlocutòria diu, literalment, que “la voluntat del Parlament de Catalunya d'eludir els procediments de reforma constitucional per dur a terme el seu projecte de desconnexió de l'estat espanyol” suposa “intentar una inacceptable via de fet”.

No és el primer cop que el tribunal utilitza adjectius per parlar del procés. Des del 2014 que ha manifestat, en diferents sentències i interlocutòries, que “el poble de Catalunya no és sobirà” i que “cal respectar la unitat de la sobirania nacional d'Espanya”, arguments habituals en el discurs de Mariano Rajoy. Ara recorda que, en aprovar la resolució impugnada, el Parlament “ha desatès les reiterades advertències” del tribunal i confirma la “seva antijurídica voluntat de continuar amb el procés constituent a Catalunya al marge de l'ordenament constitucional i sense supeditar-se a les decisions de les institucions de l'estat espanyol i, en particular, del TC”.

Objectiu: desmuntar Forcadell

Fonts de la Moncloa assenyalaven dimarts passat, després de saber-se l'última decisió de l'alt tribunal, que la clau és que la via jurídica informi un cop i un altre tant la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, com la mesa de la cambra que no es pot repetir una experiència com la

Carme Forcadell ahir al Parlament al costat de dos dels altres quatre membres de la mesa advertits pel TC, Lluís Corominas i Ramona Barrufet. TONI ALBIR / EFE

Rèplica Forcadell i la mesa responen que seguiran actuant igual al Parlament

Límits L'alt tribunal defensa que en democràcia no hi ha res per sobre de la Constitució

del 9-N. Doncs bé, l'última interlocutòria també intenta desfer bona part de l'estratègia de defensa de Forcadell des de l'estiu, quan es va activar per primer cop la via penal contra ella. La presidenta de la cambra catalana va defensar llavors que impedir qualsevol votació suposaria vulnerar el dret de participació dels ciutadans per mitjà dels seus representants.

La “primacia” de la Constitució

Ara el TC, després d'haver-li notificat per correu electrònic que es reforça la via penal contra ella així com dels quatre membres de la mesa que van permetre la votació, assenyalava que “el Parlament de Catalunya no pot desconnèixer que la comunitat autònoma de Catalunya no té competències per convocar i celebrar un referèndum”. I afegeix: “No pot oposar-se a una suposada legitimitat democràtica d'un cos le-

gislatiu o d'una comunitat la primacia incondicional de la Constitució”.

Forcadell va rebutjar ahir les advertències del TC per evitar que es debati sobre la via unilateral. “Malgrat les intimidacions, les amenaces i els requeriments garantirem que el debat i la paraula continuïn sent lliures al Parlament”, va subratllar en roda de premsa. Tant ella com els tres diputats sobiranistes de la mesa rebutgen convertir-se en “censors” sobre què es pot debatre i què no al Parlament. Joan Josep Nuet (CSQP), l'únic membre de la mesa que no és independentista, es va expressar en la mateixa direcció: “No puc concebre que algú prepari una llista negra de temes i de persones sobre els quals no es pot parlar a la seu de la sobirania popular de Catalunya”. Tots ells esperen la notificació formal per carta del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. —

CAS NÓOS

L'hora de la veritat per a Urdangarin i la infanta

El tribunal comunicarà avui la sentència del cas que va obrir el jutge José Castro l'any 2010

ENRIC BORRÀS
BARCELONA

Els exducs de Palma coneixeran aquest migdia les conseqüències judicials de l'aventura que van emprendre amb l'Instituto Nóos. Rebran la decisió a Ginebra, lluny de l'expectació que hi haurà als jutjats de Palma. El serial judicial que va començar fa set anys no s'acaba del tot –encara es podrà apel·lar–, però la sentència que s'ha de fer pública avui n'és el punt culminant. El tribunal ha de comunicar si Iñaki Urdangarin i el seu exsoci Diego Torres van desviar gairebé sis milions de les administracions balear i valenciana a través de l'Instituto Nóos i una xarxa de societats pantalla, i si Cristina de Borbó i el seu marit van defraudar Hisenda. Els altres catorze acusats també estan pendents de la decisió de la sala primera de l'Audiència de les Illes Balears.

Urdangarin s'enfronta a peticions de 19 anys i mig de presó per part de la Fiscalia i de 26 anys i mig per part de l'acusació popular, que duu el col·lectiu ultra Manos Limpias. Ahir, el seu advocat, Màrius Pascual Vives, continuava dient públicament que és innocent. La Fiscalia també reclama setze anys i mig de presó per a Diego Torres, mentre que Manos Limpias n'hi demana 22 i mig. És previsible que tots dos acabïn condemnats a una sentència de presó, i, tot i que encara podran apel·lar al Tribunal Suprem, no es

pot descartar que la fiscalia en reclami l'empresonament immediat.

Qui és més difícil que acabi entre reixes és la germana de l'actual rei d'Espanya. El fiscal Pedro Horrach sempre es va oposar a perseguir la infanta Cristina, i si finalment es va asseure al banc dels acusats va ser, sobretot, per l'obstinació del jutge instructor del cas, José Castro, i per l'acusació de Manos Limpias, que li reclama vuit anys de presó. La Fis-

calia i els governs balear i valencià, però, sí que la consideren responsable a títol lucratiu, o sigui, que creuen que es va enriquir amb la trama.

Al judici, l'exduquessa de Palma va voler deixar clar que no sabia res de les activitats de l'empresa que tenia a mitges amb el seu marit, Aizoon, que va ser una de les claus de la trama. N'era copropietària perquè Urdangarin l'hi havia demanat, "per confiança", però no hi tenia ni veu

La infanta Cristina i Iñaki Urdangarin esperen la sentència a Ginebra, segons el seu advocat.

CATILCLADERA

ni vot, va assegurar. Tot i això, va afegir que estava "convençuda" de la innocència del seu home.

Pacte illenc

Els que van aconseguir una rebaixa contundent de la petició de condemna són els acusats de la branca illenca de la trama. L'expresident Jaume Matas va consignar als jutjats 862.000 euros a mode de reparació del dany i va col·laborar amb el fiscal, que va passar de reclamar-li onze anys de presó a demanar-n'hi cinc. El fiscal també va pactar amb els altres quatre excàrrecs del govern balear acusats unes peticions de condemna de presó substituïbles per multes.

El diputat socialista Antoni Diéguez ja va criticar l'any 2006 al Parlament balear el cost "desproporcionat" dels congressos milionaris que el llavors president Jaume Matas contractava a l'Instituto Nóos. Poc s'imaginava Diéguez, que va procurar evitar anomenar Urdangarin i la monarquia, que aquell seria el primer avís d'un escàndol que ha deixat tocats els Borbons i ha tingut conseqüències per a tots els implicats. Fins i tot per al fiscal Horrach, que es va enfrontar al jutge Castro per la imputació de la infanta i es va discutir en un descans del judici amb l'advocada de Manos Limpias, Virgínia López Negrete. Horrach va acabar anunciant que abandonava l'exercici de la fiscalia pocs dies després del final del judici. Ara és advocat defensor. —

SEPARACIÓ DE PODERS

Les ingerències del fiscal general irriteren l'oposició

DANI SÁNCHEZ UGART
MADRID

La presumpta ingerència del fiscal general de l'Estat per evitar que s'obrissin diligències contra dos presidents autonòmics del PP –primer el de Múrcia i després, segons va publicar ahir *El Mundo*, el de la Rioja– està provocant irritació en els grups de l'oposició al Congrés. El PSOE, Ciutadans i Podem van reclamar ahir la compareixença del fiscal general, José Manuel Maza, en seu parlamentària perquè doni explicacions per aquest assumpte.

Segons la informació revelada ahir, Maza va emetre un informe contrari a la imputació del president de la Rioja, Pedro Sanz, per un presumpte delictu urbanístic: per haver legalitzat una promoció d'habitatges entre els quals hi havia un xalet propietat del mateix president. El fiscal general ho va fer con-

tradient un informe previ del fiscal de la Rioja que investigava el cas, i que sí que considerava indiciàriament Sanz com a autor del delictu urbanístic. Això va deslliurar el polític popular de passar pel jutjat. En el cas del president de Múrcia, l'actuació de la Fiscalia General de l'Estat va ser semblant, segons una altra informació publicada per *El Mundo* aquest dimecres.

Paral·lelisme amb el 9-N

Es dona la circumstància que l'actuació de Maza en aquests casos, imposant la seva jerarquia, té un paral·lelisme amb el 9-N. En aquell cas, l'actuació va ser inversa: mentre que la junta de fiscals no va veure indicis de delictu en l'actuació de l'expresident Artur Mas, i els exconsellers Irene Rigau, Joana Ortega i Francesc Homs, el fiscal general –en aquest cas Eduardo Torres-Dulce, que va dimitir després per desavinences amb el go-

vern espanyol– va imposar la jerarquia per actuar i querellar-se. En aquella ocasió, però, els grups de l'oposició al Congrés no van protestar per la ingerència de l'executiu en el procés judicial, que sí que ha servit com a argument als acusats per defensar que el del 9-N és un "judici polític".

El fiscal general de l'Estat, José Manuel Maza.

J.P. GANDUL / EFE

Aquesta vegada, però, la reacció ha sigut ben diferent. Ellider de Ciutadans, Albert Rivera, va denunciar ahir que el fiscal general serveixi "a un govern" quan hauria de servir "a tots els espanyols". A més de demanar la compareixença de Maza, el partit taronja promourà una reforma de la llei de la fiscalia general, per desfer el lligam amb l'executiu de torn, segons va anunciar Rivera. El PSOE, per la seva banda, va considerar en la seva petició de compareixença que el cas està generant "alarma social", i per això reclamen que la compareixença sigui "urgent". També Podem es va sumar a la petició, i el líder del partit, Pablo Iglesias, va afirmar que si es demostren les informacions seria "gravíssim" perquè "se suposa que la Fiscalia no hi és per complir els mandats d'un partit polític sinó per complir funcions que en última instància van en interès dels ciutadans, no del PP".

El ministre de Justícia, Rafael Catalá, es va defensar de les acusacions afirmant que no hi ha hagut "ingerències" en l'activitat dels fiscals i en va defensar l'"autonomia". "La Fiscalia és una institució jerarquitzada i això ha funcionat així sempre", va manifestar. —

filmoteca.cat

Plaça Salvador Seguí, 1-9
08001 Barcelona
filmoteca.informacio@gencat.cat

5 anys al Raval

5 ANYS AL RAVAL

**Programació especial.
Sessions i activitats gratuïtes
19 i 21 de febrer**

Vine a celebrar-ho!

**Som el
que veiem**

FilmoTeca
de Catalunya

 **Generalitat
de Catalunya**

LA GOVERNABILITAT D'ESPANYA

Aitor Esteban en una imatge d'arxiu durant una intervenció al Congrés com a portaveu del PNB. CH. MOYA / EFE

El PNB accepta negociar els pressupostos de Rajoy

Posa sobre la taula tant condicions econòmiques com polítiques

MARIONA FERRER I FORNELLS
MADRID

Comença el ball. El PNB ha acceptat finalment negociar amb Mariano Rajoy per poder tramitar els pressupostos generals de l'Estat per a aquest 2017. Cristóbal Montoro i el portaveu dels nacionalistes bascos al Congrés, Aitor Esteban, van iniciar dimecres les negociacions amb una reunió a Madrid, després que el ministre d'Hisenda truqués la setmana passada al representant del PNB. Malgrat assegurar que "a hores d'ara" no aprovaran els pressupostos, els nacionalistes bascos es posen bé de cara a les converses i ja tenen sobre la taula tant condicions econòmiques com també polítiques. Lluny queden les declaracions d'Esteban fa només sis mesos quan, durant el debat d'investidura fallit de Mariano Rajoy, li va dir que no els truquessin per negociar els comptes fins que no reconeguessin que els bascos són una nació.

Les condicions econòmiques que hi ha sobre la taula són, per exemple, la connexió amb alta velocitat, retirar bona part dels litigis competencials amb l'Estat al Tribunal Constitucional (TC), una bonificació per reduir l'electricitat per a les empreses i la liquidació de la quota basca, que no es produeix des del 2008 i que, segons els càlculs del PNB, puja fins a 1.600 milions d'euros. Però la cosa no s'acaba aquí. "La política va més enllà de les inversions i qüesti-

ons econòmiques", va dir ahir Esteban en declaracions al Congrés, deixant entendre que també posaran sobre la taula polítiques per acabar amb la dispersió de presos, que reclamen tots els partits nacionalistes.

El PNB insisteix que no estan negociant formalment els pressupostos, malgrat haver anunciat que tenen previst per a la setmana que ve una nova reunió amb dades més detallades sobre la taula. "No tenim condicions i, si les tinguéssim, tampoc les diríem", va dir Esteban en euskera. En les declaracions en cas-

L'abans i el després

El canvi de discurs dels nacionalistes bascos

Aitor Esteban

PORTAVEU DEL PNB AL CONGRÉS

AGOST 2016

«Si reconeix que els bascos som nació amb voluntat de ser considerats així, truqui'ns [Rajoy]. Mentrestant, 'agur'»

FEBRER 2017

«Els acords cal explorar-los amb les millors intencions i intentant que siguin lògics, coherents i beneficiosos per als que representem»

tellà, però, va ser més caut. Si per una cosa es caracteritzen els nacionalistes bascos és pel secretisme en les negociacions amb l'Estat. Fonts populars van assenyalar, d'altra banda, que no compten amb el PDECat per poder tramitar els comptes.

Montoro va confirmar ahir que estan parlant amb el PNB i que tenen previst posar-se en contacte amb la resta de formacions aviat. Tant el PSOE com Podem, així com també el PDECat i ERC, asseguruen que no han rebut cap trucada del ministeri. En canvi, Ciutadans ja fa setmanes que parla amb el govern espanyol per elaborar els comptes, tal com va quedar establert en l'acord d'investidura.

Un empat que beneficia el PP

Mariano Rajoy necessita els cinc diputats del PNB per poder superar l'esmena a la totalitat als pressupostos generals de l'Estat que preveuen presentar els socialistes. És l'única manera, actualment, que els comptes puguin començar a caminar a partir de finals de març, quan tenen previst presentar-los. Així, en la votació, els vots del sí -del PP, Ciutadans, el PNB, Coalició Canària, Fòrum Astúries, Unió del Poble Navarrès- quedarien empatats amb els del no -PSOE, Units Podem, ERC, PDECat i Compromís-. Segons el reglament del Congrés, si la votació es repeteix fins a tres vegades, acabaria guanyant el sí per desfer l'empat i així els comptes podrien començar a caminar. —

'IN MEMORIAM'

JxSí homenatja el "somni" de Muriel Casals

ALEIX MOLDES
BARCELONA

La rosa blanca es va convertir ara fa un any en el símbol per recordar Muriel Casals. La flor va aparèixer aleshores a l'escó que havia ocupat al Parlament fins que un malaurat accident de trànsit va acabar amb la seva vida. Ahir, al paranimf de la Universitat de Barcelona (UB), una rosa blanca va ocupar el seient que, simbòlicament, se li va reservar perquè ella també pogués assistir a l'acte d'homenatge organitzat per Junts pel Sí en l'aniversari de la seva mort. "Muriel, la teva absència ens dol. Et trobem a faltar, sentim la teva pèrdua, però vius en tots els projectes que vas impulsar. Vius en la causa de la llibertat", li va dedicar Carme Forcadell, visiblement emocionada, que, abans de presidir el Parlament, havia compartit amb Casals *trinxera* de carrer. El "somni" independentista de qui va ser presidenta d'Òmnium Cultural abans de fer el pas a la política i el seu "exemple" continuen ben presents per als que van ser companys al grup parlamentari. "Ens hauria agradat tant compartir el somni amb tu, sentir-lo amb tu, viure'l amb tu. Moltes gràcies, Muriel, companya, mestra, amiga", va concloure Forcadell.

Més de 400 persones van omplir el paranimf de la UB, la universitat en què Casals es va llicenciar en economia. Familiars, amics, companys de lluita i de professió i les principals autoritats del país li van retre homenatge. El president de la Generalitat, Carles Puigdemont, la va citar com a referent i autoritat moral per a tots els polítics que remen en direcció a la República Catalana. "Si fem, totes les Muriels de la Terra, les que ens van portar al Parlament, aquestes sí que tindran dret a inhabilitar-nos".

El cantant i diputat de JxSí Lluís Llach i l'actriu Sílvia Bel van ser els conductors d'un acte breu, emotiu i amb tocs d'humor i ironia. Llach, al piano, va interpretar la seva cançó *Vida* i el públic, dret, va acabar amb crits d'independència que només van ser interromputs per les paraules de la mateixa Muriel Casals: "Som aquí per construir un país més lliure, just i digne, on tothom tingui cabuda. No som aquí per buscar un somni, nosaltres som el somni i aquesta és la nostra força". La imatge de la pantalla es va enfosquir perquè la rosa blanca recuperés el protagonisme. —

Jordi Turull i Marta Rovira, de JxSí, durant l'homenatge a Casals a la UB. MANOLO GARCIA

Un calidoscopi a la ciutat

10 anys de l'edifici de Gas Natural Fenosa

Exposició temporal
Del 20 de desembre de 2016
al 30 d'abril de 2017

Museu del Gas
Fundació Gas Natural Fenosa
Plaça del Gas, 8
08201 Sabadell (Barcelona)
Tel. 934 129 640
museugasfgnf@gasnaturalfenosa.com
www.fundaciongasnaturalfenosa.org
www.museudelgas.org

museu
del gas

fundació
gasNatural
fenosa

Internacional

L'ERA TRUMP

Trump responant als periodistes en la roda de premsa convocada per sorpresa, ahir a la Casa Blanca. NICHOLAS KAMM / AFP

NÚRIA FERRAGUTCASAS
WASHINGTON

Un combatiu Donald Trump va buscar ahir recuperar el control de la narració de la seva presidència amb una extensa roda de premsa de més d'una hora. Després d'una setmana de múltiples informacions als mitjans de comunicació sobre una Casa Blanca en crisi, va assegurar que tot eren "notícies falses" i que el seu govern funciona "com una màquina ben greixada". "Soc aquí per explicar el meu missatge directament a la gent", va dir, i va tornar a atacar uns mitjans que considera "deshonestos" i "fora de control" perquè ignoren els "increïbles avenços" que ha fet des que va arribar al poder.

El president nord-americà va denunciar que una cobertura "horrible" de la premsa "fa molt més difícil arribar a un acord" amb el seu homòleg rus, Vladímir Putin: "És una llàstima, perquè si aconseguíssim portar-nos bé amb Rússia [...] seria una cosa positiva".

En les seves declaracions no hi va haver cap autocrítica, malgrat que es produeixen enmig de diverses filtracions que han provocat la primera dimissió del seu jove govern –el seu assessor en seguretat nacional, l'exgeneral Michael Flynn–. El *Washington Post* va revelar la setmana passada que Flynn havia mentit sobre els seus contactes amb Moscou durant el període de transició de poder entre Barack Obama i Donald Trump. I el *New York Times* va citar

fonts del govern quan va explicar dimarts que diversos assessors de l'ara president van contactar amb l'espionatge rus durant la campanya presidencial.

Contactes amb espies russos

Trump va negar contundentment aquesta notícia, que va qualificar de "falsa", i va subratllar que ell no té "res" a Rússia, ni "acords" ni "prés-tecs" ni "proprietats". "Podeu dir el que vulgueu sobre Rússia, són informacions falses inventades per compensar la derrota dels demòcrates [en les eleccions presidencials del novembre]", va concloure.

Trump, una exestrella d'un *reality show* i magnat de la immobiliària, va convertir la seva primera roda de premsa en solitari del seu mandat en una defensa acèrrima de

Trump acusa la premsa d'impedir l'acord amb Putin

Carrega contra la cobertura "falsa" dels mitjans, nega contactes amb Rússia i diu que ha heretat un caos

Govern Trump firmarà un altre veto migratori la setmana que ve

la seva gestió. La seva trobada amb periodistes no estava prevista. De fet, es va organitzar de manera precipitada després que el seu nominat a secretari de Treball, el multimilionari Andrew Puzder, retirés el dia anterior la seva candidatura. Alguns senadors republicans, membres del partit del president, li van negar el seu suport i, per tant, la seva confirmació es va fer impossible.

Trump va informar que el substitut de Puzder és Alexander Acosta, que si obté l'aprovació del Senat es convertirà en el primer hispà del seu govern. Després d'una breu descripció del seu nominat –un advocat, especialitzat en relacions laborals nascut a Miami–, va parlar del seu gairebé primer mes de govern. Va negar que el seu govern estigui en crisi tot i la dimissió de Flynn, la retirada de

Puzder, les diverses filtracions sobre les divisions que hi ha entre els membres del seu equip o el bloqueig de la justícia al seu veto a immigrants de set països de majoria musulmana i refugiats.

Nou decret migratori i el mur

Sobre aquest punt, el mandatari va avançar que signarà un nou decret a principis de la setmana que ve que prohibirà l'entrada d'alguns immigrants. Tot i que no va donar detalls, va assegurar que aquesta ordre executiva s'està adaptant per dissipar els recels dels jutges i que servirà "per protegir el país d'una manera àmplia". Trump va insistir que el seu primer decret hauria funcionat bé –tot i el caos i les protestes que va provocar als aeroports–. "La posada en marxa del veto va ser molt bona, però vam tenir una mala decisió judicial", va lamentar.

D'altra banda, va reiterar la seva intenció de construir "un gran mur" a la frontera amb Mèxic que no serà "una broma com l'actual" i va dir que s'involucrarà personalment per "reduir-ne el cost". Les últimes estimacions el situen per sobre dels 21.600 milions de dòlars. Pel que fa al programa del seu antecessor per regularitzar temporalment indocumentats que van arribar de petits als EUA, va afirmar que és un tema difícil però que ho tracta "amb el cor".

Trump té previst un míting electoral aquest dissabte, tot i que falta més d'un any i mig per a les eleccions legislatives. La seva presidència la vol explicar en primera persona. —

JUSTIN TRUDEAU, PRIMER MINISTRE DEL CANADÀ
Trudeau va afirmar ahir que el model de la Unió Europea “unida en la diversitat” exemplifica que la suma de països els fa a tots més forts i que les “diferències” són beneficioses. El canadenc ha sigut el primer cap

d'estat d'un país estranger que intervé al Parlament Europeu. Trudeau ho va aprofitar per defensar el tractat de lliure comerç entre les dues parts, el CETA, que va rebre el suport majoritari de la cambra i que suposarà una reducció gairebé total dels drets aranzelarís.

Un operari netejant la seu de l'agència d'intel·ligència dels EUA. EFE

Un afí al president per depurar les agències d'intel·ligència

ARA
BARCELONA

El president dels EUA, Donald Trump, vol nomenar un multimilionari novaiorquè per executar una profunda revisió de les agències d'intel·ligència nord-americanes, segons va publicar ahir el diari *The New York Times*, que va citar diferents alts funcionaris de l'administració. Aquesta nova funció, que ocuparia Stephen A. Feinberg, cofundador de Cerberus Capital Management, va ser rebuda amb molta preocupació pel cos de funcionaris d'intel·ligència –segons el diari–, ja que creuen que podria limitar la seva independència i reduir el flux d'informació que contradiu públicament el president.

Trump ja va dispensar a les agències d'intel·ligència durant la campanya diversos exabruptes. Unes desavinences que d'ençà que és president han continuat: dimecres mateix, el nou president va culpar les filtracions d'informació d'intel·ligència de ser a l'origen de la renúncia de Michael T. Flynn, el seu assessor de seguretat nacional.

Un món vist amb suspicàcia per Trump

Nomenar Feinberg per dur a terme aquesta revisió de les agències d'intel·ligència es considera una manera d'introduir un lleial a Trump en un món que la Casa Blanca mira amb suspicàcia. Però els alts funcionaris d'intel·ligència retreuen a Feinberg que no està ben preparat per a una posició com aquesta.

No s'ha anunciat oficialment la feina que farà Feinberg, que s'instal·larà a la Casa Blanca, però ell mateix –que és membre del consell d'assessors econòmics de Trump– va anunciar fa poc a la seva empresa que es preparava per entrar a l'administració Trump. Ni Feinberg –que té vincles amb Stephen Bannon, cap d'estratègia de Trump, i Jared Kushner, el gendre del president– ni tampoc la Casa Blanca han volgut comentar els detalls d'aquesta revisió. ■

El Kremlin, a la defensiva

Moscú rebutja Washington i considera positius els primers contactes

NATÀLIA BORONAT
MOSCOU

Quan encara no fa un mes de la investidura de Trump, les esperances del Kremlin que aquest 2017 s'inauguraria una nova etapa, més positiva i constructiva que l'anterior, en les relacions amb els EUA es comencen a esvaïr abans d'haver-se fet realitat. En uns moments en què s'estan realitzant els primers contactes bilaterals en persona a alts nivells, les autoritats russes s'estan defensant com poden dels atacs de la Casa Blanca, que, esquitxada pels escàndols vinculats amb la presumpta interferència russa a les eleccions, ha reprès l'habitual retòrica agressiva contra Rússia.

Ahir a Moscou van caure com un gallega d'aigua freda les declaracions del cap del Pentàgon, James Mattis, que durant la reunió de l'OTAN va dir que les relacions amb Moscou s'havien de construir des d'una posició de força. El ministre de Defensa rus, Serguei Xoigú, hi va respondre dient que “els intents de construir un diàleg amb Rússia des d'una posició de força no tenen cap futur”. El viceministre rus Dmitri Rogozin també es va afegir a la polèmica recordant a la seva pàgina de Facebook la capacitat armamentista de Rússia i el rearmament que ha dut a terme, i alertant que “no toca parlar amb Rússia des d'una posició de força”.

Malgrat aquesta guerra de declaracions, al vespre hi va haver un avenç durant la trobada a Bakú del cap de l'estat major rus, Valeri Gueràssimov, i el seu homòleg nord-americà, Joseph Dunford. Segons el ministeri de Defensa rus, després d'haver parlat dels punts més calents del planeta, “s'han determinat les línies de cooperació per aug-

El secretari d'Estat dels EUA, Rex Tillerson, ahir a la trobada amb el seu homòleg rus, Serguei Lavrov, a Bonn. BRENDAN SMIALOWSKI / REUTERS

mentar la seguretat de l'activitat militar, reduir la tensió i els riscos d'aparició d'incidents”.

Ahir a Bonn, en el marc de la cimera del G-20, també hi va haver el primer contacte en persona entre el Kremlin i la nova administració nord-americana a nivell de caps de la diplomàcia. Després de la reunió amb Rex Tillerson, Serguei Lavrov va qualificar la trobada de “pragmàtica, fructífera i útil”. Segons Lavrov, no van tocar el tema de les sancions contra Rússia i sí que van parlar de la lluita contra el terrorisme islamista i la necessitat de trobar un “terreny comú” de col·laboració entre els dos països. El ministre d'Exteriors rus confia que s'eli-

minaran tots els obstacles que dificulten les relacions bilaterals.

El portaveu del Kremlin, Dmitri Peskov, va lamentar ahir el temps que Rússia i els EUA estan perdent però té “l'esperança que tard o d'hora començarà el procés per establir unes relacions de treball normals amb Washington”. Peskov no va voler valorar la iniciativa d'alguns congressistes nord-americans d'investigar els contactes de l'administració Trump amb Rússia i la va titllar “d'afer intern dels EUA”. Dimecres Peskov ja havia desmentit categòricament que agents dels serveis d'intel·ligència russos haguessin tingut contactes amb assessors de la campanya presidencial de Trump.

La carta d'Ucraïna

Falta veure com Moscou i Washington utilitzaran en les pròximes negociacions la carta d'Ucraïna, on aquest mes s'han reprès les hostilitats. El conflicte torna a estar a l'agenda del Kremlin però Trump ja ha concretat la seva posició sobre la península de Crimea. Al Twitter dimecres Trump va piular: “Crimea va ser PRESA per Rússia durant l'administració Obama. Obama era massa suau amb Rússia?” El portaveu de la Casa Blanca, Sean Spicer, va dir que Trump “espera de Rússia la seva cooperació per rebaixar la tensió a Ucraïna i que torni Crimea”. La portaveu de la diplomàcia russa va respondre de forma contundent: “No tornarem els nostres territoris, Crimea és part de la Federació de Rússia”. ■

Washington acusa Rússia de manipular eleccions

El secretari de Defensa, James Mattis, va assegurar ahir per primera vegada que Washington té “molt pocs dubtes” que el govern de Vladímir Putin “ha interferit o ha intentat interferir” en les eleccions de diferents democràcies. Mattis, però, no va voler admetre obertament que els Estats Units és un dels països afectats. Donald Trump sempre ha posat en dubte les acusacions de manipulació a favor seu, tot i admetre els ciberatacs russos. El cap del Pentàgon va participar a Brussel·les en una reunió de ministres de Defensa de l'OTAN on es va mostrar “optimista” respecte al compromís

dels aliats d'augmentar la despesa militar, després d'haver criticat els socis de no gastar prou en defensa i d'amenaçar de “moderar el compromís dels EUA” amb l'aliança si el pressupost no augmenta fins al 2% compromès. Mattis va afirmar que Washington no es planteja reactivar la cooperació militar amb Rússia, suspesa sota el mandat de Barak Obama després de la intervenció de Moscou a Ucraïna. “Ens hi implicarem políticament [amb Rússia]. Ara mateix no estem en una posició de poder-hi col·laborar militarment”, va assegurar Mattis, segons informa Laia Forès.

internacional

OBSERVATORI EUROPA

CARME COLOMINA
PERIODISTA

Condemna grega

els últims sis anys Grècia ha tingut set governs diferents –de dretes, d'esquerres i un executiu tecnocràtic imposat des de Brussel·les–; entre el 2012 i el 2016 ha tingut fins a nou ministres de Finances, alguns dels quals no va durar més d'unes setmanes; la seva economia s'ha contret un 25% des del 2008; les inversions han caigut un 60%, i el nivell d'atur –encara per sobre del 23%– continua sent el més alt de l'eurozona. El país s'acosta inexorablement cap a l'equador que marcarà que aviat haurà passat més anys sota tutela de la unió monetària que no pas com a membre de ple dret del club de l'euro. La crisi grega sembla una condemna a perpetuïtat, llastada per un deute (ja del 180% del PIB) que l'últim informe del Fons Monetari Internacional, fa poc, qualificava d'"insostenible" i abocat a una "via explosiva".

Ja fa temps que l'FMI ha admès el fracàs dels programes de rescat internacionals per recuperar l'economia grega. El Fons amenaça ara que, sense una reestructuració real del deute, no es vol comprometre a posar ni un euro més en aquest ofec a càmera lenta. En una mena de bis permanent, Grècia ha de fer front, a l'estiu, al pagament de 7.000 milions d'euros d'interessos de préstecs anteriors que deu als seus creditors, i el país torna a amenaçar amb la fallida si no li arriba ajuda internacional. L'eurozona exigeix, a canvi, que Atenes aprovi noves retallades, però el primer ministre, Alexis Tsipras, es nega a

anar més enllà del que ja hi havia compromès. Dilluns que ve hi ha Eurogrup a Brussel·les i les negociacions prèvies d'aquests dies recorden la crisi de l'estiu del 2015 quan el Gre-

Tensió
El calendari electoral a Europa complica les negociacions per evitar un nou daltabaix a Grècia

xit –la sortida de Grècia de l'euro– es va convertir en una amenaça real. El pare d'aquesta idea, el ministre de Finances alemany, Wolfgang Schäuble, l'ha tornat a treure del calaix.

El calendari electoral ho complica encara més. La França d'Hollande és massa dèbil per negociar, i a les enquestes Marine Le Pen surt cada cop més enfortida. El president de l'Eurogrup, Jeroen Dijsselbloem, és també ministre de Finances del govern holandès, que el 15 de març concorre a unes eleccions on la dreta euroescèptica i xenòfoba de Geert Wilders els avança en intenció de vot. A Alemanya hi ha un escenari semblant. El Parlament que surti de les eleccions a la cancelleria del setembre serà probablement més hostil amb Grècia que l'actual –on la Gran Coalició d'Angela Merkel domina prop del 80% dels escons–. L'entrada al Bundestag de la populista Alternativa per Alemanya i un possible retorn dels liberals –que fan campanya per la sortida de Grècia de l'euro– podria endurir encara més el discurs. En canvi, el candidat dels socialdemòcrates, el fins ara president de l'Eurocambra, Martin Schulz, s'ha pronunciat en diverses ocasions a favor d'alleugerir la pressió sobre els grecs, així que la seva posició a l'alça a les enquestes podria afavorir la negociació.

Els més optimistes apunten simplement a un allargament dels terminis de pagament. A cada nova crisi, però, creixen les veus que vinculen la quitança del deute grec al seu retorn al dracma. Ha arribat l'hora del "divorci amistós" –escriu Arnaud Leparmentier, director editorial de *Le Monde* i antic corresponsal a Brussel·les–, cal "tornar als grecs la seva llibertat". Aquesta Unió Europea, en crisi permanent i en ple examen a les urnes, intentarà evitar un nou daltabaix grec, però això vol dir esquivar també qualsevol proposta mínimament agosarada que pugui fer sortir Grècia del pou. —

CURSA ELECTORAL

La candidata del Front Nacional, Marine Le Pen, durant un acte de campanya el 5 de febrer a Lió. R. PRATTA / REUTERS

La justícia francesa afebleix les opcions presidencials de Fillon

La dreta cau al tercer lloc i només Macron podria derrotar Le Pen

ALÍCIA SANS
PARÍS

Poc es pensava François Fillon que la campanya d'un esdeveniment presidencial podia ser tan dura (i llarga). Investigat per presumptes delictes de malversació de fons públics i abús de béns socials, la decisió de la Fiscalia Nacional de Finances, encapçalada per Eliane Houlette, va fer-se pública ahir a través d'un comunicat en el qual s'estima que "els nombrosos elements que ja s'han recollit –després de 20 dies d'investigació– no permeten arxivar l'expedient del procediment".

Aquesta era una de les tres opcions que tenia la fiscal davant la investigació preliminar oberta per la justícia francesa al líder conservador dels Republicans, després que *Le Canard Enchaîné* revelés que la dona de Fillon hauria rebut 830.000 euros –en diferents etapes– en concepte d'assistenta parlamentària, una funció que no hauria exercit mai. Segons aquest mateix setmanari, Fillon també hauria empleat dos dels seus fills, que haurien cobrat 84.000 euros més. "Les investigacions [de l'Oficina Central de Lluita Contra la Corrupció i les Infraccions Financeres i Fiscals] continuen", va sentenciar Houlette en el comunicat.

A 66 dies de la primera volta de les presidencials, això significa que el futur de Fillon, i la seva carrera política, depenen ara només de du-

es cartes, totes dues en mans d'Houlette. La primera, que s'obri una causa perquè un jutge estimi si se l'imputa o no, tenint en compte que Fillon va dir que es retiraria de la cursa a l'Elisi si se l'acusava. La segona, enviar el cas directament al tribunal penal, fet que evidenciaria que el ministeri públic veu raons suficients per requerir una condemna. Després que es fes públic el comunicat, Fillon va reaccionar amb un "No hi ha res de nou". De fet, el conservador va acusar l'anunci de la fiscalia financera de ser un "acte de comunicació que alimenta el serial mediàtic" i va as-

segurar que continuaria amb el seu "projecte de restabliment i modernització de França".

Canvis a les enquestes

A l'ull del cicló mediàtic des de fa setmanes, les conseqüències ja es reflecteixen a les enquestes. Si bé el conservador es posicionava fins ara com l'home fort per derrotar Marine Le Pen a la segona volta de les eleccions, ara es quedaria amb una frustrant tercera plaça, per darrere d'Emmanuel Macron, segons l'última enquesta del diari *Le Monde*. Fillon obté entre el 17,5% i el 18,5% d'intencions de vot, entre 6,5 i 7,5 punts menys que el mes passat. En total, el conservador ha reculat fins a deu punts des de la seva victòria a les primàries del centredreta el novembre passat.

I mentre les esperances de Fillon es desinflen com un suflé, la força de Macron creix com una carbassera. L'exministre d'Economia d'Hollande obté entre 20% i 23% d'intencions de vot, i arriba així a la segona i decisiva volta del pròxim 7 de maig per davant del socialista Benoît Hamon, que es posiciona en quarta plaça amb un 14%. Però si hi ha algú que es manté constant en els sondejos és Le Pen. La presidenta del Front Nacional aconsegueix entre el 25% i el 26% d'intencions de vot en la primera volta. I, cosa que encara té més valor, entre el 74% i el 75% dels seus electors potencials consideren que la seva elecció ja és definitiva. —

Macron acusa Rússia de ciberatacs

"No deixem que Rússia desestabilitzi les presidencials a França". Així de contundent s'ha mostrat Macron, que ha denunciat que la pàgina web del seu moviment ha rebut diversos milers d'atacs informàtics "organitzats i coordinats per un grup estructurat provinents principalment d'Ucraïna". El secretari general del moviment, Richard Ferrand, diu que "no pot ser pura coincidència" que en el mateix moment que estan rebent aquests atacs, "Julian Assange –pròxim al règim rus– declari al diari *Izvestia* que tindria informacions interessants sobre Macron". El Kremlin ho nega.

REGNE UNIT

Churchill, el 'premier' visionari

El polític britànic va escriure el 1939 que creia en la vida extraterrestre

QUIM ARANDA
LONDRES

La llegenda de Sir Winston Churchill augmenta. El polític més venerat de la història del Regne Unit creia en extraterrestres. No es tracta de cap nova excentricitat de la personalitat del Vell Lleó revelada ara per fonts indirectes. És una convicció intuïtiva i científica, o pseudocientífica, que el 1939, un any abans de convertir-se en primer ministre, va deixar per escrit en un assaig inèdit d'onze pàgines que ha aparegut per casualitat enterrat en una caixa de l'arxiu del Nacional Churchill Museum del Westminster College, a la ciutat nord-americana de Missouri.

Així, mig segle abans que fos descobert el primer planeta fora del Sistema Solar, Churchill estava convençut que els alienígenes eren una realitat, en el sentit que l'Univers ha de contenir "criatures vives i intel·ligents", segons sostenia a l'article. Es creu que el text estava destinat a les pàgines del ja desaparegut *News of the World*, però per raons que de moment es desconeixen mai no va arribar a veure la llum. La descoberta de les onze pàgines, mecanografiades, es deu a la feina de l'astrofísic nord-americà Mario Livio.

Una troballa emocionant

"En uns moments en què diversos polítics d'avui dia ignoren la ciència, el vaig trobar molt emocionant [el document], per recordar un líder que hi participa tan profundament [del pensament científic]. Atès el panorama polític actual, els líders electes haurien de seguir l'exemple de Churchill", sosté Livio en declaracions a la premsa britànica, una referència explícita al negacionisme sobre el canvi climàtic de la nova administració nord-americana que presideix Donald Trump.

Churchill ja va tenir la intuïció, demostrada científicament dècades després, que perquè existís vida en un altre planeta la temperatura no havia de ser extrema, ni massa freda ni massa calorosa. "Tots els éssers vius del tipus que coneixem contenen aigua", afirmava, per després assenyalar que "els extraterrestres només serien capaços de so-

Imatge de l'octubre del 1941, en què es pot veure Winston Churchill durant una visita a unes instal·lacions antiaèries a Londres. GETTY

breviure a temperatures entre uns quants graus sota zero i el punt d'ebullició de l'aigua".

També es va adonar que perquè un planeta suportés vida havia de tenir un camp de gravetat significatiu. Per tant, va arribar a la conclusió que Mart i Venus podien ser els únics del Sistema Solar aptes per acollir-ne. Avui en dia, tant la NASA com l'Agència Espacial Europea estan investigant Mart a la recerca de signes de vida.

Churchill també sostenia que "una gran part dels planetes de fora del Sistema Solar tindrien la mida adequada per mantenir aigua a la superfície i, possiblement, algun tipus d'atmosfera", alhora que estarien a "la distància correcta del seu sol matriu per mantenir una temperatura adequada" per fer possible l'existència d'alguna forma de vida.

L'assaig va ser escrit dècades abans que el 1961 l'astrònom Frank Drake calculés que l'Univers és tan gran que és altament probable que contingui vida extraterrestre, i més de 50 anys abans que els primers

Científic
Churchill era un apassionat per conèixer què hi ha més enllà del Sistema Solar

planetes de fora del Sistema Solar fossin descoberts. De fet, la ciència creu avui que a la Via Làctia hi ha més de mil milions de planetes habitables.

Churchill també escrivia que "el Sol no és més que un estel més en la nostra galàxia". I afegia: "No soc tan presumtuós per pensar que el meu Sol és l'únic envoltat d'una família de planetes". Com Jules Verne, Churchill va predir el viatge a la Lluna: "Un dia, possiblement en un futur no gaire llunyà, potser serà possible viatjar a la Lluna i fins i tot a Venus i Mart". Churchill tenia poca educació científica, però estava fascinat en particular pels beneficis que podia comportar per a la societat. De fet, va ser el primer *premier* britànic que va comptar amb un assessor científic. Sota el seu govern els científics van disposar d'un finançament sense precedents al Regne Unit, en part, també, perquè la investigació formava part de l'esforç bèl·lic per combatre el nazisme. —

TERRORISME

Oficials pakistanesos al temple atacat, ahir. NADEEM KHAWER / EFE

Més d'un centenar de morts en atacs al Pakistan i l'Iraq

ARA
BARCELONA

L'atac d'un suïcida va deixar ahir una setantena de morts i 250 ferits en un dels pitjors atemptats al país en l'últim any i el sisè de la setmana contra diferents objectius civils i militars. Un terrorista va fer explotar les bombes que portava a l'interior del temple sufi Lal Shahbaz Qalandar, a la província meridional de Sindh, mentre se celebrava una cerimònia religiosa.

Els sufis han sigut objectiu dels talibans i extremistes al Pakistan, amb freqüents accions contra els seus temples, entre els quals l'atac suïcida que al novembre va causar 52 morts i més d'un centenar de ferits a Balutxistan, al sud-oest. La branca islàmica s'ha practicat al país durant segles i tant xiïtes com sunnites els consideren heretges.

Infern a Bagdad

El terrorisme es va cobrar a Bagdad una cinquantena de vides, quan un cotxe bomba va explotar al sud-oest de Bagdad, la capital iraquiana, en un nou atemptat amb la marca del grup jihadista Estat Islàmic, tot i que no hi va haver reivindicació. Dimecres, un terrorista va detonar un cinturó d'explosius en un barri de majoria xiïta de Bagdad i va provocar la mort de 10 persones. —

#volemacol·lir

Més de 4.700 persones desaparegudes al Mediterrani aquest 2016

Signa el manifest a: casanostracasavostra.cat

Cat Serveis

Arribada de refugiats procedents de Síria. EFE

Catalunya, país d'acollida

El Departament de Treball, Afers Socials i Famílies posa en marxa el Programa Català de Refugi per garantir la plena integració de les persones refugiades

El Departament de Treball, Afers Socials i Famílies ha iniciat el desplegament d'un Programa Català propi d'atenció a les persones refugiades. Aquest programa representa un canvi de model respecte al programa estatal d'acollida i s'orienta, d'una banda, a atendre les necessitats bàsiques de les persones refugiades i, de l'altra, a ajudar-les a assolir una independència social i laboral que els faciliti l'exercici de la plena ciutadania.

Al Programa Català de Refugi s'hi podran acollir les persones refugiades

que hagin acabat el programa estatal sense haver assolit una autonomia personal suficient tot i que, excepcionalment, s'atendran també les persones refugiades que hagin deixat el programa estatal per altres raons justificades i que estiguin en situació d'exclusió social. Els beneficiaris hauran d'estar empadronats a Catalunya i hauran d'haver tingut ingressos anuals per sota de la Renda Mínima d'Inserció en els 12 mesos anteriors.

Cadascuna de les persones beneficiàries haurà de comprometre's a seguir un Pla Individual d'Activitat que fomen-

ti la seva autonomia i que se centrarà en tres grans eixos: l'aprenentatge de les llengües, l'orientació i inserció laboral i la participació social.

Aquest programa inclou un ajut econòmic durant 12 mesos, que atorgarà el Govern a través d'una convocatòria pública, i que servirà per garantir les necessitats bàsiques: habitatge, subministraments, alimentació, roba, medicaments, higiene personal i les despeses derivades de l'escolarització.

Les persones refugiades es comprometen a aprendre la llengua catalana i castellana, a seguir les activitats d'orientació,

formació i inserció laboral del programa i a participar en activitats del pla que els ajudin a establir vincles socials amb les persones i entitats del seu entorn. Aquestes activitats les duran a terme amb un Grup d'Acollida que els acompanyarà en l'assoliment d'aquests objectius.

El procés de posada en marxa del Programa Català de Refugi ha començat aquest mes de febrer amb la crida dels mentors i continuarà en els pròxims mesos amb la seva selecció i formació. D'altra banda, al llarg de les pròximes setmanes, també es publicarà la convocatòria per a les persones refugiades.

treballiaferssocials.gencat.cat

Oriol Amorós, SECRETARI D'IGUALTAT, MIGRACIONS I CIUTADANIA

“Catalunya, com a país democràtic, vol defensar els drets humans dins del seu territori i arreu”

Per què un pla català de refugi?

Perquè Catalunya, com a país democràtic, vol defensar els drets humans dins del seu territori i arreu. Això implica el deure d'acollir, conjuntament amb la resta de països democràtics, persones a les quals els són negats els drets humans.

Com s'ha dissenyat?

A partir d'experiències que han funcionat en altres països, com el Canadà o Islàndia, i en altres àmbits aquí a Catalunya, com en mentoria de joves immigrants o de joves extutelats. La mentoria, és a dir, persones que acompanyen persones, ha donat bons resultats en situacions en les quals cal fomentar la plena autonomia. Els mentors no han d'ensenyar la llengua, sinó acompanyar en el seu aprenentatge; no han de donar feina, sinó acompanyar en la seva recerca; no són (obligatòriament) amics, sinó que acompanyen les persones refugiades en la construcció de vincles en la nova societat.

Com s'avaluarà el programa?

Es demanarà a les persones refugiades beneficiàries un compromís amb un programa individualitzat d'activitats per a la millora de la seva autonomia, afavorint el seu coneixement de la llengua catalana, la seva ocupabilitat i els seus vincles amb la societat d'acollida. Trimestralment es farà un seguiment d'aquest programa des del seu ajuntament.

Per què cal la implicació de la ciutadania?

El programa parteix d'una idea senzilla i clara: els refugiats són persones normals que han vist tallats els seus vincles amb el país d'origen i que els han de refer en el país d'acollida. Per establir nous vincles amb la societat catalana, ningú millor que la ciutadania. Si, a més, es fa en grups de tres a cinc persones que ja es coneixien prèviament, estem facilitant la participació d'un entorn molt més ampli en l'acollida de persones refugiades, cosa que multiplica les possibilitats d'aprenentatge, de recerca d'oportunitats o de nous vincles.

Què fa la Generalitat per poder acollir més persones refugiades?

El programa inclou una prestació per cobrir les necessitats bàsiques de les persones refugiades. Però més enllà d'aquest programa, el Govern ha endegat un inventari de recursos en el qual hi ha, entre altres coses, recursos habitacionals per a 1.200 persones, de mo-

DEPARTAMENT DE TREBALL, AFERS SOCIALS I FAMÍLIES

ment, provinents de particulars, entitats, ajuntaments i del mateix Govern que, per exemple, ha posat més de 30 pisos a disposició. Una part d'aquestes places estan ocupades pel programa estatal, i les hem posat a disposició davant la manca d'inversió i d'ajut de l'Estat per trobar habitatge.

Quin vincle hi ha amb el programa estatal d'acollida per a persones refugiades?

Cal dir, en primer lloc, que com que es tracta d'un programa d'acollida i integració hauria de ser gestionat per la Generalitat i els ajuntaments. Hi ha diverses sentències que així ho avalen. Malgrat aquest conflicte competencial, per ajudar les persones que estan en una situació de vulnerabilitat com és el refugi, ens hem posat a disposició de les entitats que gestionen el programa estatal en diversos aspectes. Tant per acollir més persones, buscant-los recursos habitacionals, com per acollir-les millor, col·laborant en la formació, facilitant l'accés als serveis públics d'ocupació, establint un protocol especial sanitari, entre altres mesures.

LA CIUTADANIA ACOMPANYA LES PERSONES REFUGIADES

Cada una de les persones refugiades acollides al Programa Català de Refugi comptarà amb un Grup d'Acollida format per entre 3 i 5 mentors que l'ajudaran a fer gestions, planificar amb les activitats del pla i a tirar-les endavant. Alhora, aquests mentors també els

facilitaran la tasca d'establir vincles amb el seu entorn i els acompanyaran en el seu procés d'aprenentatge logístic i de recerca de feina. Les persones mentores han de comprometre's a dedicar entre 2 i 4 hores setmanals durant un any a l'acompanyament de les

persones refugiades.

Els mentors són persones voluntàries que s'han d'inscriure al portal de tràmits de la Generalitat (treballiaferssocials.gencat.cat/programarefugi) i que passaran un procés de selecció que consta d'un curs de formació específica, així

com una entrevista personal per avaluar la seva idoneïtat. Per fer de mentores, calen persones amb empatia i dinamisme, habilitat per relacionar-se amb persones diferents i potenciar les habilitats dels altres, així com disposició a escoltar, orientar i donar suport.

Societat

RECERCA

Cinc pacients vacunats pel VIH controlen el virus sense medicar-se

La vacuna experimental, provada a Can Ruti, redueix la càrrega viral a nivells gairebé indetectables

MÒNICA L. FERRADO
BARCELONA

La recerca en VIH acaba de fer un pas de gegant. Per primer cop, cinc pacients han pogut controlar el virus sense haver de prendre cap tractament antiretroviral durant un període prolongat de temps: cinc setmanes el que porta menys temps, i set mesos el que més. Formen part d'un assaig clínic amb una vacuna terapèutica realitzat per l'Institut de Recerca de la Sida, l'IrsiCaixa, un centre impulsat per l'Obra Social La Caixa i el departament de Salut de la Generalitat. Els resultats es van presentar ahir a la conferència més important del món sobre infecció per VIH, que se celebra aquests dies a Seattle (EUA), la Conference on Retroviruses and Opportunistic Infections (CROI).

Fins ara no s'havia aconseguit mai que un pacient que es deixés de medicar controlés el virus més enllà de quatre setmanes. Els únics "controladors naturals" que mantenen el virus a ratlla sense medicació són casos excepcionals. Es tracta d'individus amb un perfil genètic molt concret i no se n'acaba de saber ben bé el motiu. Amb la vacuna terapèutica, els investigadors han aconseguit induir aquesta capacitat d'autocontrol. Tot i els excel·lents resultats, els investigadors llancen un missatge de prudència. "Encara no sabem quant de temps pot durar", diu Beatriz Mothe, coordinadora de l'estudi, juntament amb Josep Moltó. "El que hem aconseguit és una prova de concepte -puntualitza el director de l'IrsiCaixa, el doctor Bonaventura Clotet-. Encara falten entre 10 i 15 anys perquè aconseguim una vacuna que es pugui fer servir en tota la població infectada, i serà combinada amb altres estratègies".

En l'estudi, que s'ha fet a l'Hospital Germans Trias i Pujol, a Badalo-

ARA Diumenge
L'ARA ha passat un dia amb els investigadors de l'IrsiCaixa i explica com porten a terme la seva recerca sobre el VIH

Un dels investigadors de l'Institut de Recerca de la Sida que l'IrsiCaixa té a l'Hospital Germans Trias i Pujol. PERE TORDERA

na, hi han participat 13 individus, tot i que només cinc han aconseguit controlar el virus. A tots se'ls van punxar dues dosis de la vacuna terapèutica, que han desenvolupat a Oxford. Entremig de les dues dosis se'ls va administrar per infusió un fàrmac que s'utilitza habitualment per tractar el limfoma.

Aquesta estratègia té un doble objectiu. D'una banda, potenciar la resposta immune del pacient amb la vacuna, que estimula els limfòcits CD8, encarregats de reconèixer i aniquilar les cèl·lules infectades. De l'altra, el fàrmac aconsegueix fer de "despertador del reservori viral", explica Clotet. Només amb la vacu-

Estratègia
La vacuna s'ha combinat amb un fàrmac que "desperta" els virus latents

na no n'hi ha prou, ja que ja fa temps que se sap que aquests virus latents són capaços d'amagar-se en algunes cèl·lules. Així s'escapen del sistema immune, que no els pot detectar, i es mantenen a punt per activar-se en qualsevol moment. Són la causa per la qual el tractament no es pot interrompre mai. "La nostra estratègia busca purgar el virus del reservori", explica Moltó.

Els cinc individus que han aconseguit controlar el VIH sense medicació tenen nivells gairebé indetectables del virus. "No estan curats, els hem convertit en controladors", diu Moltó. Habitualment, quan s'interromp el tractament antiretrovi-

ral sense cap intervenció, "el virus rebrota a les quatre setmanes", explica Clotet. En el cas d'aquests cinc pacients, s'han observat petits repunts esporàdics de la càrrega viral, però que baixen en poc temps.

El repte de millorar l'eficàcia

En els pròxims assajos caldrà trobar "com augmentar l'eficàcia perquè sigui efectiva amb tots els pacients, ja sigui amb vacunes millors, amb cicles repetits de dosis inferiors de fàrmacs reactivadors o amb altres productes que estan en desenvolupament", apunta Moltó. A l'èxit també hi ha contribuït el fet que els participants en l'estudi havien estat diagnosticats de manera precoç, durant els primers sis mesos després de la infecció, quan encara no és tan aguda, i el reservori, baix. Avançar en el diagnòstic precoç, doncs, també resulta clau. Ara per ara, però, "tan sols un 5-10% dels pacients es diagnostiquen tan aviat", diu en Clotet.

Els pacients d'aquest assaig havien participat abans en un altre estudi en el qual tan sols es va fer servir la vacuna i no van interrompre el tractament. En aquest cas, només se'n va voler comprovar la seguretat. ■

El diagnòstic precoç, clau per controlar el virus

634

nous casos van ser diagnosticats durant el 2015

A Catalunya, el nombre de nous casos s'ha mantingut estable entre el 2006 i el 2013 -uns 600 a l'any- i es va aconseguir reduir en un 20% entre el 2014 i el 2015.

5-10%

dels casos es diagnostiquen de manera precoç

El diagnòstic precoç, durant els sis mesos després de la infecció, permet iniciar el tractament com més aviat millor, quan el virus està menys estès i, per tant, pot ser més eficaç. En el cas de la vacuna experimental, els participants havien sigut diagnosticats precoçment.

42%

dels casos es diagnostiquen tard

Gairebé el 75% de les persones que es diagnostiquen tard, amb les defenses baixes i alts nivells de virus, tenen més de 55 anys. Un 33% són menors de 25 anys.

ENTERREN L'ILYAS AL MARROC

La família de l'Ilyas, el nen de 3 anys atropellat la setmana passada a les Borges Blanques, va viatjar ahir al Marroc per enterrar-lo. Van poder pagar les despeses del viatge gràcies a la solidaritat de l'AMPA i els veïns.

CATALUNYA ACULL 24 REFUGIATS MÉS

Catalunya acollirà 24 dels 66 refugiats que van arribar ahir a Madrid procedents de Síria i l'Iraq. Arribaran a Barcelona, Sabadell i Berga. Espanya dona asil a 1.100 persones de les 17.000 a què es va comprometre.

Louise Brown i Victoria Anna Perea es van trobar ahir per primera vegada. PERE TORDERA

Louise Brown i Victoria Anna: “Som com família llunyana”

Trobada entre les dues primeres nenes proveta del món i de l'Estat

LARA BONILLA
BARCELONA

El seu naixement va donar esperança a milers de parelles que no podien tenir fills. Louise Brown, la primera nena que va néixer al món per fecundació *in vitro*, i Victoria Anna Perea, la primera nascuda a l'Estat, es van trobar ahir per primer cop, amb motiu del lliurament del premi Fundació Dexeus Salut de la Dona. “Ha sigut com retrobar-se amb un familiar llunyà. M'ha fet il·lusió”, va admetre la Victoria, de 32 anys.

Les dues estan cansades que les anomenin “nadons proveta” tot i que ja s'han acostumat a l'expectació que generen i amb la qual han conviscut des que van néixer. “A vegades és una bogeria”, va reconèixer la Louise, britànica de 38 anys, que viatja per tot el món donant a conèixer el seu cas. Els seus pares feia deu anys que intentaven tenir fills sense èxit. “Jo sempre dic que, en realitat, nosaltres no hem fet res, som una conseqüència”, va afegir la Victoria. Ella va ser la primera nena nascuda per fecundació *in vitro* a l'Estat. La Dolors, la seva mare, tenia un problema a les trompes que li impedia quedar-se embarassada espontàniament. Amb ella es posaven, fa tres dècades, els fonaments de la reproducció assistida al nostre país. Les pacients hi acudien per solu-

cionar problemes d'infertilitat per causes mèdiques. Ara, en canvi, l'endarreriment de la maternitat és la principal causa d'esterilitat.

Des del 1995 l'edat mitjana de les pacients que sol·liciten tractaments de reproducció assistida a Dexeus ha passat de 35 a 39 anys, i més de la meitat de les dones ja superen els 40 anys, quan fa 16 anys eren només un 11%. “Acabem tractant ja no tant un problema d'infertilitat com un problema lligat a l'edat, perquè ens arriben dones al final de la seva edat reproductiva que es volen reproduir, i no sempre és fàcil”, va assegurar la biòloga Anna Veiga, que, amb el ginecòleg Pere Barri, van formar part de l'equip mèdic que va fer possible el naixement de la Victoria.

És per això que s'ha incrementat tant la donació d'òvuls. Espanya és el país que més tractaments d'ovodonació realitza, pràcticament el 50% dels que es fan a Europa. No només per l'endarreriment de la maternitat. “També venen pacients d'altres països on la donació d'òvuls no és legal o no té resultats tan bons”, va dir Barri. Tant ell com Veiga insisteixen que cal més “educació” perquè les noies sàpiguen que tenen un inici i un final de la seva vida reproductiva. “Hi ha poca informació i els metges hem d'explicar que les tècniques de reproducció assistida no arregen el que el pas del

Canvi
Més de la meitat de les pacients de reproducció ja superen els 40 anys

Excepció
Els metges qualifiquen “d'aberrant” que una dona de 64 anys sigui mare

temps fa malbé”, va destacar Barri. Tot i la millora de les tècniques –des de l'ovodonació fins a la congelació d'òvuls–, Veiga aposta per un canvi social perquè les dones puguin tenir fills “en el moment que desitgin sense que sigui un perjudici en l'àmbit professional o hagin d'ajornar-ho”.

Posar límits

Però no tot s'hi val. Barri i Veiga van titllar “d'aberrant des d'un punt de vista mèdic” tenir un fill als 64 anys, com el cas d'una dona de Burgos que s'ha fet públic aquesta setmana. Demanen que es fixi el límit per llei en els 50 anys. També es van mostrar oberts a la possibilitat de seleccionar el sexe del nadó en “casos individuals” i en “països on no es discrimini cap del sexes”.

A la Victoria i a la Louise els van explicar de ben petites que la seva concepció havia sigut “una mica diferent”. Però ho han viscut amb naturalitat. “De la mateixa manera que tinc el cabell castany, aquesta és una característica més”, va dir la Victoria. Elles van obrir el camí i ara ja han nascut sis milions de nens al món per fecundació *in vitro*. “És increïble que el Robert i el Patrick hagin ajudat tanta gent”, destacava la Louise. Es refereix a Patrick Steptoe i Robert Edwards, el cirurgià i el fisiòleg que van ser pioners d'una tècnica que avui és una pràctica habitual. ■

Creix la donació i la congelació d'òvuls

Fecundació ‘in vitro’

La fecundació *in vitro* (FIV) continua sent la tècnica de reproducció assistida més usada. Com que l'endarreriment de l'edat de la maternitat fa que creixi el risc que sorgeixin complicacions, cada cop és més habitual el diagnòstic genètic preimplantacional per descartar l'existència de mutacions genètiques abans d'implantar l'embrió.

Ovodonació

Espanya és el país europeu que realitza més tractaments d'ovodonació, i representa el 50% de tots els que es realitzen a Europa: 16.710 cicles en el 2012 d'un total de 33.605, una xifra quatre cops més elevada que la de la República Txeca, que ocupa la segona posició, amb 3.875 cicles. Moltes pacients estrangeres venen aquí a tractar-se.

Congelació d'òvuls

Tot i que encara no és una pràctica gaire estesa, ha augmentat el nombre de dones que opten per congelar els seus òvuls per preservar la seva fertilitat. Des del 2009 s'han multiplicat per deu. Es recomana fer-ho abans dels 35 anys, ja que a partir de llavors es redueix la qualitat dels òvuls. Però l'edat mitjana està en 36 anys.

Trasplantament d'úter

Hi ha diverses línies d'investigació en la medicina reproductiva del futur. Destaca el trasplantament d'úter, que ja és una realitat, i que podria ser una alternativa a la subrogació. Altres avenços mèdics són el desenvolupament de gàmetes a partir de cèl·lules mare embrionàries i la transferència de mitocondris.

ENSENYAMENT

SELENA SORO
BARCELONA

El curs vinent les famílies barcelonines tindran cinc noves escoles a la ciutat. Ho va anunciar ahir el Consorci d'Educació de Barcelona durant la presentació de l'oferta inicial d'ensenyament obligatori per al curs 2017-2018. En concret, tal com va avançar l'ARA, es crearan dues noves escoles a l'Eixample, una al carrer Cartagena i una altra que de moment s'ha batejat com a Eixample II, i que segons ha pogut saber aquest diari anirà al solar de Germanetes. Al districte de Gràcia, es crearà l'Escola Gràcia –tots els noms són provisionals–, i al districte de Sant Martí, l'Escola Flor de Maig, provinent dels dos grups addicionals de P3 de l'Escola La Llacuna del Poblenou. Al districte de les Corts, finalment, es crearà l'Escola Anglesola, en transició amb l'Escola Ausiàs March, que el curs vinent no oferirà classes de P3, però sí de la resta de cursos.

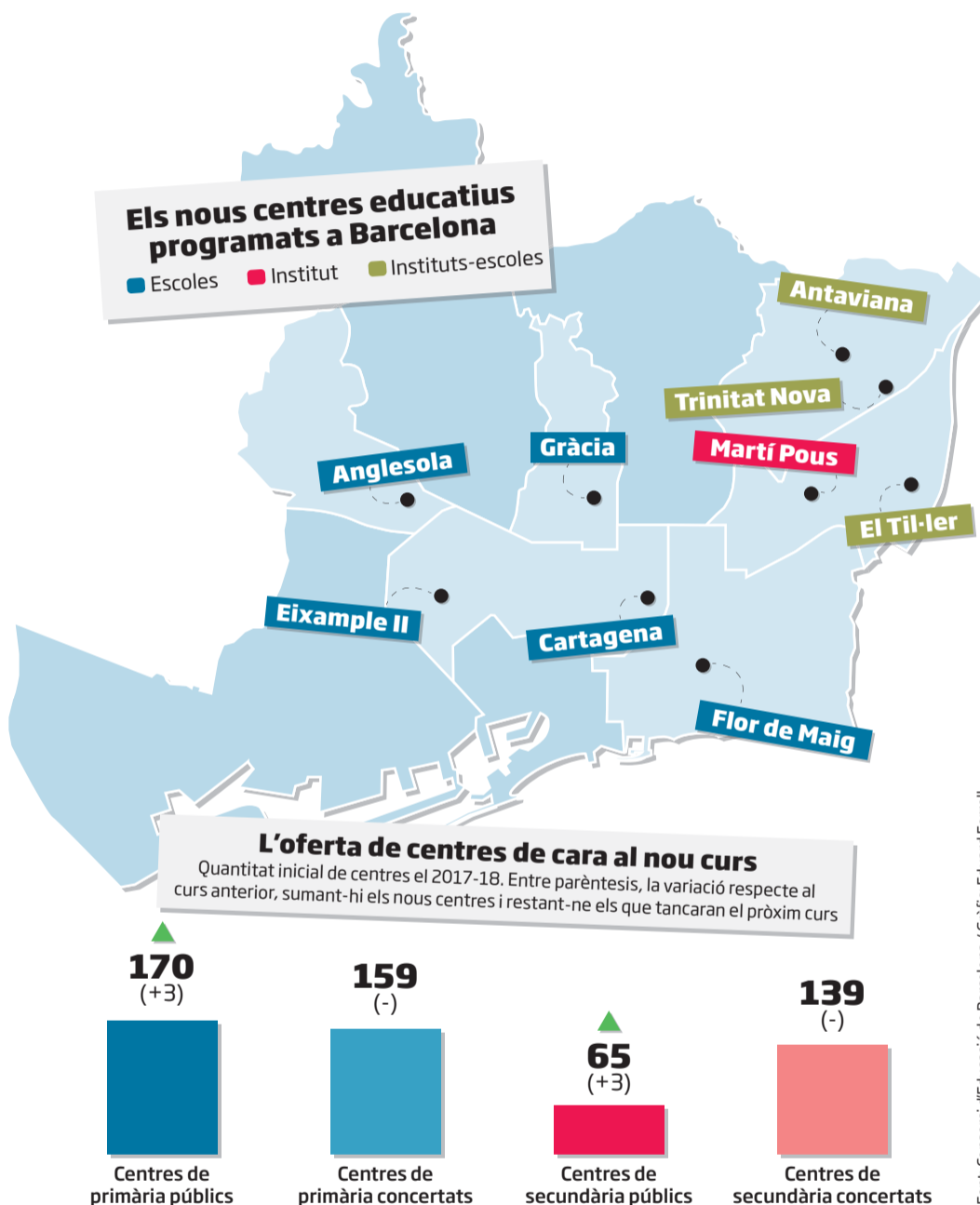
Les escoles Eixample II, Anglesola, Gràcia i Flor de Maig obriran portes amb dues línies cadascuna. L'Escola Cartagena en tindrà tres. Els centres educatius de Gràcia, l'Eixample i Sant Martí iniciaran el curs en mòduls, mentre que l'Escola Anglesola ho farà a les instal·lacions de la Biblioteca Can Rosés, una antiga masia del barri de les Corts, que actualment és seu d'una biblioteca municipal.

Tres nous instituts-escoles

Pel que fa a l'etapa d'educació secundària, està previst que obri les portes el curs vinent el nou Institut Martí Pous, al districte de Sant Andreu, amb dos grups de 1r d'ESO. Les classes d'aquest nou centre s'iniciaran als barracons provisionals de l'Escola Can Fabra, fins que finalitzin les obres del nou edifici. També es crearan tres nous instituts-escoles, dos a Nou Barris –l'Antaviana i el Trinitat Nova– i un a Sant Andreu, amb el nom provisional d'El Til·ler. El de Trinitat Nova i l'Antaviana tindran dues línies per curs a primària i ESO, i l'Institut-Escola El Til·ler tindrà una línia. L'Institut-Escola de Trinitat Nova absorirà l'Institut Roger de Flor, que tanca.

Cinc escoles noves a Gràcia, l'Eixample, les Corts i Sant Martí

Nou Barris i Sant Andreu acolliran tres nous instituts escola de cara al curs 2017-2018

A més, els instituts Josep Serrat i Bonastre, Príncep de Girona i el Milà i Fontanals s'ampliaran amb una tercera línia de primer d'ESO. També estan previstos un total de sis grups addicionals als instituts Poeta Maragall, a l'Eixample; Joan Boscà, a les Corts, i Juan Manuel Zafra, Icària, Maria Espinalt i Joan d'Àustria, a Sant Martí.

L'any que ve es preveu que 12.784 alumnes s'incorporin a P3. A l'ESO se n'hi incorporaran 14.128. Es preveu que els centres puguin tenir una ràtio reduïda de 22 alumnes en el cas de primària i de 27 en el cas de secundària, en funció de la seva complexitat. La ràtio normativa als cursos de primària és de 25 alumnes per grup. En el cas de l'ESO, és de 30 alumnes, exceptuant els casos de centres d'alta complexitat.

Castigar el frau

El procés de preinscripció serà del 23 de març al 4 d'abril. Com a novetat, per evitar el frau en les preinscripcions, la família que falsegi les dades podrà perdre la plaça. Aquesta mesura s'ha tirat endavant per dissuadir les famílies que simulaven al·lèrgies alimentàries o altres especificitats per guanyar punts i poder entrar a l'escola triada.

Durant l'acte de presentació del curs, la presidenta i la gerent del Consorci d'Educació, Maria Jesús Mier i Mercè Massa, respectivament, van avançar també que de cara al curs vinent hi haurà un increment de plantilla: "Permetrà afrontar la disminució d'una hora lectiva del professorat i millorar les substitucions. També es destinaran més recursos per a la formació del professorat en diferents àmbits, com per exemple el lideratge pedagògic, el currículum competencial i l'escola inclusiva", va afegir Mier.

La vicepresidenta del Consorci i regidora de Drets Socials a l'Ajuntament de Barcelona, Laia Ortiz, per la seva banda, va defensar que l'escola "havia de ser el bastió per reduir les desigualtats" a la ciutat. "Volem aconseguir una escola per a tothom i la millor escola per a cadascú", va reivindicar la regidora, que va celebrar que el curs vinent "tothom podria tenir una bona escola a prop de casa".

Font: Consorci d'Educació de Barcelona / Gràfic: Eduard Forrell

Ocupen Ensenyament contra el tancament d'un centre a Premià

LAIA VICENS
BARCELONA

Una vintena de persones han dormit aquesta nit a les oficines dels serveis territorials d'Ensenyament del Maresme, a Mataró. Són pares i mares de l'Escola Mar Nova de Premià de Mar i representants sindicals que reclamen que el centre no tanqui el curs vinent, tal com preveu la planificació escolar. No marxaran fins que no es reunixin amb la consellera d'Ensenyament, Meritxell Ruiz, a qui exigeixen el compliment de la resolució aprovada pel Parlament –amb els vots de tots els grups menys Junts pel Sí–

Una quinzena de persones van ocupar la seu dels serveis territorials d'Ensenyament. JORDI PUJOLAR / ACN

que insta el Govern a establir una moratòria d'un any per posposar el tancament del centre. "El Parlament és sobirà i el Govern s'ha saltat la decisió a la torera", lamenta a l'ARA Jordi Estalrich, portaveu de l'AMPA.

Els pares es van reunir ahir amb la directora dels serveis territorials al Maresme, Carmina Pinya, per demanar-li que intercedeixi i reclami a la Generalitat que no es tanqui l'escola. Avui els contactes seguiran.

La batalla per salvar la Mar Nova fa temps que dura. Aquest curs ja va desaparèixer el P3 perquè no hi havia prou demanda, i el Govern al·lega ara que, "per motius demogràfics", tota la Mar Nova ha d'inte-

grar-se en un altre centre del poble. Els pares no volen sentir a parlar de canviar els fills de centre i defensen el model educatiu de l'escola, que no té llibres, assignatures ni exàmens.

El cas de la Mar Nova s'ha convertit en un símbol de la lluita de l'escola pública. "La Mar Nova no es tanca. La pública no es tanca", van afirmar ahir des del sindicat de mestres USTEC. El sindicat va dir, a través d'un comunicat, que donarà suport "a totes les accions que es facin per impedir tancaments d'escoles o línies públiques" així com per "millorar la qualitat de l'ensenyament públic". Per això, van exigir al departament que rectifiqui la seva decisió de tancar l'escola.

BARCELONA

Colau firmarà un conveni pont per la llum si no es resol el conflicte a temps

Es farà un conveni temporal amb Endesa, l'actual subministrador

L. V.
BARCELONA

Avui divendres s'havia de resoldre la subhasta del contracte de la llum de Barcelona, però el recurs de Gas Natural i Endesa –asseguren que l'Ajuntament no ha donat prou informació del conveni sobre pobresa energètica que s'ha de complir– ha paralitzat tot el procediment. Per això, i per evitar que hi hagi un buit si el Tribunal de Contractes del Sector Públic no aixeca a temps la suspensió cautelar que va decretar dimecres, el govern d'Ada Colau negociarà un conveni pont amb “totes” les companyies elèctriques que permeti gestionar temporalment la llum a la ciutat, ja que el contracte actual no es pot tornar a prorrogar. Actualment l'únic subministrador elèctric del consistori és Endesa, que és la companyia que va guanyar l'anterior concurs i qui va demanar les mesures cautelars al tribunal per aturar el concurs.

El regidor de Presidència, Aigua i Energia, Eloi Badia, va assegurar que amb aquesta negociació “en paral·lel” el servei elèctric està garantit i no tindrà cap sobrecost per als usuaris. Segons va explicar, el conveni pont es faria per cobrir el marge de temps entre el 25 de març –la data en què acaba l'actual contracte– i la resolució que adopti el tribunal, que depèn de la Generalitat.

La roda de premsa també va servir per presentar les al·legacions contra la decisió del tribunal i demanar que es reconsiderin les mesures cautelars. L'argument de l'Ajuntament és que només demanen complir amb la llei de pobresa energètica. En aquest sentit, va recordar que les mateixes directives

El concurs públic pel subministrament d'electricitat a Barcelona ha sigut recorregut per Endesa i per Gas Natural. FRANCESC MELCION

europées exigeixen que els contractes públics es regeixin per motius socials i ambientals i no només econòmics. “En aquest plec no s'incorpora res que no estigui en la llei 24/2015”, va dir Badia. El regidor va assegurar que els requisits per al concurs no suposen cap “discriminació”, com diuen les elèctriques. Gas Natural i Endesa no es van presentar al concurs públic per operar la llum a Barcelona amb l'argument que faltava informació del conveni sobre pobresa energètica que ha de subscriure qui guanyi el concurs.

“Tenim una llei que fixa una responsabilitat i una corresponsabilitat en matèria de pobresa energètica”, va replicar Badia, que, a més, va

afegir que les condicions que proposen des del consistori no són extraordinàries. Així, va dir que l'Associació Catalana de Municipis també va al·ludir a la llei 24/2015 en el seu concurs i tant Endesa com Gas Natural s'hi van presentar i la primera va guanyar la contractació.

Badia també va negar que les elèctriques competissin en desigualtat de condicions. “No és que no han pogut presentar-se, és que no han volgut”, va assegurar el regidor. Segons va dir, des de l'Ajuntament estan “tranquils” i va avisar que “arribaran fins al final” per defensar les condicions d'un contracte públic que va definir com a “legal” i que respon “a l'interès general”. —

POLICIAL

Cop policial a la primera associació cannàbica

ARA
BARCELONA

Els Mossos d'Esquadra, amb l'ajuda de Vigilància Duanera de l'Agència Tributària, han desmantellat la primera associació cannàbica de Catalunya, la que volia invertir més d'un milió d'euros a Rasquera per fer-hi una plantació, l'Associació Barcelonina Cannàbica d'Autoconsum (Abcda). Segons els investigadors, formava part d'una organització criminal que, amb una trama d'entitats, empreses i testaferrós, cultivava marihuana en naus industrials per vendre-la i fins i tot exportar-la. Entre els 12 detinguts, hi ha el presumpte cap de l'organització, Vojis-

lav Djordjevic, i un assessor d'urbanisme del grup municipal de Ciutadans a Barcelona, Luis Ignacio Ruiz Gandullo, que ja ha sigut destituït.

L'operació es va fer dimarts de la setmana passada, tot i que no es va fer pública fins ahir. Els investigadors imputen als detinguts –de nacionalitats sèrbia, espanyola, japonesa i bielorussa– delictes contra la salut pública, de pertinença a organització criminal i de blanqueig. N'hi ha sis que estan empresonats de manera provisional i els altres estan en llibertat amb càrrecs. La trama havia arribat a fer servir set naus industrials –dues ja estaven en desús– per cultivar-hi entre 5.000 i 10.000 plantes a cada una. Els Mossos van confiscar 5.000

plantes en dues de les naus i en tres més tot just s'havia acabat de collir. “El que no van poder fer a Rasquera ho feien en naus industrials”, explica el subinspector Joan Alfred Vives, subcap d'investigació criminal de la Regió Metropolitana Sud. L'Abcda, presidida per Djordjevic, va intentar fer una plantació de marihuana legal en una finca de 7,5 hectàrees de Rasquera.

La trama es va començar a despatar el juny del 2016, quan un veí va notar l'olor de marihuana en una nau a l'Hospitalet i va avisar els Mossos. Allò era la punta de l'iceberg de l'organització, que també tenia naus al Prat de Llobregat, Sant Andreu de la Barca, Rubí i Sabadell des de les quals proveïa associacions. —

OCI

Façana de la sala de festes La Paloma, al carrer del Tigre de Barcelona. FERRAN FORNÉ

La Paloma reobrirà aquest any

NATÀLIA VILA * BARCELONA

La carismàtica sala de festes La Paloma tornarà a obrir les portes coincidint amb el desè aniversari del seu tancament. La propietària, Mercè March, ha explicat a l'ARA que les obres d'adequació començaran “en qüestió de dies” amb la intenció que el local pugui tornar a estar en marxa aquest 2017, després de diversos intents frustrats en els últims anys. March ha explicat que les obres estan enfocades a modificar algunes de les sales adjuntes a la principal. “Durant aquests deu anys hem cuidat la sala i està intacta absolutament”, assegura la propietària, que fa més de 40 anys que es dedica al món de la nit, des que el seu marit va heretar el local del seu tiet.

A la sala principal, doncs, només s'hi ha de fer petits condicionaments, segons March, com ara instal·lar baranes a les parts més altes i revisar les portes d'emergència. Per tant, les tasques duraran pocs mesos i el local podria reobrir abans que acabi l'any: “El nostre afany és començar les obres com més aviat millor per poder obrir un altre cop; fa deu anys que estem tancats i per nosaltres els costos són importants”, assegura March a aquest diari.

La família propietària de La Paloma també controlava la sala Cibeles, però el mateix 2007 en què va tancar La Paloma i va començar el judici, la van haver de vendre per pagar les indemnitzacions de tots els treballadors. L'Ajuntament de Barcelona va comprar la sala del carrer Còrsega per set milions d'euros i la van reconvertir en un bloc d'apartaments per a persones grans. Segons va explicar March a l'ARA el maig de l'any passat, el projecte artístic que La Paloma va presentar al consistori “vol potenciar la programació de dia” i la música en viu en detriment “en la mesura del possible” de les sessions de DJ nocturnes. L'empresària va assegurar que faran el possible per reduir sorolls al carrer, per exemple, amb una taquilla online. “Proposarem un oci menys sorollós, potser la música en viu no portarà tanta gent, però volem conciliar l'oci amb el descans del veïnat”, explicava March. —

Paquita Guasch Magrans

Ha mort a Barcelona, a l'edat de 85 anys, el dia 16 de febrer de 2017

A.C.S

El seu espòs, Jaume Mercadé; fills, Roser, Jaume; germana, Roser; cunyat, Joan; néts, Oriol i Olga, Laia i Quim; besnéts, Marc, Anna, Àlex i família tota ho fan saber a amics i coneguts i els preguen de voler-la tenir present en el seu record.

La cerimònia tindrà lloc demà dia 18 de febrer de 2017 a les 10.30 hores al tanatori Sant Gervasi.

EDICTE
AJUNTAMENT DE SANT ANDREU DE LLAVANERES
 El Ple de l'Ajuntament, en sessió ordinària celebrada el dia 31 de gener de 2017, va aprovar entre d'altres el següent acord:
 «Primer.- DEROGAR l'Ordenança Fiscal número 37, reguladora de la taxa per la inserció de publicitat a les instal·lacions esportives municipals.
 Segon.- L'acord definitiu de derogació de l'Ordenança Municipal reguladora de la taxa per la inserció de publicitat a les instal·lacions esportives municipals, serà objecte de publicació en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona.
 Tercer.- EXPOSAR al públic en el tauler d'anuncis de l'Ajuntament i en el lloc web municipal aquest acord provisional durant el termini de trenta dies hàbils, comptats des del dia següent al de la publicació de l'anunci d'exposició en el Butlletí Oficial de la Província. En compliment de l'article 17.2 del text refós de la llei d'hisendes locals, l'anunci també s'haurà de publicar en un diari dels de major difusió a la província.
 Durant el període d'exposició pública de l'acord, els qui tinguin un interès directe o resultin afectats, en els termes previstos a l'article 18 del text refós de la Llei reguladora de les Hisendes Locals aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, podran examinar l'expedient i presentar-hi les reclamacions que estimin oportunes. Transcorregut el període d'exposició pública sense haver-se presentat reclamacions, els acords adoptats restaran definitivament aprovats.»
L'ALCALDE,
 Joan Mora i Buch
 Sant Andreu de Llavanes, 1 de febrer de 2017

ANUNCI
 Per decret de l'Alcaldia de data 25 de gener de 2017 s'ha aprovat inicialment el projecte d'urbanització de l'àmbit de Torrellanica, promogut per part de la Junta de Compensació de la Vall.
 L'expedient se sotmet a informació pública durant el termini d'un mes, de conformitat amb el que disposa l'article 119.2 del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Urbanisme, i durant el qual es podrà examinar i formular les al·legacions pertinents. L'examen de l'expedient podrà efectuar-se en les oficines de l'Ajuntament (Plaça Verdaguier, núm. 2, de Sant Just Desvern) i a l'e-tauler de la pàgina web de l'Ajuntament.
 Josep Perpinyà i Palau
ALCALDE
 Sant Just Desvern, 8 de febrer de 2017
 Referència: AUM 2016 91 20

EDICTE
 El Ple de l'Ajuntament, en sessió ordinària del dia 4 de febrer de 2017, va aprovar inicialment l'expedient de Modificació Puntual de les Normes Subsidiàries de Planejament a l'àmbit del Passatge Costa Lloberes.
 El precedent acord s'exposa al públic per termini d'un mes, a comptar des de la darrera publicació del present anunci al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, el Butlletí Oficial de la Província, el tauler d'anuncis de l'ajuntament, a la web de l'ajuntament i a un diari de major difusió, i notificar personalment als propietaris de les finques quina façana confronta amb el passatge, abans de procedir a la seva aprovació provisional.
Sant Feliu de Codines, 14 de febrer de 2017
L'alcalde,
 Pere Pladevall Vallcorba

ANUNCI
 de la Cambra de la Propietat Urbana de Mataró i el Maresme, sobre exposició pública del cens de propietaris afiliats
 D'acord amb el que disposa el Reglament general d'eleccions a les Juntes de Govern de les Cambres de la Propietat Urbana de Catalunya, aprovat per Decret 159/1993, de 7 de maig, del Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya, queda exposat al públic per termini de vint dies el cens de propietaris afiliats a aquesta Cambra, per tal que qualsevol associat pugui fer, durant l'esmentat termini, les comprovacions pertinents i, si s'escau, presentar reclamacions davant la Junta de Govern de la mateixa Cambra.
Mataró, 8 de febrer de 2017.
VICENÇ MORA LLINÀS
 President

Descobreix la Botiga de PÀRA!

Música   Llibres
 Gastronomia   I molt més!

Hi trobaràs tot el que t'agrada!

Botiga ara.cat   LA NOTICIA DEL'ARA

SUCESSOS

Moren dos alpinistes catalans als Alps quan escalaven sobre gel

Les víctimes vivien a Figueres i un d'ells era mossos d'esquadra

JOSEP PASTELLS / LAIA VICENS
 GIRONA / BARCELONA

Tragèdia als Alps francesos. Dos catalans van morir ahir a primera hora de la tarda mentre practicaven escalada sobre gel. L'accident es va produir a la falda de la muntanya de La Meije, situada al municipi de La Grave, un petit poblet entre Briançon i Grenoble, al sud-est de França. Segons les primeres investigacions, els dos homes haurien mort quan un bloc de gel els va caure a sobre. Poques hores després de l'accident, va saber-se que les víctimes són Timoteo Hernández Quirante i Daniel Jiménez Aguilar.

El primer tenia 39 anys. Era mossos d'esquadra i estava adscrit a l'àrea regional de recursos operatius (ARRO) de la regió metropolitana nord, que és la que s'encarrega del Maresme, el Vallès Oriental i el Vallès Occidental. Nascut a Cistella (Alt Empordà), vivia a Figueres amb la seva dona i els seus dos fills, de 12 i 7 anys. L'altra víctima és Daniel Jiménez, que també residia a Figueres i tenia 35 anys. Segons va informar el *Diari de Girona*, era un pilot de tuneladora que treballava a Herrenknecht, una constructora alemanya que va perforar els túnels de l'AVE a Barcelona i Girona.

Els serveis d'assistència van recuperar els dos cadàvers i la investigació de l'accident està ara en mans de les Compagnies Républicaines de Sécurité (CRS) de Briançon. El consolat de Marsella va contactar

amb els familiars per ajudar-los amb els tràmits de repatriació.

Tan bon punt es va conèixer la procedència de les víctimes, l'alcalde de la capital de l'Alt Empordà, Marta Felip, va lamentar els fets a través del seu compte de Twitter i va traslladar el condol a les famílies. "M'informen de la mort de dos veïns de Figueres fent escalada als Alps francesos. Un altre cop dur per accident en un mes i famílies destrossades", va piular.

Felip feia referència al matrimoni de Figueres que va morir a finals de gener quan el cotxe amb el qual

dels seus principals atractius turístics i fer-hi alpinisme. De fet, l'Ajuntament ha sigut condemnat quatre vegades per no donar prou informació sobre els perills de la zona, segons recorda el diari local *Ledauphine.com*. Tot i així, les autoritats locals i els responsables de l'estació d'esquí de la zona es queixen de l'abús d'aquesta fama de perillositat del lloc. De tota manera, el que és segur és que és una àrea dura: de fet, a La Meije, la muntanya que domina la zona, hi ha el Gran Pic, de 3.983 metres, l'últim gran pic dels Alps a ser coronat, el 1877.

Quatre morts més a Itàlia

L'accident dels catalans no va ser l'únic mortal ahir per un despeniment de gel als Alps. A poc més de 200 quilòmetres, però a la regió italiana, quatre alpinistes italians van morir i un més va resultar ferit quan escalaven la cascada de gel Bonne Année, a la localitat de Gressoney-Saint-Jean. Cap a les deu del matí, els quatre alpinistes que van morir estaven en plena escalada quan va haver-hi el despeniment, mentre que el muntanyenc ferit encara no havia començat l'ascens i era als peus de la paret. En aquest cas, la cascada està considerada una de les més segures de la zona. La hipòtesi més probable és que el despeniment fos causat per les temperatures relativament altes d'aquests dies, que superen els 10 graus. ■

Causa

L'accident es va produir a la muntanya de La Meije en desprendre's un bloc de gel

viatjaven va ser arrossegat pels aiguats a la riera de l'Anyet, al terme municipal de Masarac. L'Ajuntament de Figueres ha convocat per avui a les 12 del migdia un minut de silenci en record de les víctimes.

Qui també va sumar-se a les mostres de condol va ser el conseller d'Afers Exteriors, Raül Romeva, que es va mostrar "consternat amb la trista notícia" dels Alps.

Una zona molt perillosa

La zona de muntanya de La Grave és considerada molt perillosa, segons els mitjans locals, que han escrit moltes vegades sobre els riscos d'esquiar-hi fora de pista -que és un

Cat Serveis

justicia.gencat.cat/ca/ambits/grups_interes

El Registre de grups d'interès de la Generalitat té actualment més de 1.400 grups inscrits

El conseller de Justícia, Carles Mundó, i la consellera de la Presidència i portaveu del Govern, Neus Munté. JORDI BEDMAR

El Govern amplia el registre de grups d'interès a tots els ajuntaments

L'Executiu dona llum verda a un decret llei per facilitar el compliment de la Llei de transparència a tots els ens locals. A Catalunya hi ha més de 2.000 organismes del sector públic amb el deure de registrar la seva relació amb els 'lobbys' des del juliol del 2015

El Govern ha aprovat un decret llei per transformar el Registre de grups d'interès de la Generalitat en un de nou vàlid per a totes les institucions, ajuntaments i altres organismes públics obligats a tenir-ne per la Llei de transparència. En conjunt, sumen més de 2.000 ens que, a partir d'ara, podran utilitzar el nou Registre de grups d'interès de Catalunya per complir amb el marc legal sense haver de crear el seu propi registre.

Són grups d'interès les persones físiques o jurídiques i les organitzacions sense personalitat jurídica que duen a terme activitats que poden influir directament o indirectament en l'elaboració i l'aplicació de les polítiques públiques, en l'elaboració de propostes normatives o en la presa de decisions, en defensa d'un interès propi o de tercers o d'un interès general.

El conseller de Justícia, Carles Mundó, subratlla que "l'objectiu del Govern és facilitar el compliment de la Llei de transparència als ajuntaments i atendre així la demanda de

totes les entitats municipalistes". Amb aquest canvi, la Generalitat "concentra tota la informació, facilita el control dels lobbys i la consulta de la seva activitat". Des del juliol del 2015, tots els ens locals del país tenien el deure de crear un registre propi, però, a hores d'ara, no n'hi ha pràcticament cap que l'hagi desenvolupat.

Més racionalitat i transparència

A més dels ajuntaments, entre les organitzacions que fins ara havien de tenir un registre propi de grups d'interès, hi ha diverses institucions, corporacions de dret públic, consells comarcals, diputacions, consorcis i universitats públiques, incloent-hi totes les entitats integrants del sector públic. La possibilitat d'utilitzar el nou Registre de grups d'interès de Catalunya les alliberarà de la despesa de creació, desenvolupament i manteniment dels registres propis.

D'altra banda, la unificació de totes les dades també en facilitarà la consulta. La informació sobre la re-

lació d'un lobby amb els organismes públics de Catalunya es podrà obtenir a través d'una única font en lloc d'haver-ne de consultar més de 2.000.

El decret llei, d'acord amb la previsió de la Llei de transparència, estableix inequívocament que la inscripció en el Registre és indispensable per mantenir qualsevol contacte amb els directius de les administracions.

Acord amb les entitats municipalistes

L'eina neix per garantir la transparència amb el màxim estalvi possible de recursos i càrregues per als ciutadans i per evitar la inseguretat jurídica entre els lobbys i les administracions. L'impuls del Registre respon a la inquietud del món local i a un acord del Departament de Justícia amb la Federació Catalana de Municipis, l'Associació Catalana de Municipis, l'Ajuntament de Barcelona, l'Àrea Metropolitana de Barcelona i les quatre diputacions.

El Registre de grups d'interès de Catalunya l'ha creat i desenvolupat la

Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques del Departament de Justícia. El Registre, dissenyat perquè les diferents institucions i administracions públiques que l'utilitzin puguin compartir i intercanviar informació telemàticament, també inclourà les agendes dels alts càrrecs de la Generalitat.

Control democràtic i prevenció de la corrupció

La Llei de transparència estableix que l'objectiu del Registre de grups d'interès és aprofundir en la transparència administrativa com a mesura de control democràtic i de prevenció de la corrupció. Es considera grup d'interès, lobby o skateholder tota persona o organització que, de manera lícita, porta a terme activitats que poden influir en l'elaboració i aplicació de les polítiques públiques en benefici i interès d'altres persones i organitzacions, com ara associacions, fundacions, patronals, empreses, corporacions, sindicats, grups de recerca, despatxos i consultories professionals, entre d'altres.

CODI DE CONDUCTA PER ALS ALTS CÀRRECS

El Govern ha aprovat recentment un codi de conducta que obliga els alts càrrecs i el personal directiu de la Generalitat a publicar les reunions amb els grups d'interès a la seva agenda oficial. Aquest codi estableix que no es pot celebrar cap reunió amb cap grup d'interès que no estigui inscrit al Registre. L'incompliment d'aquestes normes pot comportar multes d'entre 6.000 i 12.000 euros, la suspensió i, fins i tot, la destitució. La suma de les indicacions del codi de conducta i de l'imperatiu de la inscripció significa un salt endavant en transparència i capacitat dels ciutadans per fiscalitzar l'administració de la Generalitat i les corporacions locals.

Economia

FINANCES PÚBLIQUES

Recaptació balsàmica

Els ingressos tributaris de la Generalitat creixen un 10% mentre el dèficit s'aprima fins al 0,9%

XAVIER GRAU
BARCELONA

El departament de Vicepresidència i Economia de la Generalitat va sorprendre aquesta mateixa setmana amb la seva estimació del dèficit al tancament del 2016, que situa en el 0,9%, mentre que el 2015 –segons el pressupost liquidat– va ser de l'1,93%, i el 2010 va arribar a uns màxims del 4,48%. Dos factors són claus en la reducció d'aquest dèficit. D'una banda, la millora de l'economia. El PIB català és més gran –va créixer un 3,5% el 2016 segons la dada avançada de l'Institut d'Estadística de Catalunya, l'Idescat– i, per tant, com que el dèficit es calcula en proporció al PIB, és més baix.

Però l'altre l'element que ha resultat balsàmic per millorar els números de l'administració catalana ha sigut l'increment dels ingressos. El Govern va publicar ahir les dades d'ingressos tributaris del 2016. En total van créixer gairebé el 10%. Els ingressos aconseguits per l'Agència Tributària de Catalunya (ATC) han crescut quasi el 6% –i ho haurien fet gairebé un 8,4% si el Tribunal Cons-

Motor

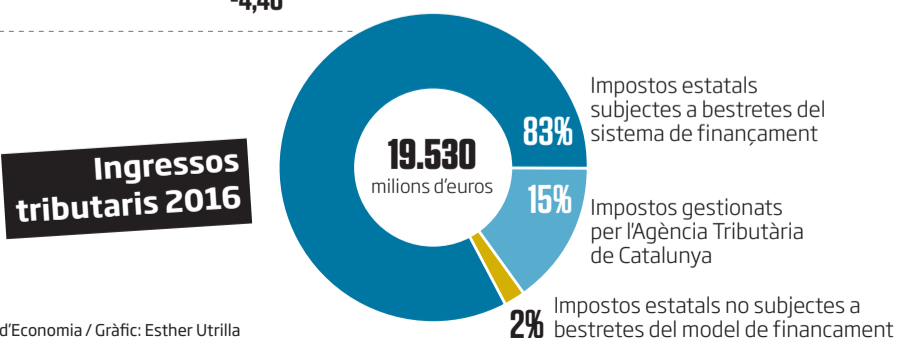
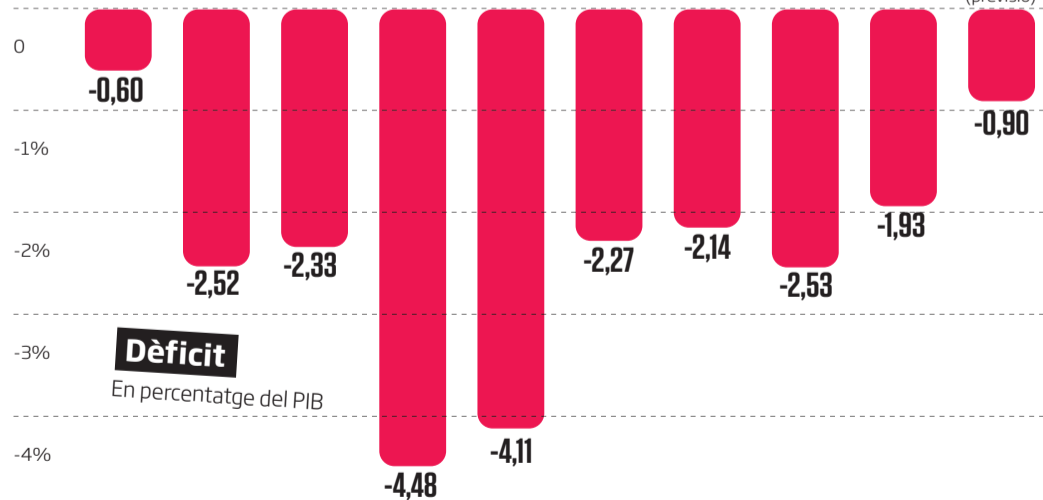
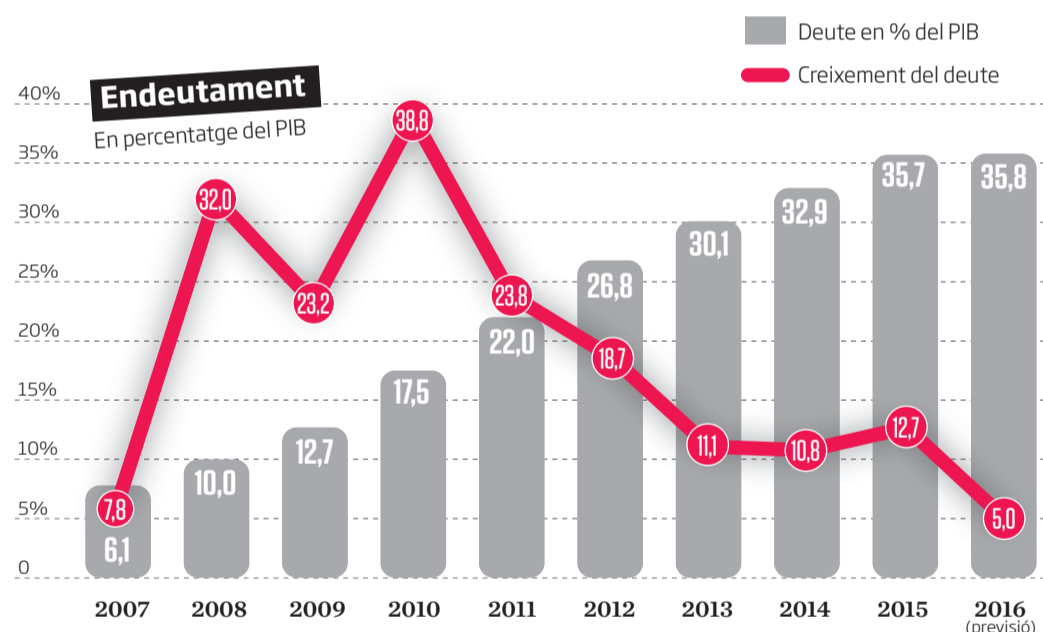
La millora de l'economia de fins al 3,5% ha impulsat la recaptació i ha frenat el dèficit

titudinal no hagués anul·lat alguns impostos– i la part principal, la que prové de l'Estat, també ho ha fet. Amb l'actual model de finançament, el 83% dels ingressos provenen de bestretes de determinats impostos (bàsicament IRPF i IVA, a més d'alguns impostos especials), i aquesta partida va augmentar un 9,7% el 2016, fins als 19.530,8 milions d'euros, una quantitat que és un 101,01% del previst en el pressupost, que era prorrogat del 2015.

El cost del Constitucional

Entre impostos propis i cedits, l'Agència Tributària de Catalunya va recaptar 2.880 milions d'euros (el 15% del total) el 2016, un 5,9% més que l'any anterior. Si es tinguessin en compte també els impostos que va anul·lar el Tribunal Constitucional –el de l'energia nuclear i el dels dipòsits bancaris–, serien 2.914 milions d'euros, un 8% més que l'any anterior. L'impost a les nuclears va restar 32,2 milions a la recaptació, i el dels dipòsits, quasi 2,6 milions.

Els ingressos tributaris de la Generalitat es van completar amb una part més petita, que suposa un 2%

Font: Departament d'Economia / Gràfic: Esther Utrilla

i prové d'impostos estatals no subjectes al sistema de finançament.

Gran part de l'augment de la recaptació de la Generalitat s'explica per l'augment del 12% de l'impost de transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, fins als 1.652 milions, molt lligat a l'evolució del mercat immobiliari. Transmissions va créixer un 13% per l'impuls de la venda d'immobles, i actes jurídics, un 8% per la reactivació del mercat hipotecari. Per l'impost sobre els pisos buits s'han reconegut drets per 11,5 milions, malgrat que va estar suspès pel recurs de l'Estat fins que, al setembre, el Constitucional va aixecar-ne la suspensió.

També augmenta substancialment l'impost sobre les estades en establiments turístics, que va créixer un 10%, fins als 47,6 milions. L'impost sobre grans establiments comercials va aportar 15,3 milions, un 2% més, mentre que l'impost sobre la provisió de continguts per part de les companyies de telecomunicacions va aportar 18,4 milions, un 152% més. Més petita va ser l'aportació de l'impost sobre les emissions d'òxid de nitrogen de l'aviació comercial, de 2,9 milions,

Desglossament

La partida provinent dels impostos que recapta l'Estat, majoritària, creix un 9,7%

i encara més petita, la de les emissions a l'atmosfera de la indústria, de 972.792 euros. Els tributs del joc van aportar 2.012 milions, el 0,5% més que el 2015, mentre que el gravamen de protecció civil va pujar a 3,7 milions, un 6% més.

Creix l'impost de patrimoni

Respecte als impostos cedits que gestiona l'Agència Tributària de Catalunya, es va registrar un descens del 4% en la recaptació de successions i donacions, que es va quedar en 464,6 milions. La caiguda del de successions va ser del 8% i s'explica per la mateixa variabilitat d'aquest impost, mentre que donacions va créixer un 16%.

En canvi, la recaptació per l'impost sobre el patrimoni va augmentar un 7%, fins als 495,5 milions d'euros, a causa de la millora general de l'economia, que va portar a una recaptació més elevada en la campanya de la renda i el patrimoni. El nombre de declarants va augmentar un 2% (uns 1.400 més), i també va augmentar la quota mitjana a ingressar com a conseqüència de la disminució de la reducció per límit conjunt amb l'IRPF.

389.760 €

El president del Banc Central Europeu, Mario Draghi, va cobrar un 1% més el 2016, fins als 389.760 euros l'any. Des que va esclatar la crisi financera el 2007, el màxim responsable del BCE guanya un 12,9% més.

'NO' SINDICAL AL PLA LINDE Els líders de CCOO i UGT, Fernández Toxo i Álvarez, van titllar ahir d'"insult a la intel·ligència" el pla del governador del Banc d'Espanya de retardar l'edat de jubilació.

LA SORTIDA DE LA CRISI

LES CLAUS

Per X.G.

1. Per què la Generalitat recapta més?

Dos factors són claus per l'increment de la recaptació tributària. D'una banda, la millora de l'economia fa que augmentin molts dels ingressos tributaris. De l'altra, hi ha la introducció de nous impostos, que, en general, aporten nous ingressos, malgrat que en dos casos, el que grava les centrals nuclears i el de dipòsits bancaris, han restat, perquè fins i tot s'han hagut de tornar les quantitats cobrades després que el Tribunal Constitucional els anul·lés.

2. Quins impostos de la Generalitat aporten més?

Els que van lligats a l'activitat immobiliària. La recuperació d'aquest sector es tradueix en un increment del 13,7% de la recaptació de l'impost de transmissions patrimonials, que amb 1.245 milions d'euros és el tribut dels que gestiona la Generalitat que aporta més. També millora un 8,3% l'impost d'actes jurídics documentats, bàsicament per l'impuls de les hipoteques. Aquest impost va aportar 398 milions d'euros. L'altre impost que creix significativament és la taxa turística, un 10%, que va aportar 47,6 milions d'euros. Successions i donacions, però, va caure un 4,1% i va aportar en total 464 milions d'euros, mentre que patrimoni va créixer el 7,31% i va recaptar 495 milions.

3. Quins tributs van augmentar més?

Els tributs de la Generalitat que van augmentar més la recaptació van ser el de continguts, que grava les operadores de telecomunicacions, que va incrementar-se un 152% i va recaptar 18,4 milions; i l'impost sobre l'emissió de gasos a l'atmosfera per la indústria, que va augmentar un 708%, però només va aportar 972.792 euros.

4. Quin pes tenen els impostos de la Generalitat?

Malgrat la millora de la recaptació dels impostos –propis i cedits– que gestiona l'Agència Tributària de Catalunya, en el fons només aporten el 14,75% del total d'ingressos d'origen tributari de la Generalitat. La resta són de tributs que gestiona l'Estat.

Dues dones jubilades cusen en un casal d'avis a Mieres (Astúries). DAVID RAMOS / GETTY

L'envelliment expulsarà Espanya del 'top 25' d'economies del món

L'Estat serà el cinquè país que perdrà més població activa d'aquí al 2050

JÚLIA MANRESA
MADRID

Les conseqüències de l'envelliment no només les notarà el sistema públic de pensions. Espanya és el cinquè país entre les 32 economies principals del món que més població en edat de treballar perdrà d'aquí al 2050, i això tindrà un impacte directe sobre la seva força econòmica. De fet, segons la consultora PwC, aquest és un dels principals factors que la farà anar perdent posicions en el rànquing de les primeres 25 potències mundials fins a quedar-ne definitivament fora el 2050. Ara Espanya ocupa la setzena plaça.

El cas espanyol és només un dels que conformen una tendència global, tal com constata aquesta consultora en l'informe titulat *El món el 2050. Com canviarà l'ordre econòmic mundial?* La principal conclusió és que la balança que pesa les principals economies mundials es capgirarà totalment els pròxims 20 anys. L'escalada dels països emergents, impulsats en bona mesura pel creixement demogràfic, serà molt superior al creixement dels països desenvolupats, la qual cosa provocarà que acabin desbancant les que ara són les principals potències del món.

Mentre els emergents avançaran un 3,5% de mitjana anual, els que PwC anomena "desenvolupats" ho faran només a un ritme d'un 1,6%. I mentre països com Egipte o Nigèria incrementaran la seva població activa entre un 2% i un 3% anual, Espanya en perdrà a un ritme d'un 0,5%, com també passarà al Japó, Itàlia o Alemanya.

El Regne Unit creixerà més que la Unió Europea tot i el Brexit

Justament per un motiu demogràfic, el Regne Unit puntua millor que la resta d'economies de la Unió Europea. PwC assenyala en el seu informe que, tot i l'impacte a mitjà termini del Brexit, l'economia britànica compta amb més força de treball disponible, la qual cosa li permetrà créixer a un ritme mitjà anual d'un 1,9%, mentre que la resta de països desenvolupats ho faran a un ritme mitjà anual d'un 1,6%. PwC també posa de relleu la flexibilitat comercial més gran de l'economia del Regne Unit.

Canvi
Els països emergents desbancaran les actuals potències mundials

L'informe apunta que l'Índia substituirà els Estats Units al segon lloc i que el Vietnam serà el que més pujarà, fins al vintè. L'única economia que es mantindrà i, fins i tot, reforçarà el seu domini és la xinesa, que augmentarà el seu pes fins al 20% del PIB global. En conjunt, països com Egipte, el Pakistan o l'Iran passaran a ocupar 14 de les primeres 20 posicions. Espanya passarà de la 16 a la 26. El Japó, Alemanya, França i Itàlia també perden posicions, però no queden fora dels primers 20 llocs.

En l'informe, PwC té en compte, a més del PIB, factors com l'envelliment, la inversió empresarial, l'educació, el deute públic o la capacitat d'exportació. Però assenyala l'envelliment com un dels principals reptes per a la majoria d'economies desenvolupades. Per això apunta la necessitat de prendre mesures com les de països com Noruega, que, a més d'incentivar la natalitat, "incentiven que les persones grans treballin més temps", una opció que, després de les recomanacions que va fer el Banc d'Espanya dimecres sobre l'endarreriment de la jubilació, va ser rebutjada per la majoria de partits i sindicats espanyols.

Mirades

Una illa amb barricada

Un home passa amb bicicleta davant de la zona d'amortiment de l'ONU, a Nicòsia, que divideix la comunitat grecoxipriota de la turcoxipriota. Internacionalment, es considera que el govern legítim és el de la República de Xipre, que controla dos terços de l'illa. L'altre terç del territori -al nord- només el reconeix Turquia.

17-02-2017

Foto: Yiannis Kourtoglou / Reuters

economia

LA BORSA

Sessió de dijous,
16 de febrer del 2017

ÍBEX-35

9.554,70 PUNTS

-0,31% VARIACIÓ

ELS QUE PUGEN MÉS

	% VAR.	EUROS
ENAGÁS	+1,34	23,425
ENDESA	+0,88	19,970
REDELECTRICA	+0,88	17,250

ELS QUE BAIXEN MÉS

	% VAR.	EUROS
DIA	-1,82	4,971
BBVA	-1,65	6,314
BANCO POPULAR	-1,53	0,837

RADAR EMPRESARIAL

Seat porta al Palau de Mar el seu laboratori d'innovació

NATÀLIA VILA / PAULA SOLANAS

El misteriós laboratori d'innovació que el grup Volkswagen vol instal·lar a Barcelona –batejat com a Metropolis: Lab Barcelona– ja té seu. Seat, que gestionarà el centre del consorci alemany a la capital catalana, ha escollit l'edifici del Palau de Mar –on hi ha el Pier01, la seu del clúster tecnològic Barcelona Tech City– per instal·lar-hi aquest espai. Segons ha pogut saber l'ARA, l'acord encara no s'ha firmat, però fonts pròximes a l'operació asseguren que el fabricant de cotxes ja ha decidit que el centre s'ubicarà al *hub* d'empreses digitals de la Barceloneta. Seat ja havia avançat que el laboratori d'innovació començaria a funcionar a principis del 2017, però encara no havia trobat on situar-lo. El desembre passat l'empresa va firmar un acord amb l'Ajuntament de Barcelona per assegurar que l'espai es quedaria a la ciutat. De fet, durant l'acte, el president de Seat, Luca de Meo, va apuntar que el centre s'ubicaria en una zona que ja estigués vinculada amb les empreses tecnològiques i el desenvolupament de la ciutat intel·ligent, com és el Pier01.

Aquest serà el primer laboratori d'innovació del grup Volkswagen a Espanya –en té quatre a Alemanya i un a San Francisco– i se centrarà a desenvolupar solucions relacionades amb la mobilitat intel·ligent com ara el cotxe connectat i l'anàlisi de les dades que

L'edifici de Palau de Mar, on s'instal·larà el nou Metropolis: Lab. FRANCESC MELCION

s'extreuen del vehicle i el seu entorn. L'espai començarà a funcionar amb una vintena de treballadors en plantilla, que s'ampliarà fins a 50 a mesura que avanci el projecte. Segons va explicar el president de Seat durant la signatura del conveni, el Metropolis: Lab donarà feina sobretot a enginyers i professionals altament qualificats: "Compartim amb l'Ajuntament el compromís d'aconseguir una mobilitat més sostenible, més intel·ligent i més

segura, en què avancem cap a l'objectiu de zero emissions i zero accidents", va explicar De Meo durant la presentació amb les institucions.

Ara el projecte pren forma, encara que el fabricant de cotxes –que ha estrenat l'any amb un repunt del 16,5% en les seves vendes mundials al mes de gener– no ha confirmat quina inversió hi dedicarà. Amb aquest centre, la companyia també reforça un dels objectius clau per a De Meo: connectar-se més a la ciutat

i la seva marca, com també va destacar en una entrevista a l'ARA. En paral·lel, l'empresa està buscant local per obrir una botiga emblemàtica a la capital catalana, una *flagship store* a l'estil de les marques de roba, per acostar-se més als barcelonins.

Convivència amb l'ecosistema

La irrupció de Seat a l'edifici del Palau de Mar és la primera d'una gran empresa al petit Silicon Valley de la capital catalana. El conseller delegat de Barcelona Tech City, Miquel Martí, ja havia afirmat als mitjans que l'espai volia incorporar les grans corporacions en el seu model, com és el cas del nou laboratori d'innovació de Seat. De fet, els seus 10.000 metres quadrats ja els queden petits, i l'organització privada sense ànim de lucre busca noves localitzacions. El cognom de l'edifici (01) era una declaració d'intencions i s'està buscant activament una segona ubicació a la mateixa zona del port de Barcelona. Entre les opcions que es podrien tirar endavant hi ha instal·lar-se a l'edifici annex al Palau de Mar, on actualment hi ha el Museu d'Història de Catalunya, la zona del World Trade Center o la dels voltants de l'Hotel Vela. Barcelona Tech City està formada per 300 membres i 330 empreses digitals del total de 12.500 empreses tecnològiques que hi ha a Catalunya. —

Tecnologia

Epson inaugura nova seu a Sant Cugat després d'invertir-hi més de 2 M€

La multinacional Epson, dedicada a la producció i distribució d'impressores i escàners, va inaugurar ahir la seva nova planta a Sant Cugat del Vallès amb la presència del president de la Generalitat, Carles Puigdemont. Es tracta del centre d'operacions des d'on controlarà tota la zona de la península Ibèrica, que ha tingut un cost de dos milions d'euros i acollirà un centenar de treballadors.

ACN

Serveis

Agbar va generar un impacte de 1.960 M€ a Catalunya l'any 2015

La Societat General d'Aigües de Barcelona, Agbar, va generar un impacte econòmic de 1.960 milions d'euros a Catalunya durant l'any 2015, segons mostra un informe presentat ahir i elaborat per la Cambra de Comerç de Barcelona. D'aquest estudi també es desprèn que l'empresa amb seu a la capital catalana va contribuir al PIB català en 904 milions d'euros –un 0,42% del total– i la creació de 10.202 llocs de treball.

Alimentació

El grup TerranovaCNC tanca el 2016 amb una facturació de 30 M€

La companyia catalana TerranovaCNC, especialitzada en nutrició canina i felina, va tancar el 2016 amb una facturació rècord de 30 milions d'euros, cosa que suposa un increment d'un 20% respecte a l'any passat. Durant l'últim exercici, l'empresa va obrir 25 establiments nous i ja disposa de 125 locals entre Espanya i Andorra. De cara al 2025, el grup vol arribar a tenir-ne 500 i ampliar el negoci a Portugal i França.

endesa.com

Per què evolucionem?

Tot, per viure i créixer, necessita obrir-se al món que l'envolta. Aquest desig innat de l'ésser humà per progressar explica per què una nova identitat. Una transformació que reflecteix el nostre nou model de negoci basat en la innovació i en la sostenibilitat, a portar al món nous valors per als nostres clients, els nostres inversors i, en definitiva, per a tots nosaltres. Perquè quan obrim la nostra energia, el progrés és possible per a tots.

endesa

R 200
AÑOS

DIRECTORA
ESTHER VERA

DIRECTOR FUNDADOR
CARLES CAPDEVILA

DIRECTOR ADJUNT
IGNASI ARAGAY

SUBDIRECTORS
DAVID MIRÓ,
CATALINA SERRA,
JORDI CORTADA,
SÍLVIA BARROSO,
GEORGINA FERRI

DIRECTORA D'ART
CRISTINA CORDOBA

EDICIÓ PAPER
ROSA RODON

EDICIÓ DIGITAL
ISAAC SALVATIERRA

POLÍTICA
MAIOL ROGER

INTERNACIONAL
MARC VIDAL

ECONOMIA
ÀLEX FONT

SOCIETAT
ELENA FREIXA

CULTURA
LAURA SERRA

COMUNICACIÓ
ÀLEX GUTIÉRREZ

ESPORTS
TONI PADILLA

DELEGACIÓ A MADRID
DANI SÁNCHEZ UGART

LENGUA
ALBERT PLA

FOTOGRAFIA
XAVIER BERTRAL

EDICIÓ DE PREMSA PERIÒDICA ARA, SL

PRESIDENT
FERRAN RODÉS
CONSELLER DELEGAT
SALVADOR GARCIA RUIZ

DIRECTORA FINANCERA
FOIX VALDÉ
DIRECTOR DE MÀRQUETING
ORÍOL LLEVAT

DIRECTOR COMERCIAL
SERGI GERMÁN
DIRECTOR DE NEGOCI
ORÍOL CANALS
DIRECTOR DE TECNOLOGIA
MARC CAMPRODON

C/ DIPUTACIÓ, 119
08015 BARCELONA.
TELÈFON: 93 202 95 95.

ATENCIÓ AL
SUBSCRIPTOR:
902 281 110
subscriptions@ara.cat

TEXT LEGAL
Edició de premsa periòdica
ARA es reserva tots els
drets sobre el contingut del
diari ARA, els suplementos i
qualsevol producte de
venda conjunta, sense que
es puguin reproduir ni
transmetre a altres mitjans
de comunicació, totalment
o parcialment, sense prèvia
autorització escrita.

Difusió controlada
per l'OJD

EL DIARI D'AHIR

Fe d'errades: L'ARA agraeix als lectors que ens facin arribar els errors que detectin en el contingut dels articles. Un cop confirmat l'error, l'ARA publica la fe d'errades en aquesta mateixa columna. Podeu fer-nos arribar les vostres esmenes a opinio@ara.cat.

DEBAT

CONSULTEU MÉS ARTICLES A L'ARA.CAT

Bankia, o el “grup Frankenstein”

Ja era hora que comencessin a rodar caps en el sector bancari. És incompreensible que, no només a Espanya sinó a mig món, els que van permetre el boom creditici –i tant se’n van aprofitar–, que va provocar una crisi que ja fa deu anys que dura i de la qual encara no hem sortit, encara no hagin pagat pel que van fer –o permetre–. En el cas de la sortida a borsa de Bankia, els senyors del Banc d’Espanya i de la Comissió Nacional del Mercat de Valors són responsables que els bancs compleixin la llei i que l’entrada al mercat de valors es faci d’acord amb unes regles molt determinades. En tots dos casos això va fallar, i és just que ara n’hagin de respondre.

Durant l’espectacularment fallida sortida a borsa de Bankia, l’estiu del 2011, els nostres governants i el sector bancari espanyol en ple donaven suport al projecte: una megafusió d’un grapat de caixes amb grans problemes, unides amb el fi de dissimular el que realment hi havia a dins, sense reparar que mida, a la llarga, no equival ni de bon tros a rendibilitat.

Això ho van entendre molt bé molts inversors internacionals, acostumats a uns mercats financers més ben regulats, com els dels Estats Units i Anglaterra. A Londres Bankia es coneixia com el “grup Frankenstein”, precisament perquè un grup de components mal enganxats havien creat una criatura monstruosa. Alguns es van forrar apostant que el projecte fallaria. I així va ser: les accions van començar a cotitzar a 45,7 euros, i es van precipitar per sota d’un euro dos anys després. Encara cotitzen per sota d’aquest valor.

Des de Londres això es veia molt clar. En el món anglosaxó la qualitat de la informació és molt preuada, i qui vol amagar veritats entre línies, amb llenguatge innecessàriament tècnic o enfonsant fets en mil paraules està molt mal vist; és més, és inacceptable. La valoració de Bankia quan va sortir a borsa estava basada en una idea absurdament optimista del futur de l’economia espanyola, que en aquell moment lluitava per no caure en un rescat bancari com el de Grècia o Portugal. Aquesta pel·lícula de gran potencial econòmic, tan ràpidament, molt pocs se la van creure a l’estranger, cosa que explica que la participació estrangera en la sortida a borsa estigués molt per sota de les previsions.

ELENA MOYA

ESCRITORA

Lamentablement, la narrativa triomfalista va funcionar a Espanya, on la regulació és més laxa i on caixes i bancs van poder vendre accions a gent de la tercera edat, per exemple, amb limitats coneixements financers. A Anglaterra les institucions financeres no poden vendre productes d’aquesta mena perquè qui ven necessita un perfil de risc del comprador: i una persona gran, amb poca educació financera i pocs estalvis mai seria elegible per a una inversió de risc com és una sortida a borsa. A aquest grup demogràfic, donat el seu perfil, només se li pot vendre un altre tipus de productes, com la renda fixa. O si se li pot vendre renda variable, sempre ha de ser en el context d’una cartera molt més diversificada. Però que

una institució financera faci que una persona gran i sense informació posi gran part dels seus estalvis en una única sortida a borsa és absolutament impensable.

El que va passar és un cas molt trist d’absolut abús de poder. Els que van fer aquelles projeccions des de Bankia, si estaven ben informats, sabien que estaven somiant truites. El Banc d’Espanya també hauria d’haver alertat sobre aquelles projeccions, o ressaltar-ne els riscos: la quantitat prestada d’algunes de les institucions que van formar Bankia havia crescut exponencialment en pocs anys, un risc que s’hauria d’haver posat en vermell i majúscules. Però la veritat no importava, només importaven els calés que es van emportar en incentius els que van fer aquesta sortida a borsa, i tota la fanfàrria que es va organitzar al seu voltant. Tots es van apuntar al triomfalisme –i a les comissions.

Finalment, la banca d’inversió que va organitzar l’operació també es va emportar un bon pessic, com van fer els bancs distribuïdors. Un escàndol. I, com sempre, el petit inversor, amb poca informació i educació financera, va picar i va comprar, només per veure els seus estalvis dilapidats en qüestió de mesos.

Per tot això, és just que qui va provocar o permetre això sigui ara al banc dels acusats.

Però gairebé tan important com això és la urgència que tenim en aquest país de millorar la nostra educació financera. ¿Hauríem d’ensenyar a les escoles com una persona pot gestionar els seus diners al llarg de la seva vida; quatre nocions d’inversió i perfils de risc; com minimitzar el cost d’una hipoteca; com estalviar per a la pensió, quines són les opcions i quines les característiques?

Desafortunadament, a hores d’ara confiem aquestes respostes a bancs o parts interessades, com en el cas de Bankia. Això hauria de canviar, i fer de l’educació financera una matèria més a l’escola: és tan important com els coneixements sobre nutrició o la importància de l’esport.

El que també podem fer els ciutadans que no som ban-

quers és ser més exigents amb les opcions que ens posin al davant: demanar informació i, sobretot, que sigui clara. No deixar-nos intimidar per un llenguatge tècnic que molts cops només hi és per simular sofisticació i treure’ns més calés. Les coses bones sempre es poden explicar clar i català. Són les coses més tèrboles les que mai són clares, com Bankia ens va ensenyar.

THREE LIONS / GETTY

És un cas molt trist d’abús de poder. Els que van fer les projeccions des de Bankia, si estaven ben informats, sabien que somiaven truites

El judici: tenacitat sobretot

Aquests dies estem vivint, encara, de la renda informativa generada pel judici del 9-N. Tots els mitjans en van plens, i amb raó. Els experts hi diuen la seva encara que alguns ja han avisat que el dret no és mecànica quàntica, i que dos més dos, sovint, no fan quatre. Les vegades que he hagut d'estudiar alguna matèria de dret he arribat a la conclusió que, mirant-lo globalment, el dret no és res més que el sentit comú compilat en una sèrie de codis i sentències. I el sentit comú és una cosa que varia amb el temps i que s'adapta a l'entorn social. Vull dir amb això que el pitjor que pot succeir és que la sentència del 9-N s'allunyi del sentit comú imperant a Catalunya.

Abans de res convindria dir que aquest és un cas que els jutges no han buscat. És més, crec que no el desitgen. Ja ho van advertir en l'obertura de l'any judicial a Catalunya: els problemes polítics els han de resoldre els polítics. Per tant, no trobo bé que es critiqui el tribunal pel fet de jutjar el president Mas i altres membres més del seu govern. Els han de jutjar perquè alguns polítics han fet unes lleis que diuen que si es desobeïx el Tribunal Constitucional aleshores aquest tribunal pot demanar actuacions en contra de qui incompleix les sentències. Que a mi no m'agrada aquesta llei? Per descomptat. Probablement tampoc no agrada a molts jutges. Però el poder legislatiu espanyol va votar aquesta estúpida llei. No es pot esperar que la qualitat de les lleis que promulguen els nostres Parlaments sigui superior a la qualitat professional dels parlamentaris. Els miracles no existeixen.

El president del tribunal sembla que no ha volgut que es polititzés el debat. Definitivament, no sembla que les relacions públiques siguin una de les forteses d'aquest senyor. No es controla una sala tan

XAVIER ROIG

ENGINYER I ESCRIPTOR

carregada de passions comportant-se com un mestre d'escola de postguerra. La vida i els comportaments han canviat i la sensació que jo vaig tenir era que tot el judici era extremadament antiquat i encarcerat. El poder judicial espanyol, definitivament, ha de ser renovat. No es tracta de justícia versus modernitat. Es tracta de justícia i modernitat alhora. Per afegit, el president del tribunal va fer gala d'una especial mala educació i demostració de menyspreu quan va demanar el nom de l'expresidenta del Parlament Núria de Gispert. Com que hem de suposar que el president del tribunal (el nom del qual ara no recordo) sabia qui tenia al davant, conclourem que la seva intenció va ser humiliar la institució. Deu pensar, potser, i no va equivocat, que això de les autonomies és una pantomima. Hi té el dret. Al que no té dret és a comportar-se com el típic *hidalgo* castellà menjador de perdius actuant sobre terra cremada. Insisteixo, la imatge de modernitat no és una virtut de la justícia espanyola, i el president ho va demostrar a bastament.

La fiscalia és l'òrgan més descaradament polititzat de tot el sistema judicial. I no ho poden negar

La fiscalia és la que de tot aquest enrenou n'ha de sortir més malparada. Per una raó simple: és l'òrgan més descaradament polititzat de tot el sistema judicial. I no ho poden negar. El govern espanyol passa instruccions al fiscal general de l'Estat per tal que investigui. I aquest les transmet a la Fiscalia de Catalunya per tal que ho faci. I si no ho fa com a Madrid els ve de gust, van i cessen el fiscal general. Jo ho trobo normal. Mai he entès aquell individu que ha estat nomenat a dit i que s'emprenya el dia que el mateix que l'ha nomenat el cessa. El comportament de la fiscal en cap de Barcelona va en la línia de respectar les jerarquies. Uns quants la increpen i s'enfada. I en lloc d'encarar-s'hi verbalment se'ls queda mirant, mentre fuma, amb cara de "Si tens pebrots, vine aquí!" Diu que es va sentir agredida verbalment i va arribar a tenir por. Com que aquest discurs és el que esperen a Madrid, ho aprofita i fa una roda de premsa per a la resta d'Espanya. Perquè, aquí, no se la creu ningú. Ella contenta i els seus caps satisfets. Normal altre cop. Es deu als superiors que l'han nomenada i no pas a la ciutadania de Catalunya. Algú esperava una cosa diferent?

Tot plegat és un cas com un cabàs. I no té solució evident perquè el mal ve de lluny. El que ha tingut lloc aquí és la representació d'una grotesca situació. No es pot criticar ningú. Cadascú ha fet la seva feina. La nostra, ara, hauria de consistir a reconèixer que aquesta mascarada que s'ha anat muntant els darrers trenta anys ha estat possible gràcies, també, als catalans. I ara se'ns gira en contra. I és la nostra feina, i només nostra, desmuntarla. Aquest judici demostra que caldrà coratge, paciència i tenacitat. El pitjor està per venir. Si col·lectivament no comptem amb alguna d'aquestes característiques, més valdrà deixar-ho córrer.

Cap absurd és impossible

SEBASTIÀ ALZAMORA

EScriptor

❖ A la sessió de control de despús-ahir, la bancada del PP al Congrés va aplaudir amb entusiasme unes paraules del seu líder: "En política, cap absurd és impossible", va reflexionar Don Mariano. L'ovació era merescuda, perquè poques vegades un polític tan sospitós de corrupció i eminentment mediocre i nociu per a l'interès general es deu haver autoretratat amb tanta cruesa.

❖ Tot i que potser el president d'Espanya no pensava únicament en ell mateix, sinó en els membres del seu executiu. Com la imprescindible ministra de Sanitat, Dolors Montserrat, autora de la frase "abans la sanitat era més injusta i no es queixava ningú" (quins temps aquells en què ningú no es queixava, eh, ministra) i que segueix ostentant el seu càrrec i tot el que en penja a pesar que la seva empresa familiar té un deute amb Hisenda de més de dos milions d'euros: ¿no repeteix tothora Rajoy, seguint l'exemple del rei emèrit d'Espanya, que la justícia és igual per a tothom i que ha d'actuar quan algú se salta la llei?

❖ Però tal vegada el president, amb la seva meditació sobre l'absurd polític, es referia més aviat a la reincident antiministra de Treball, Fátima Báñez, que després d'haver-se encomanat, durant l'anterior legislatura triomfal, a la Mare de Déu del Rocío per sortir de la crisi, ens revela ara que l'actual sistema de pensions no pateix cap problema seriós i que tan sols necessita alguns "ajustaments paramètrics" (fa angúnia imaginar què pot significar això dins la imaginació d'algú com Fátima Báñez), i que no ens preocupem en excés davant "les amenaces" que profereixen "alguns que veuen la botella mig buida". No és cap botella, sinó un calaix, el que veiem buidar-se a un ritme vertiginós d'ençà que el PP és al govern i es dedica a afaitar impietósament el fons de pensions per rescabalar-se del rosari de despropòsits de la seva gestió. Començant pel bunyol monumental de Bankia, pel qual ara resulta que no es pot ni preguntar en comissió parlamentària, sota pena que després la vicepresidenta del Congrés, la també lluminosa Celia Villalobos, et persegueixi pels passadissos amb esgarips de "Carinyet, rei meu estimat", com li va succeir a un Pablo Iglesias comprensiblement superat per la situació.

❖ En resum, que qui hauria d'estar donant explicacions per la calamitat de Bankia va acabar sortint a donar-ne sobre les pensions, en substitució de la sempre absent Fátima Báñez. De manera que el ministre de Treball accidental va resultar ser el governador del Banc d'Espanya, Luis María Linde, que ens va venir a dir que el sistema de pensions efectivament és "insubstituïble": és a dir, que no ens escaparem de pagar-lo però que tampoc no n'esperem cap contrapartida, perquè hem adquirit tots plegats el vici de morir-nos massa tard (segurament, gràcies als desvetllaments de la ministra Montserrat per la nostra salut). És ben cert que en política cap absurd és impossible, i qui ho dubti només s'ha de remetre a l'observació del dia a dia. Però també convé recordar allò de Tarradellas: en política és possible fer-ho tot, menys el ridícul.

DE FITA FIT

El Banc d'Espanya recomana endarrerir més l'edat de jubilació

El dret a construir la pròpia imatge

Robert Graves contava que, a mitjans dels anys 60, dues angleses parlaven de les vacances que havien fet aquell estiu. Una havia estat a Mallorca. L'altra li va preguntar per on queia aquest lloc, i la primera li va contestar que, com que hi havia anat i n'havia tornat en avió, no ho sabia. Els llibres d'alguns viatgers anglesos de darreries del XIX i principis del XX no havien assolit la notorietat suficient perquè aquella bona dona sabés localitzar l'illa en el mapa. Robert Graves ho atribuïa al que considerava incultura dels seus paisans. Hauria pogut afinar una mica més en la distribució d'aquesta responsabilitat, descarregant-ne una part a l'esquena d'una història que havia fet i feia camí d'una manera lenta i potser vagarosa. Per dir-ho així, Mallorca era una illa que desconeixia els avantatges de construir-se una bona imatge i de projectar-la al món. Quan n'arribés l'hora, els materials literaris i gràfics produïts, sobretot, pels viatgers europeus constituïrien uns fonaments sòlids. Però, tot plegat, aniria molt a poc a poc, i s'encarnaria en el fenomen més radical i trasbalsador que, després d'una guerra, pot transformar un país, ço és convertir-se en un destí de turisme de masses. Així i tot, quan la senyora de què parlava l'autor d'*El comte Belisari* encara no sabia per on parava aquesta terra, el turisme ja començava a ser de masses.

Ara sí, tothom sap on ha de buscar Mallorca al mapa. Aquesta primera passa ha costat molt: en transformacions del paisatge, en contaminació, en pèrdues físiques

i culturals, en abusos de recursos de tota casta. Però encara cal afegir-hi un cost més difús i de malavaluar: la immensa majoria de la gent del país no ha intervingut en la formació de la imatge que Europa s'ha fet de l'illa. Aquesta imatge, que deuria ser embastada des de la població, és gairebé patrimoni exclusiu del sector turístic, que també té l'usdefruit del paisatge –a més d'intervenir-hi sense miraments– i, en general, del context físic i patrimonial del país.

Aquesta marginació de la gent en la construcció de la imatge d'un país revela autoritarisme polític o apropiació i manipulació dels poders fàctics. En una comunitat com la nostra, on el monocultiu turístic mou pràcticament tota

GUILLEM FRONTERA

ESCRITOR

La imatge de Mallorca és gairebé patrimoni exclusiu del sector turístic

l'economia, la voluntat del comú de la gent en la construcció de la seva imatge no compta gairebé per a res. Amb els materials que el sector turístic els posa a l'abast, els visitants es fan una imatge de Mallorca patèticament subsidiària de la que es fan amb els elements més esquinçats del fol-

lore hispànic. La informació que recullen aquests visitants els ve donada en bona mesura pels productes a la venda en botigues de souvenirs, de les quals han desaparegut els objectes que, mistificats o no, provenien de l'artesanía local. Una part de l'allau humana segurament deu haver visitat la Seu o algun altre monument arquitectònic, que en la seva memòria acabarà confonent-se amb les postals

d'altres monuments d'altres indrets visitats.

El dret individual a construir la pròpia imatge és generalment acceptat. Però la qüestió no es planteja quan aquesta imatge és patrimoni dels pobles. (Una tribu amazònica revisa els materials gràfics –fotografies, vídeos...– que els visitants hagin pogut recollir perquè no volen permetre que aquests materials donin una imatge errònia o degradant de la seva gent i del medi. Si és clar que l'actitud no serveix de referent, sí que se'n pot treure algun punt de reflexió.) No és menester legislar ni tan sols fer crides, ja que, si no hi intervenen situacions extraordinàries, la imatge que projecten els pobles sol respondre a la seva realitat en una part significativa. No succeeix així, però, quan el visitant és retingut *de facto* en una zona costanera que li ofereix la il·lusió de ser en un país estranger sòlidament edificat pels segles.

I la veritat és que el país no fa res per trencar aquesta grollera ficció. El turisme havia de crear, segons els clàssics de la matèria, una societat d'intercanvi cultural que enriqueix el visitant i regenera l'aborigen i el conduïa a la modernitat. Els països també creixen pel coneixement que en tenen els externs. Si el país hagués organitzat l'activitat turística segons el somni dels sants pares (Miquel dels Sants Oliver, Enric Alzamora, Bartomeu Amengual *et al*), sens dubte ara seria un gran país i no aquest espai geogràfic de platges separades de terra ferma per una veta urbanitzada i renouera, on es venen toros, toreros, banderilles, *bailaoras* i alguns capells mexicans.

DAVID RAMOS / GETTY

CARTES I MISSATGES

Dia del Trastorn de Niemann-Pick

Niemann-Pick és una malaltia hereditària, neurodegenerativa i altament incapacitant. Es considera rara perquè afecta un percentatge petit de la població. Com passa amb altres malalties minoritàries, a Espanya no existeixen programes genèrics d'investigació, només els que promouen organitzacions de pacients com la Fundació Niemann-Pick d'Espanya.

El 2001 un grup de persones (voluntaris, famílies afectades i amics) ens vam proposar canviar la situació d'anonimat d'aquesta terrible malaltia. Continuem treballant cada dia perquè així sigui, però especialment avui, 17 de febrer, Dia Nacional del Niemann-Pick.

Niemann-Pick és una malaltia no curable, però sí tractable, i per això necessitem un diagnòstic precoç. Tot i els avenços aconseguits amb les nostres campanyes de conscienciació encara hi ha molts afectats que tarden anys a tenir un diagnòstic correcte, i en conseqüència no tenen un tractament específic que faci que la malaltia evolucioni més lenta-

ment, millorin els símptomes i s'obtingui una millor qualitat de vida.

Els afectats tenen grans necessitats per desenvolupar la seva vida diària i necessiten atenció especial les 24 hores, a més de l'elevat cost econòmic que tenen els tractaments específics: fisioteràpia, psicòlegs, ajudes tècniques, bolquers, etc.

La Fundació Niemann-Pick d'Espanya és una organització sense ànim de lucre i intenta cobrir tres objectius principals: investigació; orientació i atenció familiar, i divulgació i conscienciació.

JULIA GONZÁLEZ

COORDINADORA FAMILIAR DE LA FUNDACIÓ NIEMANN-PICK D'ESPANYA

Actitud

La fiscal en cap de Barcelona, en sortir d'una de les sessions del judici pel 9-N, va ser escridassada per unes quantes persones que hi havia davant la porta principal del TSJC.

Deixant ben clar que jo no trobo bé l'acció d'escridassar a ningú i ho lamento, aquesta senyora, que és una funcionària pública (una alta funcionària, diria

jo), va adoptar una actitud no gaire adequada amb el seu rang perquè en lloc de no fer-ne cas i seguir el seu camí, com em sembla que hauria sigut una actitud digna i professional, es va aturar i s'hi va encarar amb un somriure tirant a burleta i una actitud més aviat desafiant que, almenys per a mi, diu molt poc a favor del seu tarannà. No dic res més.

AGUSTÍ VILELLA I GUASCH
CAMBRILS

Educació severa i baix rendiment

Una bufetada a temps va bé, se sol dir. Els que estem convençuts que el nen necessita límits no ens escandalitzem gaire. Els que creiem que els límits els han de posar en primer lloc els pares acceptem en part aquesta forma de càstig. Tot i que molts també pensem que sovint van més bé els reforços que els càstigs. Reforçar les conductes desitjables és millor que castigar les negatives.

Sigui com sigui, s'ha demostrat que cridar, pegar i amenaçar no va bé. Els

nois que pateixen una criança dura presenten un nivell educatiu més baix i una tendència a delinquir més alta.

S'especula que el nen tractat amb duresa no se sent acollit, per tant confia més en els de fora que en els de dins. Primera conseqüència: un rendiment més baix. Es troba més bé amb els seus companys que a casa, dedica menys temps a fer els deures i està més predisposat a l'absentisme.

Segona conseqüència: una tendència a saltar-se les normes més alta. Les orientacions dels companys compten més que les regles de la llar.

Resumint, sovint aquests nens tendeixen a arriscar-se més per evitar que el grup els rebutgi. La conseqüència és que tenen un mal comportament a l'escola i al carrer.

MARTÍN MARTÍNEZ MARTÍNEZ
BARCELONA

Les cartes enviades pels lectors han de tenir un màxim de 1.000 caràcters. El diari es reserva el dret de resumir-les. Els seus autors hi han de fer constar nom i cognoms, adreça postal i electrònica, número de carnet d'identitat i un telèfon de contacte. Les cartes no es respondran.

Podeu expressar-vos al diari a través de la web www.ara.cat, i per les següents vies:

[@diariARA](https://www.facebook.com/diariARA) [facebook.com/diariARA](https://www.facebook.com/diariARA) [@cartes@ara.cat](mailto:cartes@ara.cat) Carrer Diputació, 119, 08015, Barcelona Fe d'errades: opinio@ara.cat

Cultura

CINEMA

Esteve Riambau

HISTORIADOR CINEMATogrÀFIC I DIRECTOR DE LA FILMOTECA DE CATALUNYA

Rigor “El públic és bàsic, però la Filmoteca no és una sala comercial i no val tot per atreure espectadors” **Futur** “Treballem en el projecte de difondre la nostra programació pel territori català” **Present** “Avui dia hi ha moltes pel·lícules prescindibles”

“La Filmoteca hauria de convertir-se en un equipament nacional”

XAVI SERRA
BARCELONA

La Filmoteca de Catalunya celebra el 19 de febrer els cinc anys que fa que es va instal·lar a la seu del Raval. Un període feliç i estable, després d'anys de peregrinatge, que ha liderat el seu director, Esteve Riambau.

Com entra al món del cinema i com comença a escriure de cinema?

Jo estudiava medicina i m'agradava molt el cinema. Un dia em va sorgir la possibilitat de muntar unes sessions de cineclub i vaig començar a escriure de cinema. Jo era una mica Dr. Jekyll i Mr. Hyde: Dr. Jekyll va exercir la medicina 10 anys a l'Hospital de l'Esperança i va muntar un servei de nefrologia a l'Hospital Mollet. Paral·lelament, Mr. Hyde escrivia sobre cinema. Però el 1989 vaig matar Jekyll i vaig deixar la medicina per dedicar-me només al cinema.

Troba a faltar fer crítica?

La veritat és que no. De pel·lícules contemporànies en veig 30 o 40 a l'any. I pel que us sento a dir als que en veieu moltes més no crec que em perdi gran cosa imprescindible per seguir al dia. Avui dia hi ha moltes pel·lícules prescindibles.

La seu de la Filmoteca del Raval ha fet augmentar el públic a xifres mai vistes. ¿Ha de ser una prioritat tenir les sales plenes?

El públic és bàsic, però la Filmoteca no és una sala comercial i no val tot per tenir espectadors. La programació ha de ser rigorosa, coherent i adaptada a una filmoteca. Però això no ha de ser una excusa perquè un servei públic no tingui la màxima difusió. En aquest sentit, els gairebé 150.000 espectadors són una gran referència, sobretot si et fixes en la xifra de més de 100 espectadors per sessió. És moltíssim.

Quina és la satisfacció més gran d'aquests cinc anys de feina?

Que el projecte s'ha pogut materialitzar tot i una crisi econòmica que ens va enganxar de ple, gràcies al su-

PERE TORDERA

port polític de la conselleria de Cultura i de l'equip de la Filmoteca, que s'ha implicat i ha treballat de valent per aixecar el projecte.

I la gran assignatura pendent?

Queden moltes coses per fer. La Filmoteca hauria de fer el salt definitiu per tenir tots els requisits jurídics i pressupostaris d'un equipament nacional, un projecte que passa per deixar de ser una àrea de l'ICEC (Institut Català de les Empreses Culturals) i tenir un estatus jurídic, administratiu i econòmic equivalent al del TNC, l'Auditori i el MNAC.

Més enllà d'això, quins són els reptes dels pròxims cinc anys?

Acabar de definir i planificar el tema de la conservació digital. Que

Continuïtat
“Amb les mateixes condicions, m'agradaria deixar el projecte tancat”

passarà amb el patrimoni cinematogràfic català en l'era digital? Partim de la base que el millor suport per conservar és el cel·luloide, però que el que no està digitalitzat és invisible. Dins de la taxa audiovisual hi ha un apartat de patrimoni que aquí haurà de jugar un paper important. I un altre repte important en què treballem és difondre la programació de la Filmoteca pel territori català a través d'una xarxa o circuit de pantalles que programarien a partir de criteris de la Filmoteca.

Com valora la integració de la Filmoteca en el teixit cívic del Raval?
Ha sigut molt bona, hem interactuat molt amb el barri. Vam fer un cicle sobre el Raval vist pel cinema, hem participat en activitats i a la

Tres dies de sessions especials i convidats per celebrar l'aniversari

Per celebrar el 5è aniversari de la seu del Raval, la Filmoteca prepara tres dies d'actes. Diumenge, pensant en el públic familiar, projeccions gratuïtes del clàssic animat *Grand Prix a la muntanya dels invents*, *Hugo* i el documental *El home que quiso ser Segundo*, sobre Segundo de Chomón. Dilluns, una sessió especial a porta tancada amb petites joies dels orígens del cinema per a l'equip de la casa i amics de la Filmoteca. I dimarts, sessions especials amb Carlos Saura i Robert Guédiguian de convidats i un homenatge al pianista Joan Pineda en què es projectarà la versió muda d'*El fantasma de l'òpera*.

feita major, i estem en contacte amb els serveis educatius, amb instituts... Els vincles han sigut molt productius. I hem esvaït aquells temors i aquelles amenaces apocalíptiques dels inicis sobre la falta de seguretat del barri. En aquest sentit, no hem tingut cap problema.

El Raval té molta població immigrant i col·lectius en risc d'exclusió social als voltants de la Filmoteca. També heu interactuat amb ells?
Sabem que la Filmoteca no és la primera necessitat social del barri. A partir d'aquí, estem encantats de fer el que puguem per afavorir les relacions, i s'han fet activitats amb diferents col·lectius. Un estudi recent diu que la major part del nostre públic ve del Raval i Ciutat Vella, seguit de prop per Gràcia. Per tant, tenim un públic de molta proximitat.

El seu mandat acaba d'aquí un any. Té ganes de continuar la feina?

Amb les mateixes condicions que he tingut aquests anys, sí, m'agradaria fer-la i deixar el projecte tancat. Estaria obert a continuar sent director de la Filmoteca. —

CONCURS PER A LA DIRECCIÓ DEL BORN

L'Ajuntament de Barcelona ha convocat el primer concurs públic per cobrir la direcció d'El Born Centre de Cultura i Memòria. L'espai el va dirigir Quim Torra del 2012 al 2015, quan la plaça va quedar vacant.

RICKY MARTIN ACTUARÀ A BARCELONA

Ricky Martin tornarà a Barcelona el 16 de maig al Palau Sant Jordi per presentar el seu àlbum *A quien quiera escuchar* dins la gira mundial One World Tour, que va començar el 2015 a Nova Zelanda.

FESTIVAL DE CINEMA DE BERLÍN

El director Hong Sang-soo i l'actriu Kim Min-hee. PASCAL LE SEGRETAIN / GETTY

Hong Sang-soo transforma l'escàndol en art

X.S.
BERLÍN

Quan la intimitat es fa pública de la manera més desagradable, un director té dues opcions: replegar-se en el cinema com a evasió a l'estil del Woody Allen de *Misteriós assassinat a Manhattan* o, com Hong Sang-soo al seu nou treball, metabolitzar l'experiència a través de l'art. L'any passat el matrimoni del director coreà es va trencar quan la premsa va revelar amb gran escàndol el seu *affaire* amb Kim Min-hee, l'actriu del seu film *Ara sí, abans no*.

A *On the beach at night alone*, cap de cartell cinèfil d'una Berlinale que ja enfila la recta final, ressonen amb força els ecos de la polèmica a través d'una història protagonitzada per la mateixa Kim Min-hee en el paper d'una actriu que intenta deixar enrere una relació amb un director frustrada per un escàndol. Més que l'art com a mirall de la vida, Hong Sang-soo juga a establir correspondències entre realitat i ficció, un element sempre present en el seu cinema, que continua parlant de la fragilitat de l'amor a través de passejos, llargues converses regades d'alcohol i malabarismes narratius de gran finesa; només canvia l'escenari (la primera part transcorre a Hamburg) i un to més desencantat que en altres ocasions.

Un màrtir de la independència brasilera

L'altra pel·lícula a competició que es va projectar ahir era un mirada subversiva i sense èpica que perfectament podria veure's recompensada al palmarès. Joaquim José da Silva Xavier, més conegut com a Tiradentes, és un heroi nacional del Brasil i màrtir de la independència que va ser decapitat per rebel·lar-se contra la Corona portuguesa. Aquesta figura reverenciada es mostra a *Joaquim*, de Marcelo Gomes, com un home atrapat entre la seva passió per una esclava negra i el rígid sistema de castes socials del Brasil colonial, posseït per la febre de l'or i el desig de venjança. L'equip del film, per cert, va aprofitar la presentació per manifestar-se en contra de la "crisi democràtica" del Brasil a l'estil del que va fer la *troupe* d'*Aquarius* a Canes. —

PREMIS CULTURALS

“La cultura no pot acceptar cap tipus de censura”

La polèmica de l'any passat plana sobre els Ciutat de Barcelona

Crònica

LAURA SERRA
BARCELONA

Era inevitable que l'accidentada gala de l'edició passada –quan Alberto Fernández Díaz va abandonar l'acte ofès per la poeta Dolors Miquel– planés sobre l'entrega dels premis Ciutat de Barcelona d'enguany. L'alcalde Ada Colau semblava referir-s'hi quan defensava la “capacitat de crítica i autocrítica permanent, la irreverència respecte als poders i els símbols establerts, començant per aquest Ajuntament” i afirmava que la cultura “no pot acceptar cap tipus de censura”.

Potser parlava del poema *Mare nostra* o qui sap si de la instal·lació al Fossar de les Moreres. O de Franco decapitat. Per allò tan catòlic de predicar amb l'exemple, Colau va destacar la independència d'uns guardons que “atorga la ciutat, no el Govern ni l'Ajuntament”, i va alabar la diversitat, el mestissatge i la llibertat de la creació, que no pot ser “capturada institucionalment ni tampoc abandonada i lliurada com a mercaderia”. El tinent d'alcalde de Cultura, Jaume Collboni, es va alinear amb la

idea: “La cultura és una activitat qüestionadora, indomesticable, crítica, incòmoda, arriscada”. Fins i tot el cantautor Joan Colomo, l'únic convidat a amenitzar la vetllada al Saló de Cent, va avisar que “per no ferir sensibilitats” faria “una cançó senzilla que parla de l'amor i l'horticultura”. Després de cantar als advocats i als *amigos*. Tot molt blanc.

No va ser fins al premiat en literatura catalana, Carles Rebassa, que hi va haver una menció directa a Dolors Miquel, a qui va dedicar el guardó “pel calvari que va passar fa un any a causa dels qui volen moralitzar la cultura, privatitzar-la, els qui volen precintat escoles, judicialitzar la llibertat d'expressió”. “Aquest premi respira per a ells, perquè en nom de la paraula no callarem mai i no ens faran callar mai”, va dir. Dos més dels premiats, Lluís Cabrera (per Cabal Musical) i el periodista Andreu Missé (*Alternatives Econòmiques*) van tancar els discursos amb un “visca la llibertat” explícit. Alberto Fernández Díaz aquesta vegada no es va aixecar.

Una crida a favor de l'ètica

No hi va haver premiat que no reconegués que el seu èxit és fruit d'una feina d'equip o, com va dir Leandro Mendoza, de la *troupe* (en el seu cas, del circ). Però les dedicatòries van

escombrar cap a moltes cases, com és lògic en uns premis tan heterogenis. Els arquitectes Flores & Prats el van dedicar als cooperativistes de la Beckett; l'arquitecte Alessandro Scarnato, als habitants del Raval; el traductor Miquel Desclot, a Petrarca *in person*; els músics Maria Arnal i Marcel Bagés, a diversos projectes de base de Barcelona, i el gastrònom Toni Massanés, als pagesos que ens nodreixen de producte fresc, “perquè cuinar ens va fer humans i si deixem de fer-ho, deixem de ser-ho”.

Massanés també va deixar anar que “res no pot ser bo si no és ètic”, una màxima que subscriuen altres guardonats com La Casa de Carlotà (creadors de la bandera dels refugiats), els usuaris del Taller Escola Sant Camil d'Horta o el premiat per la projecció internacional, Jordi Savall, que va actuar per als refugiats a Vasilika: “És una gota en un mar de patiment, però si tots els que tenim el privilegi de poder actuar fóssim més conscients que podem canviar les coses, canviarien més ràpidament”. Després Colau va cridar a anar a la manifestació dels refugiats d'aquest dissabte. I diumenge de la setmana que ve, tots a veure els Oscars: el director de *Timecode*, Juanjo Giménez, va saludar des de sota una palmera de Los Angeles: “Espero tornar amb bones notícies!” —

Els premiats en les 20 categories dels premis Ciutat de Barcelona al Saló de Cent de l'Ajuntament. PERE VIRGILI

MÚSICA

Feliu Ventura i Xavi Sarrià actuen avui a L'Auditori de Barcelona. XEPO W.S. / PPF

Feliu Ventura i Xavi Sarrià comparteixen cançons i paraules

X.C.
BARCELONA

Llibres, batalles, cançons és l'espectacle que comparteixen Feliu Ventura i Xavi Sarrià, dues veus de referència de la música del País Valencià. “El Xavi i jo ens vam conèixer a la Facultat de Filologia, i des del principi vam col·laborar l'un amb l'altre. En la meua primera maqueta hi ha una guitarra d'ell, i a mi el Xavi m'ha demanat consell moltes vegades sobre les lletres d'Obrint Pas”, explica Ventura. Avui, dins del BarnaSants, fan parada a la sala 3 de L'Auditori de Barcelona amb les entrades exhaurides. Tots dos han contribuït al relat de la música en català, un des de l'estètica dels cantautors i l'altre des de la dels grups. “Als anys 90 ens ho vam trobar tot per fer, sobretot a València, i amb moltes inseguretats i molta sort hem anat obrint camí”, diu Ventura. Recordar aquest camí és un dels fils invisibles d'un concert que té origen literari: les novel·les editades per Sembra Llibres *Totes les cançons parlen de tu*, de Sarrià, i *Com un record d'infantesa*, de Ventura.

Les cançons que alimenten aquelles narracions formen part del repertori d'un concert en què col·laboren Miquel Gironès, Sílvia Tomàs, David Fernández, Mireia Vives, Àlex Vendrell, Judit Neddermann i Borja Penalba. Ventura i Sarrià hi intepretaran temes propis i també de Kortatu, Víctor Jara, Pablo Milanes, Extremoduro, Lluís Llach... “Són cançons que formen part de les nostres vides”, diu el cantautor de Xàtiva, que, com Sarrià, té una vida en què música i lluita van plegades. Dimecres, per exemple, van participar en un acte de celebració dels 40 anys de la creació del departament de Filologia Catalana a la Universitat de València. “També fa 40 anys l'Ateneu Popular 9 Barris. Són lluites paral·leles”, diu, recordant la feina dels que van aixecar projectes malgrat els obstacles. D'alguna manera, Ventura i Sarrià són hereus d'aquella generació i alhora baules que connecten amb el futur.

La lluita continua, i la setmana que ve Sarrià i Ventura viatjaran a Grècia. “Hi anem, com vam fer l'any passat al Kurdistan, perquè estan passant coses que és important explicar de primera mà. A Grècia ens trobem amb uns refugiats que han sigut reallotjats. Han perdut un sentiment de comunitat que ja era molt fràgil. Nosaltres, amb la màxima humilitat, hi farem un parell d'actuacions”, diu. —

LITERATURA

Sílvia Soler

NOVEL·LISTA. PRESENTA 'ELS VELLS AMICS'

“Persistir en la teva vocació pot ser tan heroic com renunciar-hi”

JORDI NOPCA
BARCELONA

Des de l'excel·lent acollida de *39+1* (Columna, 2005) –que es va convertir en sèrie de TV3 fa un parell d'anys–, Sílvia Soler ha pitjat l'accelerador creatiu, i ha guanyat el Prudenci Bertrana l'any 2008 amb *Petons de diumenge* i, un lustre més tard, el Ramon Llull amb *L'estiu que comença*, de la qual es van vendre més de 35.000 exemplars. Si a *Un any i mig* (2015) explicava la història d'un matrimoni amb quatre fills que han de marxar de Catalunya per fer carrera –empesos per la crisi econòmica–, a *Els vells amics*, la seva tretzena novel·la, se centra en un grup de col·legues d'universitat que han aconseguit conservar els lligams que els van unir des d'un viatge a París el 1989, quan tots estudiaven belles arts.

Quina mena d'amistat trobaran els lectors a la teva nova novel·la?

L'amistat de llarg recorregut. En aquest cas no m'interessava tant com s'havien conegut els personatges o per què eren amics com explicar com canvia la seva relació i la gestió de les seves vocacions artístiques.

Tenim un grup amb cinc amics: en Mateu, l'Ada, en Santi, en Marc i la Lídia. Només un d'ells es guanya la vida pintant quadres.

Una de les preguntes que es fa la novel·la és: fins a quin punt estem disposats a defensar les nostres vocacions? En Santi, tot i que és un dels nois que té més talent, considera que hi ha artistes que ho poden fer molt millor que ell, i que per ser feliç no li cal dedicar-se a l'art. La Lídia dissenya estampats de roba de casa, i d'aquesta manera satisfà la seva pulsio creativa.

L'Ada s'acaba dedicant a la crítica.

Ella arrossega els traumes de la infància durant tota la vida i la seva història és, en bona part, la d'algú que és incapaç d'estimar –tot i que em reservo alguna sorpresa que no puc avançar–. Volia un personatge que es dedicés a la crítica d'art per confrontar-ho amb la visió de l'artista. És molt fàcil dir que s'han d'acceptar les crítiques... però un artista es deixa la pell en cada obra.

Per arribar a una obra mestra cal fer obres mediocres. És inevitable. Jo penso el mateix. Sempre que acabo un llibre estic molt contenta, però quan fa unes setmanes que l'he entregat penso que la pròxima vegada ho faré millor.

Hi ha un passatge de la novel·la en què en Mateu demana a l'Ada que l'ajudi a triar entre les obres que ha

PERE TORDERA

fet per a una exposició que ha d'inaugurar a Barcelona. De les dinou pintures que veu només en “salva” vuit, però en Mateu les exposa totes. A l'Ada l'acabo redimint –com m'ha passat amb personatges d'altres novel·les– i al final és ella qui ajuda en Mateu a vendre quatre dels quadres més cars de l'exposició. Gràcies a això ell pot anar-se'n de viatge per l'Amèrica del Sud i tornar a recupear l'entusiasme per la pintura.

Ens queda parlar d'en Marc.

Per a mi, ell és l'autèntic protagonista de la novel·la. Té un talent claríssim i un entorn familiar favorable. També és ambiciós. Però passa una cosa inesperada que l'obliga a replantejar-s'ho tot i pren una decisió valenta: renunciar a la vocació artística. Persistir en la teva vocació pot ser tan heroic com renunciar-hi.

En el teu cas, com va anar? Vas publicar el primer llibre amb 24 anys, Arriben els ocells de nit (1985), però no va ser fins al 2001 que vas començar a publicar amb regularitat. Des de molt petita vaig tenir clar que em volia dedicar a escriure. Així i tot, mai vaig pensar que em podria guanyar la vida fent novel·les. Per això vaig estudiar periodisme, i vaig tirar durant molts anys pensant que podia compaginar la ràdio amb les novel·les.

39+1 et va esperonar a fer el canvi. Va ser com si algú em premés un botó i em digués: ara és el moment. Si no m'hagués decidit a fer el pas no seria tan feliç com ara.

Els vells amics comença amb un viatge esplendorós a París que més endavant tornes a explicar.

Cada capítol de la primera part del llibre es fixa en relacions bilaterals mentre, de resquillada, apareixen els altres amics. A la segona part em centro en els dos amics que acaben sent matrimoni. Per explicar com són les coses entre ells i com es deterioren necessitava anar a l'escenari on començava tot, París. En aquells moments eren joves, tots volien ser artistes i eren en un escenari que aquella generació tenia mitificat.

El motiu del seu viatge és una retrospectiva de Paul Gauguin.

És un pintor prou conegut i va tenir una vida interessantíssima. Ell tenia dona i cinc fills, i era agent de borsa, fins que un bon dia se li va girar el cervell i ho va deixar tot per dedicar-se a la seva autèntica passió, la pintura.

Després d'una temporada a la Bretanya va anar a Martinica i Tahití, on va pintar la majoria d'obres mestres. Gauguin se'n va acabar sortint perquè va arriscar. En l'art, els grans resultats s'aconsegueixen així. —

MÚSICA

Andrea Motis s'estrena com a líder

La cantant i trompetista barcelonina publica el disc 'Emotional dance', enregistrat a Nova York

XAVIER CERVANTES
BARCELONA

“Tinc més responsabilitat a l'hora de decidir coses, però tot plegat em fa més il·lusió que respecte”, diu Andrea Motis (Barcelona, 1995). Aquest és l'ànim de la cantant i trompetista formada amb la Sant Andreu Jazz Band que ara debuta com a líder amb el disc *Emotional dance*, enregistrat a Nova York i publicat per Impulse!, un segell lligat a algunes de les pàgines més rellevants de la història del jazz. “L'única cosa que no voldria és que el fet de treballar amb una discogràfica em portés a fer coses amb les quals no em sentís a gust, però de moment tot bé”, afegeix.

Motis no abandona els músics amb qui ha crescut –Joan Chamorro, Ignasi Terraza, Esteve Pi i Josep Traver–, però ara és ella qui agafa les regnes del seu destí musical, fent un pas endavant que implica “compondre i decidir quina línia” vol seguir. “Vaig triar el repertori del disc mirant de lligar el que hem fet fins ara, que és jazz clàssic i swing, amb novetats, com una mica de *hard bop* i cançons en català”, explica. El resultat és el fruit del treball de Mo-

tis amb Chamorro i els productors Jay Newland i Brian Bacchus, responsables del so de discos de Terry Callier, Gregory Porter i Norah Jones, entre d'altres. No hi falten estàndards, com aquell *He's funny that way* que va immortalitzar Billie Holiday i el *You'd be so nice to come to* de Cole Porter que va cantar Sarah Vaughan. Però també hi ha tres temes originals de Motis, un de Terraza i un altre de Perico Sambeat, aquest últim amb una adaptació musical d'un poema de Carles Alberola en què el vers “deixa'm ser real” sona ple d'intenció en la veu de la cantant barcelonina. “El disc és una cosa més personal”, diu ella demarcant-se de la sobreanàlisi.

Referents en evolució

L'Andrea Motis que quan va començar a tocar escoltava “sobretot trompetistes”, després va buscar referents vocals com Billie Holiday i Ella Fitzgerald, que segueixen presents entre les seves preferències. “Però ara estic sentint més Sarah Vaughan i Amy Winehouse, i sempre estic buscant nous artistes que m'interessin. Per exemple, em fixo molt en Cecile McLorin Salvant, que és una cantant d'avui en dia”, diu. En aquest aprenentatge conti-

Andrea Motis, cantant i trompetista, a l'Hotel Presidente de Barcelona. XAVIER BERTRAL

nuat, Motis també ha escoltat les opinions dels productors del disc. “L'última paraula la teníem nosaltres –diu en un plural que inclou els músics del quintet que lidera–, però ells donaven consells, com ara que els temes no fossin massa llargs i que no hi hagués massa improvisacions”. Un altre consell va ser més aviat una petició. “Vam obrir els concerts del Buena Vista Social Club a Boston i Nova York, i els que serien els productors del disc em van sentir cantant *Louisiana o els camps de cotó* d'Els Amics de les Arts. Els va agradar molt com canto en català. Van dir que quan canto en la meua llengua tinc un punt que arriba molt”, recorda. Al final, en el disc hi ha tres peces en català: la d'Els Amics de les Arts, la de Perico Sambeat i Alberola i *La gavina*, que passa d'havanera a jazz.

Pel que fa a les crítiques futures, Motis s'ho pren amb tranquil·litat. “Tot depèn de si les crítiques estan ben argumentades o no. N'he rebut algunes que feien referència a coses que no tenen res a veure amb la música, com ara la roba que porto. A la crítica hi ha de tot, però a vegades hi ha crítics poc formats que no diferencien Coltrane de Mingus”, etziba Motis sense apujar la veu. —

CINEMA

Ventura Pons porta la fórmula dels cinemes Texas a València

ANTONI RIBAS TUR
BARCELONA

L'èxit dels cinemes Texas ha engranat tant Ventura Pons que ha decidit exportar la fórmula a València: el dia 3 de març obriran les portes els cinemes AlbaTexas on abans hi havia els cinemes Albatros, una institució del cinema en versió original subtitulada a València. “Els Albatros eren uns cinemes molt estimats i els AlbaTexas són molt esperats. I ho farem tot en valencià”, afirma el cineasta, que està immers en la recta final de les obres. “Hem reduït l'aforament un centenar de butaques, i ens hem quedat en gairebé 500 perquè la gent pugui veure les pel·lícules amb comoditat, i hem instal·lat un nou sistema de projecció digital”, explica.

Com les sales barcelonines, els AlbaTexas presentaran pel·lícules estrenades unes setmanes abans a un preu més econòmic, 3 euros. “Els Texas van de nassos, el projecte funciona molt bé. Vam obrir el setembre del 2014 i en menys d'un any la revista Europa Cinemas ja ens va premiar com el millor cinema d'Espanya. La gent ve perquè l'hem fidelitzat”, subratlla el cineasta. El desembarcament de Ventura Pons no s'ha limitat a ressuscitar un espai.

Ventura Pons emprèn una nova aventura a València. F. MELCION

Els noms de les quatre sales dels AlbaTexas són un homenatge a quatre figures del cinema espanyol que eren valencians: l'actor Joan Monleón, el cantant Ovidi Montllor, l'actriu Lola Gaos i el cineasta Carles Mira. “Lola Gaos és l'única que no vaig conèixer, els altres eren molt amics meus”, diu. Els cinemes s'inauguraran amb *Sabates grosses*, del mateix Pons. “És la més valenciana de les que he fet”, afegeix. També avança que la inauguració serà “una festa grossa”. —

TEATRE NACIONAL DE CATALUNYA

#TNCdetiuhom
2016 — 17

EL SOMNI DE GULLIVER de Roland Olbeter

Un clàssic transformat en una sorprenent òpera mecanitzada

Sala Tallers
09/02/17 — 26/02/17
#homnidegulliver
De 10 a 101 anys

Idea, direcció i llibret
Roland Olbeter

Composició musical
Elena Kats-Chernin

Producció
Mixon, SL

Soci tecnològic
FESTO

Coproducció
Grec, Festival de Barcelona, Bayerische Staatsooper, Teatre Nacional de Catalunya

Amb la col·laboració de
Neugart, Iguas, Solé Diesel

Patrocina

Patrocina

Emporta't amb l'ARA i Wineissocial el primer 'pack'
de vins per gaudir de la temporada de calçots.

Vins ideals per a una calçotada

x2

Lledoner del Nord

La garnatxa més fresca i
atrevida de l'Empordà,
elaborada com el millor dels
Beaujolais francesos

x2

El brindis

Un Montsant elaborat
per Frank Massard,
el que va ser el millor
sommelier d'Anglaterra

x2

L'Estel

Un 90+ punts Parker
de la prestigiosa
bodega Herència Altés
de la Terra Alta

x2

Salsa
calçots Ferrer
Una delícia que
ens enamora

6 vins +
2 salses Ferrer
per només

59 € ~~85 €~~
Estalvia 26 €
transport gratuït

*Només a Catalunya. Unitats limitades

Entra a:

<http://promo.ara.cat/vins-hivern>

wineissocial.com

ara.cat

a

L'AGENDA

COORDINA: BERTA VILANOVA

MÚSICA

Arriba el cicle de concerts Curtcircuit Diverses localitats

Fins al 27 d'abril

Ja és aquí una nova edició del Curtcircuit, un cicle de concerts que té lloc en diversos pobles i ciutats de Catalunya i que s'allargarà fins a l'abril. El grup encarregat de donar el tret de sortida és Hidrogenesse versus Doble Pletina, que actua avui a les 21.30 h a BeGood Club (Barcelona).

Entre els més de deu artistes que participen en el cicle, destaquen El Petit de Cal Eril, que actuarà a Tarragona i a Mataró; Pau Vallvé, a Vic, Lleida i Barcelona, i Sidonie, a Lleida i Tarragona, entre d'altres.

CULTURA POPULAR

Els millors Carnavals de Catalunya Diverses localitats

Del 23 de febrer al 4 de març

A Catalunya, el plat fort de la festa de Carnaval s'inicia amb l'arribada del Dijous Gras i del rei Carnestoltes, i finalitza el Dimecres de Cendra, dia de l'enterrament de la sardina, just abans que comenci el període de la Quaresma. Els millors llocs per celebrar el Carnaval a casa nostra són: Sitges (fins a l'1 de març), Roses (fins al 27 de febrer), Vilanova i la Geltrú (fins al 4 de març) i Tarragona (fins al 28 de febrer).

PATRIMONI

El MAC acull una mostra sobre la fortalesa dels Vilars d'Arbeca

Barcelona

Fins al 30 d'abril

El Museu d'Arqueologia de Catalunya presenta l'exposició *La fortalesa dels Vilars d'Arbeca: terra, aigua i poder en el món ibèric*. La mostra, que aporta novetats sobre el coneixement dels ibers, i més concretament dels ilergets, consta d'un conjunt arqueològic resultat de trenta anys de recerca. És la primera vegada que s'exposen materials arqueològics recuperats de les excavacions, i es presenten imatges del nou projecte de realitat virtual. També inclou una maqueta i un catàleg detallat.

La fortalesa dels Vilars és a quatre quilòmetres d'Arbeca i va ser construïda al segle VIII aC. Es tracta d'un lloc únic a Europa per molts motius. Per començar, l'assentament no es va construir en un turó, sinó en una vall, segurament per tenir a prop l'aigua del riu, que avui en dia correspon al barranc de l'Aixaragall, i per explotar les possibilitats agrícoles dels camps i boscos. A més, per compensar la poca alçada, els ilergets van idear un elaborat sistema de defensa. L'exposició mostra la singularitat de la fortalesa en el món ibèric i explica la formació del poble ilerget.

SANTI IGLESIAS

FOTOGRAFIA

Fotografies urbanes que fan reflexionar

Lleida

Fins al 25 d'abril

L'Institut d'Estudis Ilerdencs (Lleida) acull l'exposició *Reflexions*, de Jaume Pujol. Es tracta d'una mostra de fotografia que convida a reflexionar sobre la realitat alterada i ampliada que retornen els nombrosos elements reflectors que hi ha en qualsevol ciutat. A més d'escenes urbanes a través d'elements reflectors, l'exposició inclou diversos retrats de persones, als quals l'artista ha volgut "arrencar la seva màscara i mostrar realitat".

JAUME PUJOL / INSTITUT D'ESTUDIS ILERDENCS

ART

Els logicofobistes, un corrent per descobrir

Sabadell

Fins al 23 d'abril

"Com que res odiem més que aquest somni ensopit de la realitat, que no és altra cosa que aquells dels nostres somnis que s'assemblen més als de tots els imbecils [...]." Amb aquestes paraules començava el manifest dels logicofobistes, que ara podem llegir al Museu d'Art de Sabadell, dins l'exposició itinerant *Logicofobistes 1936. El surrealisme com a revolució de l'esperit*.

La mostra pretén evocar l'exhibició *Logicofobista*, que va tenir lloc a la Llibreria Catalònia l'any 1936, just abans de la Guerra Civil. Precisament, l'esclat de la guerra va significar un tall en les expectatives de projecció d'aquest grup surrealista, ja que la majoria van haver d'exiliar-se i moltes obres van desaparèixer, per això un dels objectius de la mostra és identificar les obres desconegudes i conèixer alguns dels logicofobistes.

DAVID BORRAT

CIRC

Arrenca el festival del circ de Figueres

Fins al 20 de febrer

Ja està en marxa el Festival Internacional del Circ Elefant d'Or de Figueres, que reunirà un total de 24 atraccions mai vistes a Europa i 16 disciplines circenses. Durant els cinc dies que dura el festival, es podran veure dos espectacles, el *Blau* i el *Vermell*, que s'aniran repetint tot el cap de setmana. A la gala final de dilluns s'escolliran els guanyadors, que obtindran uns elefants dalinians d'or, plata i bronze.

Un dels principals atractius d'aquesta edició són les actuacions aèries, amb artistes com Alexander Lichner i Donoban Rodríguez. I també les actuacions de grup, amb fins a vint artistes sobre la pista. És el cas dels monocicles de la companyia xinesa Xinjiang Acrobatic Troupe o l'actuació sobre escales de Hebei Acrobatic Troupe, també de la Xina.

ART VISUAL

Torna la Festa de la Llum de Manresa

Fins al 5 de març

La Festa de la Llum de Manresa arriba amb un ventall ampli d'activitats. Des de la cercavila i el correfoc de la llum fins a itineraris i visites guiades, passant per espectacles, concerts i exposicions. Destaca la Fira de l'Aixada i la Transèquia, una caminada popular de Balsareny a Manresa.

FESTA DE LA LLUM

EL BARÇA LASSA DERROTA EL KADETTEN (24-31)
L'equip de Xavi Pascual no va tenir problemes per derrotar el Kadetten suís (24-31) en el partit de l'onzena jornada de la Champions. El triomf consolida el Barça Lassa com a líder del Grup A amb 20 punts, deu victòries i una única derrota.

APEL·LACIÓ MANTÉ LA SEGONA GROGA A LUIS SUÁREZ

El Comitè d'Apel·lació va desestimar el recurs del Barça contra la segona targeta groga que va veure Luis Suárez a la semifinal de Copa contra l'Atlètic de Madrid, que li impedirà disputar la final contra l'Alabès. "El recurs no pot prosperar tenint en compte que la seqüència videogràfica aportada no pot ser més clara en sentit contrari a les tesis del recurrent", argumenta el jutge.

Esports

L'etapa dels mil dies al càrrec

La patacada a París genera en l'entorn una muntanya de dubtes que esquitxa el projecte de Luis Enrique, que ja ha enfilat situacions delicades

NATALIA ARROYO
BARCELONA

Mal moment per a celebracions i per fer balanços. L'eco del 4-0 contra el PSG encara no s'ha silenciats i condiciona totes les valoracions que es fan ara del joc del Barça i de la gestió de Luis Enrique al capdavant de l'equip. Justament l'endemà de la desfeta al Parc dels Prínceps es va viure l'efemèride dels mil dies de l'asturià en el càrrec, en un dels moments més delicats de l'etapa del tècnic des que va ser presentat el 22 de maig del 2014.

Ahir dijous, totes les portades esportives coincidien a situar-lo en una posició debilitada, com si el projecte descartés ja qualsevol opció de renovació i situés molt pròxim el punt de baixar de la bicicleta. "Assenyalat" i "tocat" eren els adjectius dels diaris, i des de Madrid fins i tot s'enumeraven els possibles substituïts de Luis Enrique, una cantarella que fa setmanes que ronda per Sant Joan Despí i que el rendiment de l'equip tampoc ha ajudat a silenciar.

L'entorn del tècnic ha intentat digerir aquesta derrota amb la mateixa auto-critica amb què s'estaven acceptant els últims partits, però no ha pogut evitar que el soroll hagi fet trontollar una mica el grup. Luis Enrique no ha decidit encara el seu futur ni el decidirà immediatament per aquest últim resultat, però el 4-0 ha fet més costeruda la carretera i ha portat el tècnic al límit. Si fa repuntar la seva credibilitat futbolística, sobretot de

LA CONFIANÇA EN LUIS ENRIQUE

5 de gener del 2015: Crisi post-Anoeta. Messi no va al Mini i Zubizarreta és destituït

8 de març del 2015: Golejada al Rayo que catapultava el Barça al lideratge de la Lliga

1 de novembre del 2014: Es perd al Bernabéu i contra el Celta

30 de setembre del 2014: Primera derrota a París (3-2)

17 de maig del 2015: El Barça es proclama campió de Lliga al Calderón

13 de juliol del 2015: Pretemporada als Estats Units, sense Xavi

Octubre del 2015: Enrenou perquè la premsa deixa de viatjar amb l'equip

17 d'agost del 2015: L'Athletic s'endú la Supercopa d'Espanya

22 de maig del 2014: Presentació com a entrenador del Barça

14 de juliol del 2014: Comença la pretemporada, sense Cesc i sense el fitxatge estrella

30 de maig del 2015: Victòria a la Copa del Rei

24 d'agost del 2014: Debut oficial contra l'Elx (3-0) al Camp Nou

6 de juny del 2015: S'alça la Champions a Berlín

11 d'agost del 2015: Es guanya la Supercopa d'Europa, a la pròrroga

DAMIÀ I SERGIO GARCÍA, ALLIBERATS DEL CAS OSASUNA

El jutge que instrueix el cas Osasuna –desviament irregular de diners i manipulació de partits– va arxivar l'acusació a 11 investigats, entre els quals els futbolistes Patxi Puñal, Damià Abella, Sergio García i Jorge Molina, així com el tècnic Petar Vasiljevic (a la imatge). En canvi, la causa segueix oberta per als exdirectius i tres exjugadors del Betis: Amaya, Jordi Figueras i Xavi Torres.

EL VILA-REAL, VIRTUALMENT ELIMINAT (0-4)

El Vila-real va quedar virtualment eliminat de l'Europa League després de perdre contra el Roma (0-4) en l'anada dels setzens de final. Els gols d'Emerson i Dzeko (autor d'un *hat trick*) obliguen l'equip de la Plana a una remuntada miraculosa a Itàlia dijous vinent. D'altra banda, el Celta va caure a casa contra el Xakhtar (0-1) i l'Athletic Club va derrotar l'APOEL de Nicòsia (3-2).

cara a la directiva, podrà superar el port de muntanya més complicat dels mil dies d'etapa. Un camí de llarg recorregut que Luis Enrique –que té el percentatge més alt de victòries en la història del Barça, amb un 76% de partits guanyats, i que va redreçar amb un triplet la inèrcia que amb Martino apuntava a la baixa– va començar amb cinc idees clares que ara ha de tornar a fer valer.

“Ser un líder”

L'asturià va afirmar que, més que entrenador, calia ser gestor

“Un entrenador ha de ser sobretot un líder. La seva capacitat no només es mesura en aspectes tàctics, sinó també en gestió d'egos i de vestidor. Jo intento englobar-ho tot i ser fidel als meus principis”. Així es definia Luis Enrique el primer dia i és, potser, el punt que ara sembla més afectat per la derrota a París, sobretot per com s'ha espremut l'encreuament de declaracions entre Busquets, Iniesta i el mateix tècnic, que insinua un desgast tàctic de l'equip.

L'estratègia de Luis Enrique immediatament després de la derrota va passar per assumir “tota la responsabilitat” de l'ensopegada, però ara s'haurà de veure de quina manera endolla el vestidor per implicar-lo en la reacció necessària. Fins ara, l'equip ha tingut capacitat per superar els pitjors entrebancs, des de la crisi després d'Anoeta el 2015 fins a l'abril negre de la temporada passada. S'han de tornar a veure els dots de lideratge del tècnic.

“No es pot jugar a pilotades”

Trobar l'equilibri entre resultats i joc era i és una prioritat dels tècnics “Des que vaig arribar al club, ja com a jugador, sé que no valen els títols jugant

a pilotades. I ho accepto encantat”. És el discurs que Luis Enrique tenia fa tres anys i que sempre ha defensat públicament, tot i que hi ha anat afegint matisos per obrir la mirada futbolística d'un entorn que sovint té atacs de nostàlgia dels dies d'excel·lència. Triar Rakitic en lloc de Kroos va pesar en els primers mesos; veure marxar Xavi va afectar en la segona temporada i, en l'actual, no queda clar quin dels cinc migcampistes de la plantilla ha de ser titular al costat de Busquets i Iniesta.

El canvi en els plantejaments dels rivals també ha condicionat la proposta blaugrana, cada cop més volàtil, més a les mans d'uns adversaris que són més atrevits, que veuen un Barça més letal però també més vencible.

Dibuixos tàctics

Sobre un 4-3-3 de base, l'equip ha anat modificant l'esquema

Guanyar versatilitat, ser menys previsible, tenir més recursos. Les famoses “variants” que van condemnar Gerardo Martino van agafar una forma més barcelonista amb Luis Enrique, que, especialment en la segona meitat del primer curs, va ser capaç de dotar el seu Barça d'una maduresa tàctica decisiva per aixecar tí-

tols. “Volem jugar d'una manera atractiva i efectiva”, va verbalitzar l'asturià, sempre obert a modificacions tàctiques que ajudessin l'equip a detectar “on són els espais” i, per tant, com ferir l'adversari. El Barça ha après a dominar registres que abans gairebé ni preveia (joc directe, replegament baix o pilota aturada), però, pel camí, ha simplificat aspectes que el feien diferent (sortida de pilota o acumulació de passes al mig del camp).

La manera com els rivals afronten els partits contra el Barça, especialment en les últimes setmanes, ha decantat la balança cap a la versió que menys s'identifica amb el model culer: pressions altes que obliguen el porter a xutar en llarg, necessitat de controlar la segona jugada i distància entre línies. És un equip que s'imposa més a cops que amb aquell monòleg fluid d'altres mesos.

La millor versió de Messi

El tècnic volia dirigir l'últim gran esclat de determinats jugadors

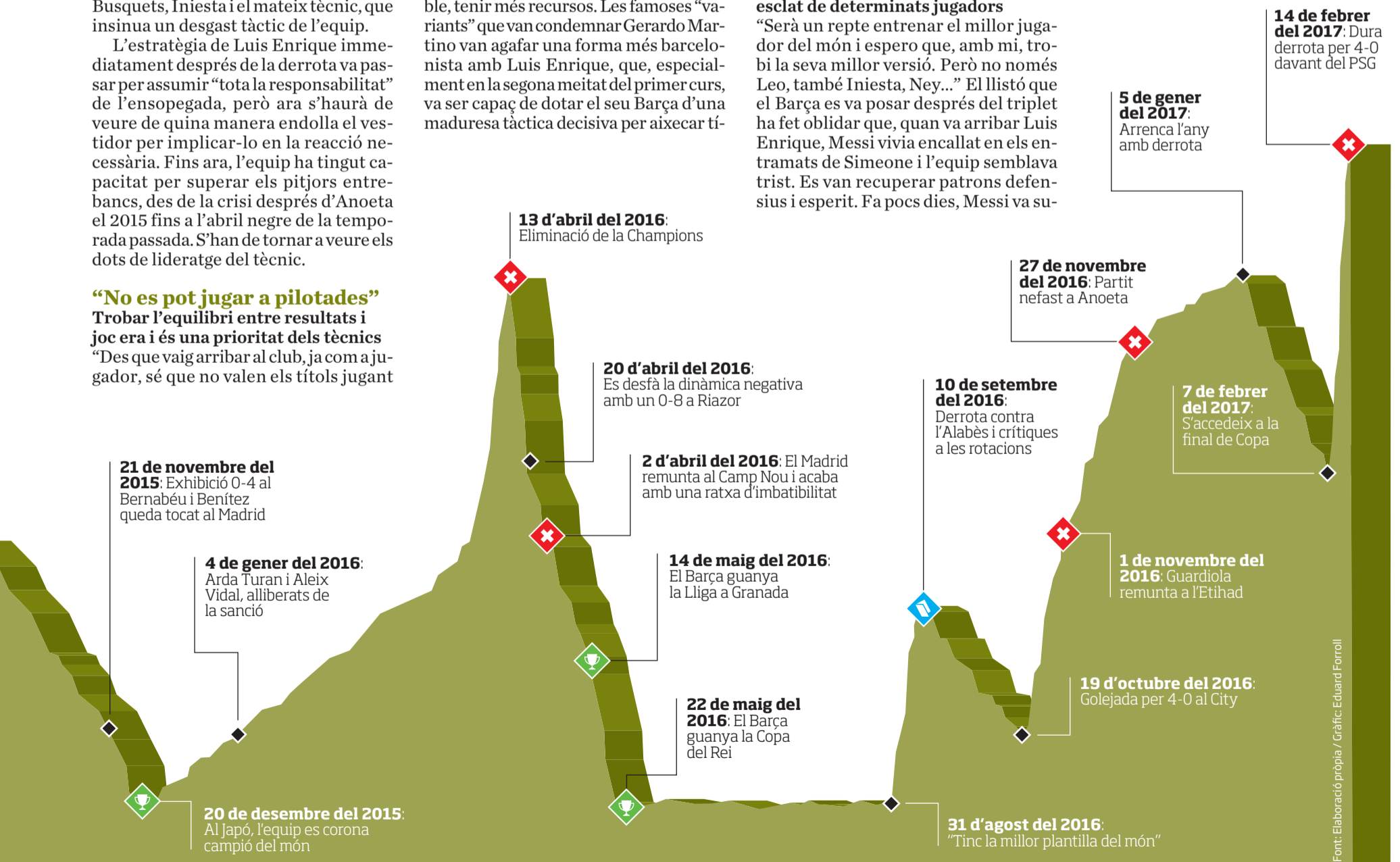
“Serà un repte entrenar el millor jugador del món i espero que, amb mi, trobi la seva millor versió. Però no només Leo, també Iniesta, Ney...” El llistó que el Barça es va posar després del triplet ha fet oblidar que, quan va arribar Luis Enrique, Messi vivia encallat en els entramats de Simeone i l'equip semblava trist. Es van recuperar patrons defensius i esperit. Fa pocs dies, Messi va su-

perar el rècord de faltes de Koeman i està vivint l'enèsima evolució futbolística, gairebé com a migcampista. Piqué també és un dels casos que l'asturià va recuperar per a la causa blaugrana.

Els mèrits dels joves

Sergi Roberto, Rafinha o Denis són els noms de la casa que busquen lloc

El primer dia, Luis Enrique va demanar als joves del planter que fessin “més mèrits” que la resta per demostrar desig de quedar-se al Barça. Deulofeu i Bartra no van passar el filtre del tècnic, que sí que va apostar per Rafinha i ha acabat donant espai a Sergi Roberto i al recuperat Denis Suárez. Però Munir o Samper han perdut la batalla en favor d'Alcácer i André Gomes, decisions que es converteixen en retrats quan el camí fa pujada.

BÀSQUET - COPA DEL REI

Un trampolí per redreçar un malson de temporada

El Barça Lassa s'enfronta a l'Unicaja amb el repte de capgirar la seva delicada situació anímica

ÀLEX GOZALBO
ENVIAT ESPECIAL
A VITÒRIA

La selecció de bàsquet que els Estats Units va enviar als Jocs Olímpics d'Atenes del 2004 va passar a la història perquè va ser el primer combinat professional que no va aconseguir la medalla d'or. Quatre anys després, Nike va batejar amb el presumptuós nom de *Road to redemption* l'intent de recuperar l'hegemonia exhibida des de Barcelona 1992. Entrenats per Mike Krzyzewski, Kobe Bryant, LeBron James i companyia se'n van sortir. Una cosa semblant és el que a partir d'avui busca el Barça Lassa a Vitòria. Assolat per les lesions i pressionat pels mals resultats, l'equip blaugrana afronta la Copa del Rei amb l'objectiu de capgirar la seva dramàtica situació. L'Unicaja serà el primer rival d'un repte que a hores d'ara sembla una utopia (21.30 hores, #0).

Georgios Bartzokas no podrà comptar amb Joan Carles Navarro, que dimecres va ser operat d'una apendicitis aguda, ni amb Justin Doellman, que encara no s'ha recuperat d'una lesió de grau I al solí de la cama dreta. El tècnic grec va tramitar ahir la fitxa d'Alex Renfro, que s'ha perdut els últims partits per una lesió muscular al bessó intern de la cama esquerra, però fins a última hora no decidirà si l'inscriu a l'acta. "Som el Barça i hem de competir, guanyar i classificar-nos. Ho farem tan bé com puguem per aconseguir-ho", diu Bartzokas. Ben assessorada, la plantilla culer va escenificar el seu suport al planter i va aprofitar el matí d'ahir per animar el seu equip infantil a la Minicopa.

La situació que arrossega l'equip blaugrana obliga a accentuar l'aposta

per jugadors joves com Sasha Vezenkov, una de les poques alegries d'un malson de temporada. "Està jugant realment bé, ha fet un pas endavant. És un bon noi i estic molt content per ell. Espero que segueixi evolucionant molt. Tenim una bona relació, competim molt en els entrenaments i això ens ajuda a tots dos a millorar", opina Justin Doellman. L'aler pivot nord-americà creu que el Barça Lassa pot donar la sorpresa a Vitòria. "Estem lluitant, però hem tingut problemes i encara no hem aconseguit jugar bé, al nostre nivell, però hem de mantenir-nos positius i buscar junts la solució. Espero que puguem capgirar aquesta dinàmica, i ara és un bon moment per fer-ho. Si guanyem la Copa del Rei tot canviarà", assegura. ¿Realment creu que tenen opcions de guanyar el torneig? "Esclar, és el nostre objectiu. Crec que hi ha un grapat d'aspirants i que cada equip ha de creure en les seves possibilitats. Si no creus en les teves opcions, no tindràs èxit. Hem de creure en nosaltres", resumeix.

Doellman, que avui veurà el partit des de la banqueta del Fernando Buesa Arena, té clar com es pot canviar la mentalitat de l'equip blaugrana. "Tots coneixem la importància que té la Copa del Rei. El torneig té un gran prestigi a Europa i els vuit equips que hi participen són molt bons. Espero que puguem utilitzar la competició com un trampolí que ens empenyi fins al següent objectiu", diu.

Els quarts, com una final

La plantilla fa setmanes que pensa en el torneig del KO i el club ha posposat qualsevol decisió fins a veure com reacciona l'equip a Vitòria. "No estem pensant en lesions, estem concentrats

Sasha Vezenkov, aler pivot del Barça Lassa, sostenint una pilota de bàsquet amb la mà esquerra. CRISTINA CALDERER

Resultats

Copa del Rei - Quarts de final

Baskonia - Iberostar Tenerife	90 - 81
Reial Madrid - MoraBanc Andorra	99 - 93
València Basket - Herbalife Gran Canària	19.00
Barça Lassa - Unicaja	21.30

en el partit contra l'Unicaja. La Copa del Rei és un torneig especial. Tothom el vol guanyar, nosaltres també. Quan estàs en una posició en què pots guanyar un trofeu, segur que tothom dona el millor de si. Lluitarem fins al final i a veure com acaba això. L'equip està bé, il·lusionat, amb ganes per compe-

tir i guanyar el trofeu", reconeix Ante Tomic.

L'Unicaja es va endur l'únic duel entre els dos equips que s'ha disputat aquesta temporada. L'equip de Joan Plaza va forçar de manera inversament la pròrroga i es va acabar enduent la victòria (95-89). El conjunt culer va deixar escapar un partit que dominava per quatre punts de diferència a 36 segons per al final.

La redempció culer comença pel partit d'avui. "Afrontem aquest partit com una final. No pensem en una altra cosa que no sigui aquesta cita", reconeix Bartzokas, que és conscient que la derrota de dimarts de l'equip de futbol ha fet augmentar els nervis que es viuen als despatxos del club blaugrana. —

El MoraBanc Andorra es queda a un pas de la gesta

À.G.
VITÒRIA

El Reial Madrid i el Baskonia jugaran demà (18.30 hores, #0) la semifinal de la Copa del Rei. Un sensacional MoraBanc Andorra es va quedar a un pas de donar la gran sorpresa i va perdre a la pròrroga contra el Reial Madrid (99-93). El conjunt entrenat per Joan Peñarroya, que va exhibir una imatge combativa durant els 45 minuts, es va quedar a molt poc de fer història.

La primera meitat del MoraBanc Andorra va ser una delícia. L'equip va anotar 43 punts i va arribar a tenir una renda de 16 (21-37). El seu joc descarcat, ràpid i valent va connectar ben aviat amb els aficionats neutrals del Fernando Buesa Arena, que van començar a somiar amb l'eliminació del campió de quatre de les últimes cinc edicions de la Co-

Giorgi Shermadini, pivot del MoraBanc Andorra. ADRIÁN RUIZ DE HIERRO / EFE

pa del Rei. El percentatge de tir de tres punts del conjunt entrenat per Pablo Laso va ser molt fluix durant els primers 20 minuts (2/16).

La reacció del Madrid va arribar des de la defensa. L'equip blanc va endurir-se al darrere, i va augmentar la mobilitat de les seves mans al límit (o més enllà) de la falta personal. El canvi d'actitud li va permetre eixugar la diferència i capgirar el marcador abans d'arribar a l'últim període (56-54). Tot i el cop moral, el MoraBanc Andorra no es va rendir i va seguir lluitant fins al final. La seva perseverança li va permetre tornar a recuperar el lideratge en el marcador (64-71).

Guillem Colom es va convertir en el primer andorrà de la història que disputa un partit de la Copa del Rei amb un equip del principat. Giorgi Shermadini va tenir una actuació molt destacada, però va comptar amb la col·laboració de

companys molt atrevits com David Navarro. Anthony Randolph va empatar el partit amb un triple a 4,7 segons del final i Andrew Albicy va fallar una cistella sobre la botzina que hauria evitat la pròrroga. En el temps extra, el Madrid es va mostrar més encertat.

L'amfitrió, a les semifinals

El Baskonia va suar per superar un combatiu Iberostar Tenerife (90-81). Shane Larkin va liderar la victòria de l'equip basc amb 26 punts i 8 assistències. "Tenir l'afició al costat ha sigut molt important i gràcies als seguidors ens hem endut el triomf. Anota i defensa. Quan no està al seu nivell, l'equip ho nota molt", va dir el base. "Larkin és un jugador fora del que és normal, però és important felicitar-lo per la seva evolució i no pel partit", va analitzar Sito Alonso. Marius Grigonis (23 punts) va ser el millor del conjunt insular. —

BÀSQUET - NBA

Marc Gasol

JUGADOR DELS MEMPHIS GRIZZLIES

“Després d’estar fotut, aquest All-Star serà especial”

MIKE BROWN / EFE

RUT VILAR
NOVA YORK

Fa tot just un any, un dia com avui, Marc Gasol ingressava en la Clínica Campbell de Memphis per ser operat d’una fractura en un osset del peu. Un os petit, en forma de barca, que va impedir-li jugar els Jocs Olímpics i el va mantenir vuit mesos fora de les pistes. El retorn de Gasol, però, ha sigut extraordinari i molts apunten que aquesta està sent, fins i tot, la seva millor temporada a la NBA. El de Sant Boi lidera dins i fora de la pista els Memphis Grizzlies. Diumenge, 364 dies després de passar pel quiròfan, el pivot disputarà el seu tercer All-Star Game (2012, 2015 i 2017). Dilluns, a casa, obrirà una bona ampolla de vi negre que ha guardat especialment per celebrar el primer aniversari de la cirurgia.

Un any després de la lesió, com està?
Bé, molt bé. Estic molt content de com van les coses amb l’equip. I a més a més entrem en la recta final de la temporada i físicament (toco fusta) em trobo molt bé.

Participa altre cop en un All-Star, la seva tercera cita amb els millors de la NBA: ¿que l’hagin triat els entrenadors li fa valorar-ho més?
Després d’un any dur, després d’una le-

sió que va generar molts dubtes, després d’estar molt fotut, visc aquest All-Star d’una manera especial. I el vull compartir amb la gent que m’ha donat suport tot aquest temps, perquè quan les coses van bé és fàcil tenir tothom a prop, en l’esport i en qualsevol professió, però quan estàs fotut és més difícil. Així que estic molt agraït a tots els que m’han donat suport. I també tinc ganes de representar a Nova Orleans la gent que m’estima i la ciutat del meu equip.

El seu nou entrenador, David Fizdale, li ha demanat aquest any un petit canvi de rol als Grizzlies, sobretot amb més protagonisme en atac i lluny de la pintura. Com s’hi sent?

Aquest és un procés continu, al qual no t’adaptes en tres mesos, ni tan sols en una temporada sencera. S’hi ha de creure i ser consistent. Però per a l’equip el més important és ser molt disciplinat al darrere, això és el que ens fa forts.

Després de destacar els últims anys en defensa, se sent més exigít ara en atac?
Potser sí que tinc més protagonisme a l’hora d’anotar i també més responsabilitat en alguns llançaments, sobretot en finals de possessió. No tinc cap problema si m’he de jugar jo el tir decisiu.

Fizdale diu que costa convence’l per tirar més, per ser “més egoista”...

S’ha de trobar el punt mitjà. Jo soc un jugador d’equip, baso el meu bàsquet en les lectures del joc, en veure les possibles solucions en cada jugada. Ser egoista va totalment contra el meu ADN, però sí que ara assumeixo més responsabilitat en determinants moments de l’atac.

Segueix l’actualitat del Barça Lassa?
Esclar. Parlo amb els companys i sé que la situació és dura. No es pot culpar ningú en concret del que està passant, tothom ha de posar-hi el seu gra de sorra. Quan hi ha un problema, el més fàcil és buscar un culpable, però ara el més honest és que tothom es miri al mirall i cadascú pensi què pot aportar per sortir d’aquesta situació que no agrada a ningú.

Quins motius creu que expliquen aquesta crisi en la secció?

Des de la distància és complicat dir-ho. Puc opinar com a soci, no com a jugador, perquè no seria objectiu. S’ha d’anar amb molt de compte amb les opinions i intentar aportar coses positives. La gent implicada ha de mirar què pot fer per solucionar la situació, no evadir responsabilitats o culpar els altres. Ara els arriba una bona ocasió, la Copa del Rei de Vitòria, en la qual poden sortir reforçats i deixar tot el que ha passat en un segon pla. ■

ESPÈCIE PROTEGIDA

XAVIER
FINA
FILÒSOF

Cas arxivat: Sergio García és honest

Tinc tan poques esperances en el partit de dissabte que he fet la promesa de rapar-me els cabells en directe per televisió en cas de victòria perica. “Amb la teva alopecía tampoc és cap gran promesa”, diran alguns malintencionats. I una mica de raó ja tenen: de cabells, en tinc pocs. Però puc assegurar –perquè en la intimitat d’un viatge estiuenc ho he fet– que veure’m al zero impressiona una mica.

Ja hi som, diran els sospitosos habituals, el filial no vol guanyar al camp del seu veritable equip. I, esclar, com els explico que no és una qüestió de voler sinó de poder? Podria ser una mica punyeter i recordar que sempre ens quedarà París per entendre la diferència entre voler i poder. També podria recordar que tres dels millors jugadors de l’Espanyol dels últims anys, al Madrid són suplents. O mirar els números: l’equip blanc és l’únic que no ha perdut cap partit de Lliga a casa. Però res d’això convencerà els que ens critiquen des de la comoditat dels prejudicis. Per tant, no ens n’hem de preocupar.

El que sí que ens ha de preocupar és la maledicció dels laterals drets. En principi només en teníem un i justet. Ara surt d’una lesió i no pot jugar. Quique se’n va inventar un altre que porta setmanes amb una lesió que omple de dubtes la feina dels serveis mèdics del club. I quan del filial hem tret un altre lateral (aquest, a sobre, goleador), també se’ns lesiona. Diuen que Quique repetirà l’invent del dia del València (Diego Reyes de lateral). Jo, que no en tinc ni idea, jugaria amb tres centrals i Hernán com a cinquè defensa.

El que també ens ha de preocupar és enfrontar-nos al Madrid amb mig equip lesionat. Alguns (com els ja citats o com Baptistão) no viatjaran. D’altres, si juguen, necessitaran curiosos artefactes per protegir-se: Piatti, un casc per al crani; Hernán, una funda per al nas, i Reyes, una fèrula per al dit. Més que un equip semblarem un exèrcit en retirada.

Tinc poques esperances però molta il·lusió: m’agrada que guanyi l’Espanyol i m’agrada que perdi el Madrid. I recorda una cosa, Quique: si perdem, les abraçades les has de fer als nostres. Perquè si perdem et volem enfadat i trist. Amb *fair play*. Però trist. Com nosaltres.

Nota final. El lector deu haver observat que entre el títol de l’article i el contingut no hi ha relació. El tema de la setmana ha de ser el partit al Bernabéu. Però volia assegurar-me que el no-cas Sergio tindria un titular proporcional al que hauria tingut un hipotètic cas Sergio. ■

Estils

Dones que fan feines que abans eren 'd'homes'

En algunes professions encara sorprèn veure-hi dones, ja que s'hi han incorporat fa poc i són escasses

DANIEL ROMANÍ
BARCELONA

“**O** rientar-me és el que més em va costar al principi, sobretot els dies de tempesta, de neu i de boira. Conec les pistes perquè hi he esquiat i porto un bon GPS, però tot i així no és fàcil orientar-se, especialment a la nit, quan tot és molt diferent. Aleshores és important tenir uns quants punts de referència: pilones, canons...”, explica Bea Calamita, que des d'aquesta temporada és conductora d'una de les màquines que trepitgen la neu a l'estació d'esquí de Grandvalira. “Vaig fer un període de formació i després unes quantes sessions acompanyada d'un altre conductor, i aquesta temporada ja treballo al cent per cent. Els companys m'estan ajudant molt. Molts em deien que no obtindria aquesta feina, que no fa per a les dones, i mira... Les dones podem fer tot tipus de feines!”, diu Calamita.

Treballa al primer torn: de les cinc de la tarda –quan tanquen les pistes– fins a la una de la matinada (el segon torn és de mitjanit a les nou del matí). Als altres maquinistes encara els sorprèn sentir per la ràdio amb què es comuniquen entre ells una veu femenina, dolça i enèrgica alhora. És la primera dona que fa aquesta feina en aquesta estació d'esquí. El seu principal objectiu és anivellar la neu. Si ha nevat, la seva feina consisteix a trepitjar-la perquè quedi compactada, i si n'hi ha poca n'ha d'afegir a les zones més pelades, allà on sobresurten pedres, eliminar els bonyes o bé escampar la neu de les muntanyetes que han format els canons de neu.

Ja no hi ha pràcticament sectors professionals sense dones, però en alguns encara sorprèn veure'n perquè s'hi han incorporat fa poc i són ben escasses. A les estacions d'esquí fins ara era habitual trobar-ne a les taquilles o als establiments de lloguer d'esquí, però no pas fent de maquinistes. Ens sorprèn també, encara, veure una dona pilotant un avió, fent de bombera o en algunes especialitats mèdiques com la traumatologia o la cirurgia. En aquests llocs, elles acostumen a sentir-se més observades que ells. Sílvia Rueda, responsable de projectes de l'Institut DEP, dedicat a la recerca sociològica, confirma que “cada ve-

01. Bea Calamita és la primera dona que treballa de maquinista a l'estació d'esquí de Grandvalira. NATALIA MONTANÉ 02. Portada del llibre *Compromeses, vuit dones catalanes excepcionals*. 3. Maria Pepa Colomer l'any 1931. ALBERTÍ EDITORS

gada hi ha més dones que accedeixen a feines considerades tradicionalment 'd'homes', però les dones segueixen patint més segregació ocupacional que els homes. Avui dia les dones obtenen millors resultats educatius, i els percentatges d'abandonament escolar són inferiors entre les dones”, i malgrat això, com és sabut, “la posició de les dones al mercat de treball no reflecteix els èxits assolits en l'àmbit educatiu: les dones tenen més dificultats per accedir a una feina i pateixen nivells més elevats de precarietat i de discriminació salarial”.

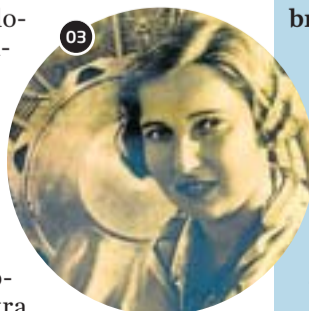
Menys oportunitats per a elles

Les dones pateixen una segregació laboral horitzontal i vertical. “Quan parlem de segregació horitzontal ens referim al fet que les dones no tenen les mateixes oportunitats que els homes a l'hora d'accedir a qualsevol feina. Així, les dones es concentren en un nombre més reduït de feines: més del 60% de les persones ocupades als serveis de restauració, serveis personals i comerç al detall a Catalunya són dones (dades del 2016). Per altra

Dades
Menys d'un terç dels càrrecs de direcció i gerència a Catalunya els ocupen dones

Pepa Colomer, la primera aviadora

Quan només tenia 8 anys, la Maria Pepa Colomer va agafar un paraigua, el va obrir, es va enfil·lar al balcó del segon pis de casa seva i es va tirar aferrada al mànec. La patacada va ser important. Però la Pepa sempre havia volgut volar. “Cada dia es llevava i marxava cap a l'aeròdrom del Prat, mentre la seva mare estava convençuda que anava a l'Institut de Cultura. Quan encara no havia fet els 18 anys, Pepa Colomer va esdevenir la primera pilot catalana”, explica Elisenda Albertí, autora del llibre *Compromeses, vuit dones catalanes excepcionals* (Albertí Editor, 2015), que a més de la biografia de Colomer, recull la de set dones més del segle XX que van lluitar pels seus drets i ideals, i en alguns casos, van exercir oficis que la societat tradicional no veia amb bons ulls.

banda, la segregació vertical fa referència al fet que les dones no tenen les mateixes oportunitats que els homes a l'hora d'accedir a feines amb poder decisor: poc més del 30% de les persones amb càrrecs de direcció i gerència a Catalunya són dones (dades del 2016), una xifra que s'ha mantingut bastant estable durant els últims anys (26% el 2011)”, explica la directora de projectes de l'Institut DEP.

No hi ha dubte que les dones i els homes podem fer les mateixes tasques. “Parlar de feines de dones i de feines d'homes és una construcció social que ha anat impregnant l'imaginari col·lectiu fins al punt que encara avui dia les feines d'atenció més personal –infermeria, treball social o educació infantil, entre d'altres– continuen associant-se a les dones, i les feines més físiques continuen associant-se als homes”, destaca Rueda, i posa de manifest que “la maquinària i la tecnologia han eliminat pràcticament les feines que requerien força física”, de manera que ha desaparegut aquest “inconvenient”, si és que ho era, perquè les dones puguin accedir a determinades feines, com algunes del sector de la construcció.

En les conteses bèl·liques del segle XX, les dones han demostrat que podien fer eficaçment feines a les quals no estaven habituades. Durant la Primera Guerra Mundial, força dones van ocupar els llocs de treball que van haver de deixar els seus pares, germans i companys. Però un cop acabada la guerra, els homes que van poder tornar a casa van recuperar les seves feines, i les dones van tornar a ser excloses del mercat laboral: van ser recloses novament a la llar i a la cura de la resta de la família, sense tenir en compte què és el que elles volien.

A Espanya, el treball femení remunerat també va augmentar de manera significativa com a conseqüència de la participació dels homes a la Guerra Civil. Però no va durar gaire: les dones aviat van quedar relegades a tasques voluntàries de suport als combatents homes. La consigna del moment, “Homes al front, dones a la rereguarda”, descriu molt gràficament el que va passar. Les dones de seguida van passar a fer tasques de cuineres, infermeres, carteres i administratives. I a les que tenien armes, els hi treien amb l'excusa que no tenien formació militar. Amb independència

de la feina que facin, avui, encara, les dones fan, molt més que els homes, la feina de casa. Segons l'Enquesta de l'ús del temps, a Catalunya l'any 2011 les dones ocupades dediquen una mitjana de 3 hores i 38 minuts a la llar, comparat amb una dedicació de 2 hores i 25 minuts dels homes en la mateixa situació laboral. És a dir, que les dones resten hores del seu lleure o de la feina remunerada –surten més puntuals de la feina!–, i això els pot comportar menys probabilitats de desenvolupar-se i créixer professionalment. “Per trencar amb els estereotips de gènere cal un canvi cultural –sosté Sílvia Rueda–. Aquest canvi cultural requereix la implicació no només dels governs, les famílies i les escoles, sinó també dels mitjans de comunicació i les empreses: fabricants de joguines, editorials infantils i juvenils, fabricants de roba, i un llarg etcètera”.

Tenim habilitats diferents?
I ara que les dones ja han entrat a pràcticament tots els racons laborals dels homes, ens seguim preguntant: ¿en el futur, algunes feines les continuaran exercint més els homes i altres les dones? És probable, però més aviat per tradició que no pas pel fet que, globalment, homes i dones tenen unes quantes habilitats diferents.

“No queda del tot clar fins a quin punt la diferència en les habilitats entre homes i dones és genètica o ambiental. Els gens hi intervenen, això segur (s’han detectat més de 160 gens que funcionen diferent en el cervell masculí i el femení durant les etapes embrionàries i fetals, i més de 80 en l’edat adulta), però el seu efecte diferencial es veu reforçat, o disminuït, per l’aprenentatge, la cultura i l’educació –diu David Bueno, professor i investigador de genètica a la UB–. Tanmateix, aquestes diferències no concedeixen qualitats extraordinàries a cap sexe, sinó subtileses que, al món laboral, són complementàries. Per exemple, el cervell femení té, de mitjana, més connexions en la zona de prendre decisions que el masculí. Això fa que, també de mitjana, si tenen prou temps, les dones prenen més bones decisions que els homes, perquè poden valorar més aspectes simultàniament. En canvi, si no hi ha temps, llavors sembla que, també de mitjana, els homes prenen decisions més encertades, perquè únicament valoren els aspectes que són claus. També en general els homes tenen més connexions a la zona d’orientació espacial (el tòpic dels mapes) i les dones a les àrees sociolingüístiques (el tòpic de xerrar). Però el fet de veure que normalment els homes miren els mapes i les dones xerren més condiciona nens i nenes a emmirallar-se amb els del seu sexe, i això contribueix també a les diferències”.

“No queda del tot clar fins a quin punt la diferència en les habilitats entre homes i dones és genètica o ambiental. Els gens hi intervenen, això segur (s’han detectat més de 160 gens que funcionen diferent en el cervell masculí i el femení durant les etapes embrionàries i fetals, i més de 80 en l’edat adulta), però el seu efecte diferencial es veu reforçat, o disminuït, per l’aprenentatge, la cultura i l’educació –diu David Bueno, professor i investigador de genètica a la UB–. Tanmateix, aquestes diferències no concedeixen qualitats extraordinàries a cap sexe, sinó subtileses que, al món laboral, són complementàries. Per exemple, el cervell femení té, de mitjana, més connexions en la zona de prendre decisions que el masculí. Això fa que, també de mitjana, si tenen prou temps, les dones prenen més bones decisions que els homes, perquè poden valorar més aspectes simultàniament. En canvi, si no hi ha temps, llavors sembla que, també de mitjana, els homes prenen decisions més encertades, perquè únicament valoren els aspectes que són claus. També en general els homes tenen més connexions a la zona d’orientació espacial (el tòpic dels mapes) i les dones a les àrees sociolingüístiques (el tòpic de xerrar). Però el fet de veure que normalment els homes miren els mapes i les dones xerren més condiciona nens i nenes a emmirallar-se amb els del seu sexe, i això contribueix també a les diferències”.

Gent

TEXT: JOAN CALLARISSA

Johan Cruyff i la seva dona, Danny, el 2008 en un partit d'Holanda contra Rússia. ALEX LIVESEY

A la venda la mansió de Cruyff a Barcelona

Poc abans que es compleixi un any de la mort de **Johan Cruyff** a finals de març, ha transcendit la notícia que la seva vídua, **Danny Cruyff**, ha posat a la venda la mansió de Sarrià que va heretar del seu marit i que era el seu habitatge principal. Segons publica Vanitatis, citant un anunci de la immobiliària Engel & Wolkers, la casa està a la venda per 5,3 milions d’euros. Un preu perfectament comprensible per les característiques de la mansió.

L’immoble, situat a la cruïlla dels carrers Margenat i Escoles Pies, té 600 metres quadrats habitables i 450 metres de jardí. Unes dimensions que donen cabuda a nou habitacions i a set lavabos repartits al llarg de les seves quatre plantes. La casa també té al subterrani una entrada per al servei des del

jardí, una sala de jocs, una “sala escriptori”, una altra sala polivalent, un celler i aparcament per a dos cotxes.

A quatre vents i amb sol durant tot el dia, la casa té tres dormitoris al tercer pis que tenen cada un les seves terrasses. Per la seva ubicació i alçada l’edifici disposa d’unes generoses vistes de la zona de la Bonanova.

L’immoble on l’entrenador blaugrana va criar els seus tres fills a partir de l’any 1991, quan s’hi van instal·lar, va ser notícia després que hi entressin a robar. Uns lladres es van emportar objectes per un valor de 500.000 euros. Cruyff, que va morir als 68 anys de càncer de pulmó, va deixar a la seva dona un altre immoble situat a pocs metres d’aquest i on hi ha la seu de la seva fundació.

El fill gran de Piqué, operat de les amígdales

El fill gran de **Shakira** i **Gerard Piqué** va ser ingressat en un parell d’ocasions a la clínica Teknon de Barcelona per motius que fins ara es desconeixien. Segons Europa Press, la causa de l’ingrés de l’infant, de quatre anys, era una amigdalitis, una malaltia comuna entre nens de la seva edat. Per evitar que se segueixin produint infeccions a la gola, finalment, el nen va ser operat en aquest centre privat de Sarrià el dia 10 de febrer. **Milan Piqué** va ser intervingut a través d’una moderna tècnica de làser per reduir la mida de les amígdales.

Un jutge decidirà si Maradona va agredir la dona

Maradona va ser notícia ahir perquè la seva dona, **Rocío Oliva**, havia trucat a la recepció de l’hotel de Madrid on s’allotjaven dient que el seu marit l’estava “agredint”. El recepcionista va trucar llavors a la policia, que es va presentar a l’hotel. Tot i això, un cop allà, tal com explicava ahir l’*Abc*, la dona de l’argentí hauria negat l’agressió, i va argumentar que es tractava només d’una “força discussió”. Ara, però, un jutge decidirà si hi va haver agressió o no, amb els testimonis que va recollir de treballadors de l’hotel. Oliva es va acollir ahir al dret de no declarar.

El càncer de mama, a la passarel·la

En la Setmana de la Moda de Nova York és habitual veure-hi les propostes més transgressores. En aquesta última edició han cridat l’atenció les models de la firma de llenceria **AnaOno**. Es tracta de dones amateurs seleccionades perquè estan lluitant contra el càncer de mama o l’han superat. En total, 12 dones que han desfilat en roba interior i van mostrar les seves cicatrius a la indústria de la moda, sempre a la recerca d’uns canons estètics molt rígids.

INSTAGRAM

Mèdia

FICCIO INTERNACIONAL

Bobby Axelrod (Damian Lewis) i Chuck Rhoades (Paul Giamatti) es tornen a veure les cares a la nova temporada de la sèrie.

MOVISTAR+

‘Billions’ enceta el segon ‘round’

El duel de titans de Wall Street estrena diumenge la segona temporada a Movistar Series

NÚRIA JUANICO
BARCELONA

Bobby Axelrod (Damian Lewis) ha perdut una batalla però segueix disposat a guanyar la guerra. El duel d'egos i ambicions entre aquest multimilionari i el fiscal Chuck Rhoades (Paul Giamatti) començarà diumenge una nova ofensiva amb la segona temporada de *Billions*, que es podrà veure a dos quarts de cinc de la matinada a Movistar Series en una estrena simultània amb els Estats Units. Els dos protagonistes (i alhora antagonistes) del drama financer reprendran la seva aferrissada persecució del poder i el domini amb la mateixa fúria contra l'altre però en un escenari diferent.

“Només hi ha una cosa que has de témer més que un home amb recursos il·limitats: un home sense res a perdre”, li deia el multimilionari al fiscal en l'última escena de la primera temporada. Després que l'Axe destruís la seva pròpia empresa fins als fonaments per trobar els suposats micròfons amb els quals el Chuck l'espia, els personatges principals s'han intercanviat els rols. Els nous episodis de *Billions* arrencaran amb els intents de l'inversor sense escrúpols de recuperar la reputació i reconstruir des de zero el seu imperi,

mentre que el fiscal es mourà en el terreny de la confiança després de guanyar prestigi i creure que ha fet justícia. Obligats a sobreviure a un entorn canviant, els dos peixos grossos de Wall Street adaptaran les seves estratègies a les circumstàncies sense abandonar les manipulacions, els enganys i les traïcions pròpies de la sèrie de Showtime. Tampoc hi faltaran els maletins per afavorir xantatges, els peculiars interessos sexuals

del fiscal i la tendència del multimilionari a tirar la casa per la finestra i concedir-se tot tipus de capritxos.

Sense deixar enrere les trames elèctriques i els intercanvis dialèctics a tota velocitat que caracteritzen la primera temporada, la ficció profundirà en les vides personals dels dos taurons financers. Si bé l'Axe comptarà amb el suport incondicional de la Lara (Malin Akerman), la seva dona, en Chuck veurà com les

‘Goliath’ arriba avui a Amazon Prime Video

El catàleg de sèries d'Amazon Prime Video se segueix engreixant. La plataforma estrena avui *Goliath*, un drama jurídic protagonitzat per Billy Bob Thornton (l'actor que va guanyar un Oscar amb el film *L'altre costat de la vida* i va encarnar Lorne Malvo a *Fargo*). A la nova sèrie, Thornton interpre-

ta un advocat famós i amb una firma prestigiosa que perd un cas relacionat amb un nen assassinat. Aquest fracàs suposa un daltabaix en la seva trajectòria professional: l'home es queda sense feina i la seva dona li demana el divorci. L'advocat intentarà refer-se al costat d'un jove que també ha sigut acomiadat de la seva antiga empresa.

A partir d'avui també es podrà veure a Amazon Prime Video la tercera temporada de *Mozart in the jungle*. Aquesta entrega, que ja estava disponible a Espanya a través de Movistar+, portarà l'orquestra de Rodrigo da Sousa per diverses ciutats d'Europa.

Inicis
L'Axe haurà de començar de zero per recuperar la reputació i l'imperi

Complexitat
La sèrie adquirirà noves dimensions amb nous personatges

decisiones professionals fan estralls en la seva relació amb la Wendy (Maggie Siff). L'esposa del fiscal i ex-treballadora de l'Axe s'allunyarà de tots dos disposada a portar les regnes de la seva vida.

Creada per Brian Koppelman, David Levien i Andrew Ross Sorkin, *Billions* mantindrà com a nucli el conflicte entre el pes de la llei i el pes de la riquesa, però incorporarà personatges que aportaran noves dimensions a la sèrie. Un d'aquests serà en Todd Krakow (Danny Strong), un assessor financer presumit amb l'aspiració de seguir els passos de l'Axe i aconseguir grans sumes de diners. A l'entorn del multimilionari també s'hi afegirà Taylor (Asia Kate Dillon), un intern de gènere no binari –és a dir, que no s'identifica amb les denominacions tradicionals d'home i dona– que cridarà ràpidament l'atenció per la seva habilitat a l'hora de llegir entre línies i preveure els moviments de l'enemic. Per la seva banda, el fiscal s'haurà d'enfrontar a Oliver Drake (Christopher Denham), un personatge curiós que tindrà el repte d'investigar i avaluar els comportaments d'en Chuck. En paral·lel, guanyaran més rellevància en Bryan Connerty (Toby Leonard Moore), la mà dreta del fiscal, i la Kate Sacker (Condola Rashad), la jove i brillant assistent de la seva oficina. —

**PILAR RUBIO
S'UNEIX A 'NINJA
WARRIOR'**

Pilar Rubio acompanyarà Arturo Valls i Manolo Lama en la conducció de *Ninja Warrior*, el nou concurs de proves de gran exigència física que prepara Atresmedia. El format, produït per Globomedia, ja s'està rodant.

**TRUMP, A
'AMERICAN
HORROR STORY'**

La setena temporada d'*American horror story*, prevista per a la tardor, es fixarà en les eleccions que va guanyar Donald Trump. Segons Ryan Murphy, creador de la sèrie, hi podria haver un personatge inspirat en Trump.

Contra la plaga de la postveritat, la vacuna dels ciutadans filòsofs

Crònica

ÀLEX GUTIÉRREZ
BARCELONA

“**I** què és, la veritat?” Ho va preguntar Ponç Pilat a Jesús de Natzeret, en to sorneguer, quan l'estava jutjant. El governador romà encara espera resposta: Jesús va deixar la pregunta a l'aire i, d'alguna manera, l'interrogant ha quedat flotant fins als nostres dies, només que ara ja no ens preguntem (només) què és la veritat sinó també –gràcies al huracà Trump– què és la postveritat. Franca d'Agostini, professora de filosofia al Politècnic de Torí i a la Universitat de Milà, va aportar una mica de llum sobre aquesta qüestió. Ho va fer en el cicle *Ètica i filosofia al segle XXI*, dirigit pel filòsof Daniel Gamper i moderat per Antoni Bassas, que va congregat ahir un centenar de persones al monestir de Pedralbes. “Si la primera víctima d'una guerra és la veritat, aleshores estem en guerra, perquè el president dels Estats Units fa esforços diaris per matar la veritat”, va plantejar el periodista.

El problema de la veritat és el seu caràcter elusiu. Costa trobar veritats absolutes que no siguin banals, del tipus dos més dos són quatre. Per a D'Agostini, “la veritat esdevé important quan no hi és”. I el nou inquilí de la Casa Blanca exemplifica a la perfecció aquesta paradoxa. “Ara tenim un president dels Estats Units que és, objectivament, una persona inclinada a la guerra i a l'agressivitat política. I que utilitza dicotomies falses per a la seva estratègia. O mitges veritats. O, directament, falsedats totals. Com deia Hannah Arendt, quan la mentida ocupa el poder, tenim un problema”.

Ara bé, per a la ponent seria un gran error pensar que la veritat és l'arma dels dogmàtics. “La religió i la ciència ens han robat la veritat. Però la veritat és nostra: és aquí i és ara. I, per tant, és en realitat l'arma dels escèptics. És el dubte que tenim davant del polític”, va assegurar D'Agostini. Els polítics, esclar, intenten dominar el relat. “Gent com Trump o Berlusconi són totalitaristes de la comunicació. Instal·len règims que en podríem dir *democradures*, de *democràcia* i *dictadura* al mateix temps. I la comunicació acaba dominada per figures públiques amb molts recursos. Esdevé una mentida organitzada, tal com era la propaganda nazi”. Les vendes del llibre *1984*, de George Orwell –com va recordar Gam-

Franca D'Agostini, filòsofa i professora universitària, i Antoni Bassas durant la xerrada d'ahir. MARC ROVIRA

per- s'han disparat últimament: símptoma que la gent percep que les normes de construcció del relat col·lectiu estan canviant.

La veritat en cadascú

Però D'Agostini va rebutjar delegar la idea de veritat a la d'una noció imposada des de dalt. “En mans de qui és, la veritat? En mans nostres! Ja ho deia Aristòtil: és impossible conèixer tota la veritat. Però també és impossible no conèixer la veritat”. La filòsofa creu, tanmateix, que la crescuda exponencial de la informació comporta “el creixement del narcisisme dogmàtic”. És a dir, l'imperi del jo-en-sé-més-que-tu miop. Això s'uneix a la noció postmoderna que la veritat absoluta no existeix, que té una doble derivada: el trivialisme (tot és veritat) i el nihilisme (res és veritat), dues cares de la mateixa moneda. És en aquest terreny on els polítics estenen “les seves mitges veritats que semblen veritats completes”, per a D'Agostini.

Mordassa
La ponent denuncia el totalitarisme comunicatiu de Trump

Relativisme
“La veritat no és l'arma dels dogmàtics. És l'arma dels escèptics”

La filòsofa creu que, malgrat tot, hi ha tres motius per a l'esperança. Primer, que com més informació, més instruments també per distingir el que és cert del que és fals. “Pensem que la massa és idiota i no és cert. Trump agafa veritats incompletes i, fent palanca amb el nostre malestar, les infla fins que alguns les converteixen en la seva veritat”. El segon motiu és que els humans acumulen un dipòsit d'informació pràctica molt gran. “Podem ser sament escèptics. I aquest dipòsit és la filosofia, no entesa acadèmicament, sinó des del punt de vista cultural, com a promesa de transformació de la humanitat”. El tercer motiu és d'ordre naturalista i evolutiu. D'Agostini consigna que l'espècie humana sempre explota els seus recursos. “L'estat actual és preparatori perquè puguem treballar de debò per esdevenir ciutadans filòsofs”.

El cicle de conferències continua el pròxim 16 de març amb la xerrada *És la democràcia un bon sistema per protegir les generacions futu-*

res?, a càrrec d'Íñigo González, professor de filosofia política de la Universitat de Barcelona. La seguirà *Quin futur espera a l'estat del benestar en les democràcies europees?*, el 20 d'abril, amb Margarita León, professora de ciència política de la Universitat Autònoma de Barcelona. I el 25 de maig es debatrà a l'entorn de la pregunta *Què és la nova política?*, de la mà de Joaquín Valdivieso, professor titular de filosofia i treball social de la Universitat de les Illes Balears.

Ala sortida, els assistents van poder passejar pel claustre del monestir sota una suau llum de capvespre. Afinant l'orella, es podia tenir la certesa –perquè hi ha també veritats literàries– que se sentia l'eco de les passes d'unes monges. En concret, de les clarisses que durant segles devien especular sobre l'esquiva natural de la veritat passejant pel claustre, en converses aromatitzades pel formós jardí medieval de plantes medicinals. I si ja ensumaven la postveritat? —

EL RADAR

Jordi Hurtado és el presentador del concurs *Saber y ganar* de La 2. RTVE

'Saber y ganar' celebra 20 anys amb concursants 'bicentenaris'

El concurs de La 2 *Saber y ganar* compleix avui 20 anys. Per celebrar-ho, el programa ha preparat una edició especial en què participaran els tres concursants *bicentenaris*, és a dir, que han format part de 200 entregues del concurs. Per primera vegada en la història de *Saber y ganar*, part de l'entrega d'avui s'emetrà en directe i comptarà amb proves pensades exclusivament per a l'aniversari. Així, els concursants s'enfrontaran a preguntes relacionades amb la data del naixement del programa, que presenta Jordi Hurtado.

"*Saber y ganar* és la nostra joia de la corona", va afirmar ahir el director de RTVE Catalunya, Carles González, durant la roda de premsa de presentació del programa especial. González també es va referir a l'èxit del concurs com "la fórmula de la coca-cola" i va assegurar que el projecte "forma part de la filosofia de La 2". Al llarg d'aquests 20 anys, *Saber y ganar* ha formulat més de 360.000 preguntes, ha ofert 3.000 hores d'emissió a través de 4.675 entregues i ha donat més de 6 milions i mig d'euros en premis. —

Prisa tanca avui el canal de pagament Los 40 TV, que va començar a emetre el 1998. PRISA

El canal musical Los 40 TV emet avui per última vegada

Los 40 TV deixarà d'emetre avui després de gairebé 19 anys en antena. El grup Prisa ha decidit tancar el seu canal de televisió musical, que actualment es podia sintonitzar a les plataformes de pagament Movistar+ i Orange TV. La cadena era la més veterana del seu gènere a Espanya, ja que s'havia posat en marxa l'1 de setembre del 1998 a través de Canal Satélite Digital, com a substituta de +Música, la primera aposta de televisió musical de Prisa, que va tenir una existència de poc més d'un any. Los 40 TV va arribar a tenir un segon canal, 40 Latino, que va començar a emetre el 2001 -i que entre el 2005 i el 2010 va ocupar una freqüència de TDT- però que va tancar el gener del 2012.

La programació del canal es basava principalment en l'emissió de videoclip i reproduïa també, en format audiovisual, la llista d'èxits *Del 40 al 1* que elabora l'emissora de ràdio de la qual era fill, Los 40 Principales. —

L'ARA RECOMANA

LA SEXTA 21.30

'La Sexta columna'

El programa de reportatges viatja avui als Estats Units per intentar entendre com és que Donald Trump ha arribat a la presidència del país. Un equip del programa visitarà les zones industrials dels estats d'Indiana i Ohio, on viuen molts ciutadans blancs que van votar Trump com a antídoto davant l'amenaça de deslocalitzacions. Mentrestant, un altre equip visitarà la zona fronterera amb Mèxic per analitzar les causes i les conseqüències de la seva política d'immigració.

INFORMACIÓ SERVIDA PER ONEDATA

TV3

- 06.00 **Notícies 3/24.**
- 08.00 **Els matins** (Magazín). El programa entrevista Àngel Miret, coordinador del comitè operatiu per a l'acollida de refugiats a Catalunya. Després s'entrevista Anna Veiga, biòloga de l'Hospital Quirón-Dexeus, que explica els canvis en el perfil de persones que demanen fer tractaments de reproducció assistida. A continuació, el duet Obmud, eliminat a l'última ronda d'Oh Happy Day, parla del seu pas pel programa. A partir de les 12.00 h, l'espai para especial atenció a la sentència del cas Nóos, que es fa pública a Palma. A més, diputats de totes les formacions polítiques del Parlament comenten els fets més destacats de la setmana a la taula final del programa.
- 13.25 **Espai Terra** (Divulgatiu). Avui visita el programa el paisatgista i dissenyador de jardins Jorge Muñoz, amb qui el Rafel dóna a conèixer els festivals de plantes més espectaculars del món.
- 14.00 **Telenotícies comarques.**
- 14.30 **Telenotícies migdia.**
- 15.40 **Cuines** (Gastronòmic).
- 15.50 **La Riera** (Sèrie). Amb la Bibiana absolutament perduda, hi ha algú que li pot proporcionar una coartada: l'Àxel. Avui es veu obligat a explicar el que amaga. Per la seva banda, la Maribel i el Quiroga tornen a quedar, confiant que aquest cop no hi haurà imprevistos. A més, la Menchu soluciona el problema de la Lídia amb el Borràs i també aconsegueix que la seva amiga li faci cas en un tema molt delicat: l'Omar.
- 16.30 **Divendres** (Magazín). Com cada divendres, el programa analitza què ha passat a La Riera al llarg de la setmana. A més, visita el programa Enric Álvarez, cap de psiquiatria de l'Hos-

ANTENA 3 22.10

'Tu cara me suena'

El concurs musical que presenta Manel Fuentes entra ja a la recta final de la cinquena edició amb la celebració de la primera gala en directe. Entre les actuacions que es podran veure aquesta nit hi haurà les de Beatriz Luengo, convertida en Lady Gaga; Rosa López, que imitarà Sara Montiel; Esther Arroyo, com a Ana Belén, i Blas Cantó, que es transformarà en Anastasia. A més, fora de concurs, el programa rebrà la visita d'Índia Martínez, que es posarà en la pell de Christina Aguilera.

pital de Sant Pau, que comenta una notícia de The New York Times que diu que un grup de psicòlegs, psiquiatres i treballadors socials estatunidencs està preparant un informe que assegura que el president dels Estats Units, Donald Trump, és una persona incapaç d'exercir de president amb seguretat. L'espai també es pregunta per què el ballet s'està tornant a posar de moda. Finalment, Marc Giró torna amb la seva secció Bones maneres.

- 19.15 **El Faro, cruïlla de camins** (Sèrie).
- 20.15 **Tot o res** (Concurs).
- 21.00 **Telenotícies vespre.**
- 21.55 **Zona zàping** (Zàping). El programa intenta treure un somriure tot i la dolorosa ressaca de la jornada de

Champions per al Barça. A més, se sap quina és la paraula prohibida per als seguidors de l'Espanyol i es pot veure un dels jugadors de futbol més tramposos.

- 22.30 **La gran pel·lícula: Agent doble.** Regne Unit, 2012. Dir.: James Marsh. Int.: Clive Owen i Andrea Riseborough. Colette McVeigh, activista de l'IRA, és capturada per l'MI5 després d'un atemptat fallit a Londres. Li ofereixen la possibilitat d'evitar la condemna si es converteix en informadora de l'espionatge britànic.
- 00.10 **Tria 33** (Actualitat cultural).
- 00.30 **Més 3/24** (Debat).
- 02.00 **El Faro, cruïlla de camins** (Sèrie).
- 02.45 **Ritmes a l'aula** (Musical). Guillem Mitxel.

SUPER3/33

- 06.36 **Les tres bessones.**
- 07.25 **Doraemon.**
- 08.12 **Quin crac, l'Angelol!**
- 08.38 **Loopdidoo.**
- 09.00 **L'hora del Timmy.**
- 10.00 **Olivia.**
- 10.56 **La Supermots.**
- 11.36 **Quin crac, l'Angelol!**
- 12.32 **Codi: Lyoko.**
- 13.20 **El detectiu Conan.**
- 14.10 **Shin Chan.**
- 15.00 **Bola de drac Z Kai.**
- 15.45 **Olivia.**
- 16.40 **Ella Bella Bingo.**
- 17.15 **Raa Raa, el lleó escandalós.**
- 17.45 **Loopdidoo.**
- 18.15 **El Mic i els seus amics.**
- 18.40 **El petit drac Coco.**
- 19.05 **Dora, l'exploradora.**
- 19.30 **Una mà de contes.**
- 19.47 **Vicky, el viking.**
- 20.00 **Els germans Kratt.**
- 20.50 **El detectiu Conan.**
- 21.20 **La Riera.**
- 21.55 **Tria 33.** Amb motiu del centenari de la mort de René Magritte, Laura Sangrà fa avui una proposta surrealista. Parla de la Galeria Mayoral, que exposa el que ja és l'exposició més visitada en tota la seva història: Dones surrealistes. També parla de l'editorial Taschen, que acaba de publicar una nova edició del receptor surrealista que van confeccionar Gala i Dalí el 1973.
- 22.05 **Viure als Pirineus.** Anna Espelt i François Pagnoux, primavera.
- 23.00 **Bèsties.** Inclou La serp i El flamenc.
- 23.55 **La gent del riu.** El Nil blau (I): En aquest episodi, de la mà d'un ornitòleg autòcton, s'explora el naixement del Nil blau, al llac Tana d'Etiòpia.
- 00.50 **Viure als Pirineus.**
- 01.40 **Bèsties.**
- 02.35 **Ritmes a l'aula.**
- 03.05 **Cava de blues.** Johnny Big Stone & The Blues Workers.
- 03.50 **Fusió i swing a l'estudi.** Matías Míguez.
- 04.35 **Jazz a l'estudi.** Nu-Roots.
- 14.20 **Les costes franceses des de l'aire.**
- 14.30 **Forquilla i motxilla.**
- 15.00 **Arquitectes de la natura.**
- 15.55 **Planeta furiosos.**
- 16.40 **Temps de neu.**
- 17.10 **Thalassa.**
- 17.25 **Rutes mítiques.**
- 18.15 **Cuiners pel món.**
- 18.40 **Forquilla i motxilla.**
- 19.30 **Top gols La Lliga.**
- 19.50 **Roda de premsa.**
- 20.00 **Esport club.**
- 21.00 **Capacitats.**
- 21.10 **Lliga Nacional de Futbol Sala.** ElPozo Múrcia-Santiago Futsal. En directe.
- 23.00 **El club de la mitjanit.**
- 01.00 **324 Esports.**

LA 1 22.10

☆☆☆

'Appaloosa'

Director: Ed Harris / Actors: Viggo Mortensen, Ed Harris, Renée Zellweger, Jeremy Irons, Timothy Spall

EUA, 2008. A finals del segle XIX un xèrif i el seu soci reben l'encàrrec de posar pau a Appaloosa, una ciutat minera de Nou Mèxic en què impera la delinqüència i que està dominada per un granger poderós i sense pietat. Però l'arribada d'una viuda molt atractiva amenaça la llarga amistat entre els dos homes.

TV3 22.30

☆☆

'Agent doble'

Director: James Marsh / Actors: Andrea Riseborough, Clive Owen, Aidan Gillen, Gillian Anderson

Regne Unit, 2012. Colette McVeigh és membre de l'IRA. Després d'un atemptat fallit a Londres és capturada pels serveis secrets britànics. L'oficial que s'encarrega del seu cas li ofereix un tracte: podrà evitar la presó si accepta convertir-se en la seva informadora.

CUATRO 22.30

☆☆

'Malavita'

Director: Luc Besson / Actors: Robert De Niro, Michelle Pfeiffer, Tommy Lee Jones, Dianna Agron

EUA, 2013. Després de col·laborar amb la policia, una família de mafiosos dels EUA s'acull al programa de protecció de testimonis i s'instal·la en un poble de Normandia. Tot i que intenten adaptar-se a la seva nova vida, no poden evitar recórrer als seus mètodes habituals per resoldre els problemes.

TVE-1

- 06.30 Telediario matinal.
- 08.30 Los desayunos de TVE. Convidat: Ramón Espinar, portaveu d'Units Podem al Senat.
- 10.05 La mañana.
- 13.25 Torres en la cocina.
- 14.00 L'informatiu.
- 14.30 Corazón.
- 15.00 Telediario 1.
- 16.05 L'informatiu.
- 16.20 El tiempo.
- 16.30 Acacias 38.
- 17.30 Seis hermanas.
- 18.30 Centro médico.
- 19.30 España directo.
- 20.30 Aquí la tierra.
- 21.00 Telediario 2.
- 22.10 Pel·lícula: Appaloosa. EUA, 2008. Dir.: Ed Harris. Int.: Viggo Mortensen i Ed Harris. El 1882, dos amics, el xèrif Virgil Cole i el seu soci, Everett Hitch, són els encarregats de protegir una ciutat sense llei que pateix a mans d'un ranxer desprietat i poderós.
- 23.55 Pel·lícula: Glimmer man. EUA, 1996. Dir.: John Gray. Int.: Steven Seagal i Keenan Ivory Wayans.
- 01.25 Teleobjetivo.

ANTENA 3

- 06.00 Minutos musicales.
- 06.15 Las noticias de la mañana.
- 08.30 Espejo público. Convidat: Fernando Martínez Maíllo, vice-secretari d'organització del Partit Popular.
- 12.20 Karlos Arguiñano en tu cocina.
- 12.45 La ruleta de la suerte.
- 14.00 Los Simpson (Sèrie).
- 15.00 Antena 3 Noticias 1.
- 15.45 Deportes.
- 16.00 El tiempo.
- 16.30 Amar es para siempre.
- 17.30 El secreto de Puente Viejo.
- 18.45 Ahora caigo.
- 20.00 ¡Boom!
- 21.00 Antena 3 Noticias 2.
- 21.45 Deportes.
- 21.55 La previsión de las 9.
- 22.10 Tu cara me suena. A la primera gala en directe de la cinquena edició, Yolanda Ramos interpreta el tema central de la pel·lícula Kung Fu Panda, Beatriz Luengo es fica a la pell de Lady Gaga, Rosa López canta un dels grans èxits de Sara Montiel, entre d'altres.
- 02.30 Comprando en casa.

CUATRO

- 07.00 El zapping de surfers: lo mejor.
- 08.00 Gym Tony XS (Sèrie).
- 09.30 Alerta Cobra (Sèrie).
- 11.25 Las mañanas de Cuatro.
- 14.15 Noticias Cuatro.
- 14.45 El tiempo.
- 14.55 Noticias Cuatro deportes.
- 15.25 Deportes Cuatro.
- 16.00 Hawai 5.0 (Sèrie).
- 17.30 NCIS: Los Angeles (Sèrie).
- 19.30 Crónica Cuatro.
- 20.00 Noticias Cuatro.
- 21.00 Deportes Cuatro.
- 21.20 El tiempo.
- 21.30 First Dates. Avui el programa rep el Martí, un funcionari de Barcelona amb ganes d'enganyar-se. Té una cita amb la Yolanda, una experta en logística.
- 22.30 El blockbuster: Malavita. EUA, 2013. Dir.: Luc Besson. Int.: Robert De Niro i Michelle Pfeiffer.
- 00.35 Cine Cuatro: Rocky Balboa. EUA, 2006. Dir.: Sylvester Stallone. Int.: Sylvester Stallone i Burt Young.

TELE5

- 06.30 Informativos Telecinco.
- 08.55 El programa de Ana Rosa.
- 14.15 Cámbiame.
- 15.00 Informativos Telecinco.
- 15.35 Deportes.
- 15.45 El tiempo.
- 16.00 Sálvame limón. Espai de debat i discussió al voltant de temes de l'actualitat del cor.
- 17.00 Sálvame naranja.
- 20.15 Pasapalabra.
- 21.05 Informativos Telecinco.
- 21.35 Deportes.
- 21.45 El tiempo.
- 22.00 Sálvame deluxe. Programa que recull els esdeveniments amb més interès de la crònica social i dels seus protagonistes. Inclou, a més, una entrevista a un personatge conegut i un espai de debat entorn de temes concrets sobre l'entrevistat.
- 02.30 Premier Casino.
- 02.35 Gran Hermano VIP 5: resumen diario.
- 03.00 Gran Hermano VIP 5: la casa en directo.

LA SEXTA

- 09.15 Crímenes imperfectos.
- 10.15 Las primeras 48 horas.
- 11.00 Al rojo vivo.
- 14.00 La Sexta noticias 1ª edición.
- 14.55 La Sexta noticias: Jugones.
- 15.20 Jugones: el análisis.
- 15.30 La Sexta meteo.
- 15.45 Zapeando.
- 17.15 Más vale tarde.
- 20.00 La Sexta noticias 2ª edición.
- 20.45 La Sexta meteo.
- 21.00 La Sexta deportes.
- 21.30 #La Sexta Columna. Dos equips del programa recorren els Estats Units a la recerca de l'origen del fenomen Trump. L'equip nord visita la zona més industrial del país. L'equip sud recorre els 3.000 km de la frontera entre els Estats Units i Mèxic.
- 22.30 Equipo de investigación. Inclou El crimen de San Valentín, La Familia S.A., El clan de los gordos i Patada en la puerta.
- 02.30 Comprando en casa.

BARÇATV

- 07.30 Hora B.
- 09.00 Jugadors de llegenda.
- 09.30 Quina penya!
- 10.00 Barça News Flash.
- 10.05 El proper rival. CD Leganés-FC Barcelona (2016/17).
- 11.45 Tots els gols de Gerard Piqué.
- 12.00 Barça News Flash.
- 12.05 El partit de Champions.
- 13.45 800".
- 14.00 Barça News.
- 14.15 La prèvia. FC Barcelona-CD Leganés.
- 14.30 Jugadors de llegenda.
- 15.00 Barça News.
- 15.15 Recorda Mister.
- 16.45 600".
- 17.00 Barça News.
- 17.15 800".
- 17.30 El partit. Deportivo Alavés-FC Barcelona (2016/17).
- 19.15 La prèvia. FC Barcelona-CD Leganés (2016/17).
- 19.30 Hora B.
- 21.00 Històries.
- 21.30 Els incunables. Reial Madrid CF-FC Barcelona.
- 23.00 Hora B.
- 00.30 Històries.
- 01.00 600".

#0

- 11.18 Lucky Dog.
- 12.03 The Good Wife.
- 12.51 Pel·lícula: Devuélveme mi suerte.
- 14.30 Minuto #0.
- 15.35 Pel·lícula: Marea letal.
- 17.26 Extraño pero cierto.
- 18.30 Copa del Rey de Baloncesto. València Basket Club-Herbalife Gran Canària. En directe.
- 21.25 Copa del Rey de Baloncesto. FC Barcelona Lassa-Unicaja Baloncesto. En directe.
- 23.35 Pel·lícula: El último desafío.
- 01.18 Ilustres ignorantes.

LA2

- 07.55 España a ras de cielo.
- 09.00 Página 2.
- 09.30 Aquí hay trabajo.
- 09.55 UNED.
- 11.20 Climas extremos.
- 12.20 Mañanas de cine: El bulevar del ron.
- 14.05 El hombre y la tierra: fauna ibérica.
- 14.55 Jamie en Gran Bretaña.
- 15.45 Saber y ganar.
- 16.35 Grandes documentales.
- 18.20 Jara y sedal.
- 18.50 Vespere a La 2.
- 19.20 Inspira.
- 20.20 Tips.
- 21.05 Historia de nuestro cine: Beltenebros.
- 00.15 Documaster.

BTV

- 13.45 BTV Noticias 73.
- 14.00 BTV Noticias migdia.
- 14.25 La porteria.
- 15.00 Terrícolas.
- 15.30 Punt de mira: Caure del niu.
- 16.35 Slow BTV.
- 17.30 Codi de barris.
- 18.30 Cròniques de Barcelona.
- 19.00 Rius de tinta. La noria.
- 19.30 Verd primera.
- 19.59 BTV Noticias vespre.
- 20.25 BTV Noticias 73.
- 20.40 El temps.
- 20.45 Les 10 notícies.
- 21.45 La cartellera.
- 22.45 Oh my goig!
- 23.15 Punt de mira: Caure del niu.
- 00.20 Feeel.

8TV

- 07.00 El món a RAC1.
- 09.55 Televenda.
- 13.00 Resum 8 al dia.
- 13.40 Just for laughs.
- 14.00 Arucitys.
- 18.00 Castle (Sèrie). Emissió de dos episodis: Una rosa para la eternidad (T2) i Puñalada trapera (T2).
- 19.30 8 al dia. Magazín d'actualitat que inclou entrevistes, reportatges i debats.
- 22.30 Crimen en el paraíso (Sèrie). Emissió de quatre episodis: Capítol 5 (T5), Capítol 5 (T1), Capítol 6 (T1) i Capítol 7 (T1).
- 02.20 Arucitys.

IB3

- 07.25 Programació infantil.
- 08.45 Vallterra (Sèrie).
- 09.30 Al dia.
- 11.05 Especial informatiu.
- 14.00 IB3 Noticias migdia.
- 15.20 El temps migdia.
- 15.25 Tira tira.
- 16.20 Pel·lícula: Greystoke: la leyenda de Tarzán, rey de los monos.
- 18.45 Ara mateix.
- 20.30 IB3 Noticias vespre.
- 21.40 El temps vespre.
- 21.45 Cinema sense interrupcions: Com a bojos a buscar l'or.
- 23.25 IB3 Noticias nit.
- 23.40 Pel·lícula: Sucker Punch.
- 01.30 IB3 Noticias vespre.
- 02.25 El temps vespre.

aracriatures

Cada dissabte

Infància, adolescència, escola, família i molt més

ara.cat

ABANS D'ARA

PECES HISTÒRIQUES TRIADES PER JOSEP MARIA CASASÚS

CATEDRÀTIC EMÈRIT DE LA UPF I MEMBRE DE L'IEC

De la crònica de Josep M. Massip (Sitges, 1904 - Washington, 1973) enviada a *Diario de Barcelona* (23-III-1957) vint-i-cinc anys abans de l'entrada d'Espanya a l'OTAN, formalitzada fa trenta-cinc anys. Foto: Massip als anys 30, quan va excel·lir com a director de diaris d'ERC i primer cap de premsa de la Generalitat. A l'exili va esdevenir un corresponsal de prestigi.

Estados Unidos quieren a España en la OTAN

“**T**odos nuestros aliados tienen que ser respetuosos, pero francamente advertidos que nosotros, Estados Unidos, queremos que España entre en la OTAN. Y no en el año próximo o en el 1960, sino ahora”, dijo anoche, en el curso de la reunión del Comité de Asuntos Exteriores de la Cámara Alta, el senador Wiley, de Wisconsin, presidente de dicho Comité. [...] Es de notar la referencia hecha por el senador Wiley a la conferencia en curso en Bermudas sobre la necesidad de que el presidente Eisenhower trate del asunto con el primer ministro británico. Creo que las del senador no son palabras al viento. La importante noticia de que Estados Uni-

dos se incorpora militarmente al Tratado de Bagdad –la gran noticia de la jornada de hoy– puede tener relación con la referencia del senador Wiley. Algunos círculos políticos y diplomáticos de la capital se le atribuyen muy estrecha. Para Estados Unidos, la incorporación militar al Tratado de Bagdad representa una gran concesión a Inglaterra. A la vista de la Doctrina Eisenhower se expresan hoy opiniones contra su prudencia, porque prejuzgará la aplicación de la nueva política norteamericana en el Oriente Medio; [...] La inminencia de la ter-

minación de las bases en España y las dificultades con que tropieza el mantenimiento de las suficientes fuerzas de OTAN en Europa, dan hoy mucho nervio a la actitud del Congreso norteamericano. El general Norstad, comandante en jefe, no ha disimulado ni aquí, en Washington, ni en Europa su inquietud ante la lentitud del rearme alemán; el desplazamiento del grueso del ejército francés a Argelia, y los proyectos británicos de reducción de su presupuesto y sus efectivos militares. En estas condiciones, la contribución española es considerada de valor positivo en el complejo de la defen-

sa de Europa. Por lo que se refiere a las bases peninsulares, días pasados, el corresponsal del *New York Times* en Madrid, señor Wallace, publicaba un despacho en el que daba cuenta del progreso de las obras. Dicho despacho, a petición del senador Wiley, ha sido incorporado al Diario de Sesiones del Congreso con objeto de reforzar el argumento en favor de la inmediata incorporación española. Creo que a este respecto se ha llegado en Washington al punto de decisión. Como decía anoche el referido senador, “cuando nos referimos al ingreso de España, hablamos en presente de indicativo”.

José María Massip 1957

Gaudeix 'online' dels mots encreuats de l'ARA a <http://passatemps.ara.cat>

PASSATEMPS

motsencreuats

núm. 2254, elaborat per Senyor Ventura

1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
10														
11														
12														
13														
14														

Horizontals 1. Ampliats per Ildelfons Cerdà. Un ovni observat als Estats Units. **2.** Una noia que es passeja per on trenca l'ona. Posa data. Doni garanties. **3.** Ciutadà africà que corre per tot el món. Féu remor. El primer cas de vaca boja detectat a l'antiga Grècia. **4.** Típica de finals de tardor. Porta a la memòria. Rosegar per totes les bandes. **5.** Tard o d'hora, la pagues. Ara va i torna com una seda. Vàlida. **6.** L'inici de l'Arrabassada. Llevàveu la capa. Converteix la noia en la teva promesa. **7.** Féu caure. Faig un discurs. Promotor del primer zoo marítim de la història. **8.** Una mitja part d'alçada. Persona de confiança absoluta. Babau, curt d'enteniment. **9.** Assassinen. Té nassos, la cosa. A l'entrada de Blanes. **10.** Repetida amb dolor. Giragoneses alfabètiques. Al segle VII, fou capital de la província Cartaginense Espartària amb el nom d'Auriola. **11.** Enfadat. Una estrella de la NBA. Banús. **12.** Arriba al final de l'andana. Un guerriller tenaç. El tram central del Ter. **13.** Rondéssim una estrella. Tires el dau i rebotja. **14.** Esbatre. El partisa es recicla en intèrpret, com un famós marxista.

Verticals 1. Es debilita quan s'espatlla la nevera. Sempre ens crea neguit. **2.** A la biblioteca, és tot un luxe. Emprenyada. N'hi ha poques com aquesta. **3.** Anyelles. Abatè la beata en un poble de la Terra Alta. Bloc sense fulles. **4.** Entrada d'artistes. Ovalada. Eines. **5.** Cartografio. Hidrocarburs saturats. Rendida, però no desarmada. **6.** Postdata. Fem foc al bosc. Allò que és. **7.** Tastada. Sol·licitis plaça als centres d'ensenyament secundari. **8.** El riu que encapçala la majoria d'enciclopèdies. El temps que passa entre dues dates assenyalades. Tassa escrostonada. **9.** Obre la tenda. Navegar proa al vent. Començar a tenir una relació amorosa amb una persona. **10.** Qui hi va, té un objectiu. Fer-ho és qüestió de posar-hi voluntat. Tens un temps il·limitat. **11.** Un currículum per anar per feina. Unten. Del centre de Vic de tota la vida. **12.** Mig cruà. Esbós. La seva manca d'agudeses és un tema angulós. **13.** Una distracció ideal per a parelles. Es fa escoltar. Les trobareu als afores d'Almatret. **14.** El que deia l'Arale abans de dir 'hola' al començament de cada capítol. Lloc poblat d'avellaners.

sudoku

fàcil

		7			3			
		3		2			8	6
2			4					5
		6		4	5		1	
		1	9		8	6		
	9		2	1		7		
1					4			7
7	5			9		8		
			8			1		

diffícil

			1		8			5
1	9	7		3				2
6								
				5	4			6
		8	9		6	5		
	6		8	1				
								4
	4			8		6	3	2
3		7		2				

solucions d'ahir

A	P	T	E	B	R	E	G	A	R	B	E	
T	E	S	A	I	A	L	R	O	C	O	S	
X	A	V	E	T	A	O	R	R	I	A	C	
A	T	I	O	I	R	I	E	U	M	B	U	
G	R	O	N	X	O	M	O	V	I	E	M	
T	E	R	R	I	M	M	I	E	S	S	A	
R	E	X	A	S	P	E	R	A	R	A	N	
A	T	I	A	A	U	T	O	R	S	E	E	
M	U	T	A	N	T	A	N	I	A	T	S	
I	N	C	A	U	T	N	E	O	N	S	P	
T	I	A	S	E	S	S	O	S	T	N	L	
A	S	S	E	T	J	A	L	A	U	R	E	A
N	I	T	R	O	L	E	T	N	E	V	I	
T	A	U	R	E	I	N	T	R	U	S	O	S

7	9	8	6	3	5	2	4	1
6	4	3	2	8	1	9	7	5
1	5	2	4	9	7	6	8	3
2	8	1	7	6	9	5	3	4
3	6	5	1	4	8	7	2	9
4	7	9	5	2	3	1	6	8
9	3	7	8	5	6	4	1	2
8	1	4	9	7	2	3	5	6
5	2	6	3	1	4	8	9	7

8	4	3	5	6	2	7	1	9
9	2	7	1	8	4	6	5	3
6	1	5	9	7	3	2	8	4
5	7	1	4	3	9	8	2	6
4	6	2	8	1	7	9	3	5
3	9	8	2	5	6	4	7	1
7	8	9	3	4	5	1	6	2
2	5	6	7	9	1	3	4	8
1	3	4	6	2	8	5	9	7

EL TEMPS

MIQUEL BERNIS

Com més avanci el cap de setmana més variable serà el temps, però només en algunes comarques del nord i nord-est hi arribarà a ploure i nevar puntualment diumenge. Temperatures lleugerament a la baixa.

	AVUI		DEMA	
	15h	21h	08h	15h
Barcelona	15°	10°	9°	14°
Lleida	16°	8°	4°	16°
Girona	17°	8°	5°	15°
Tarragona	15°	10°	9°	14°
València	15°	11°	9°	16°
Palma	17°	8°	6°	16°
Berga	14°	5°	2°	13°

El consell

Gairebé a tot el Pirineu el gruix és superior a l'habitual per l'època: és un bon cap de setmana per esquiar.

Que no us sorprengui

La manca de vent farà que els pròxims dies la humitat i la boira redueixin la visibilitat a l'interior a primera hora.

Europa

	MÀX.	MÍN.
Madrid	14°	2°
Londres	11°	4°
París	11°	3°
Berlín	6°	1°
Roma	15°	6°
Brussel·les	10°	2°
Estocolm	4°	0°
Amsterdam	8°	4°
Praga	5°	0°
Lisboa	18°	10°
Atenes	13°	5°

Qualitat de l'aire

	Dades en µg/m³	NO ₂ *		Previsió per avui
		màxim d'ahir	mitjana d'ahir	
Barcelona	107	38		
Girona	50			
Tarragona	39	29		
Lleida	61	34		

*Emissió de nitrogen

CRÍTICATV

MÒNICA PLANAS - PERIODISTA

Aniversaris que fan il·lusió

El *Polònia* de TV3 ha celebrat els onze anys en antena. I el *Saber y ganar* de La 2 n'ha fet vint. Dos programes d'entreteniment, en dues cadenes de televisió públiques, que no tenen res en comú excepte la insòlita longevitat en els temps que corren.

El *Polònia* ha fet història. Està en plena forma però ja és un clàssic televisiu. S'ha convertit en una eina de teràpia col·lectiva que ens és útil per exorcitzar els fantasmes, els autòctons i els del país veí. S'ha adaptat als canvis polítics i socials, ha suportat quatre presidents diferents i diversos directors de la cadena. El procés li ha donat una empenta i una energia que potser ha estat clau per a la seva supervivència, però també ha resultat imprescindible per desengreixar i desdramatitzar la realitat quotidiana del país. Ha proporcionat, quan ha convingut, la bufetada d'humilitat que alguns líders necessitaven. El *Polònia* ha sigut un programa d'esquetxos humorístics que, més enllà de fer riure, s'ha preocupat de donar un subtext a l'actualitat política. I ha mantingut la qualitat: la feina titànica de caracterització, el treball de producció

que fagocita l'actualitat més immediata, l'enginy en la realització, la capacitat incisiva del guió, el treball de personatges i el talent interpretatiu dels actors han funcionat de manera tan coordinada que n'han garantit l'èxit.

dignificació i el prestigi de TV3. El *Saber y ganar* és un cas molt diferent. Vint anys de concurs, amb l'incombustible Jordi Hurtado remant al capdavant. En una era televisiva en què els concursos es cremen amb molta facilitat,

aquest espai de cultura general ha demostrat que la fidelització de l'audiència és clau. Ha sabut identificar quina mena de públic tenia a l'altra banda de la pantalla. Entreteniment digne que ha proporcionat una gimnàstica de cervell a espectadors que encara busquen una tele amable i sense pretensions. Un espai que ha tingut present les funcions de la televisió pública i que ha demostrat que per mante-

nir-se cal més intel·ligència i professionalitat que grans ambicions.

Quan els programes funcionen i saben connectar amb l'audiència i amb el context social, val més no tocar-los gaire. Se'ls ha de deixar créixer i que evolucionin. No és només una qüestió d'assolir grans xifres d'espectadors. És que el públic se senti respectat per la qualitat global del contingut. Que noti que el tenen en compte. No passen gaire sovint aquests aniversaris a la televisió. Felicitem-nos-en tots i que per molts anys els puguem veure.

Longevitat
El 'Polònia' ha celebrat onze anys en antena. I 'Saber y ganar' n'ha fet vint

Alhora el programa ha posat en valor la cadena: ha demostrat que una televisió pública durament agredida per interessos diversos ha donat una lliçó de valentia i independència amb un programa que no agradava al poder. El *Polònia* ha contribuït a la

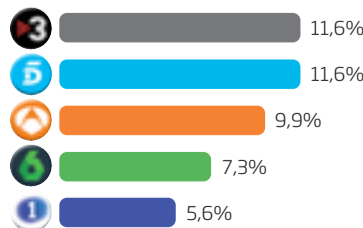
LES AUDIÈNCIES

Programes més vistos dimecres

	ESPECTADORS	'SHARE'
01 Telenotícies migdia	TV3+3/24 14.30	519.000 26,8%
02 Telenotícies vespre	TV3+3/24 21.00	466.000 17,1%
03 La Riera	TV3 15.53	397.000 22,2%
04 Informativos Telecinco	21.00	354.000 13,2%
05 First dates	CUATRO 21.38	313.000 11,2%

Canals més vistos dimecres

DICCIONARA

ProNóosticar
Mirar d'esbrinar si avui s'absoldrà la infanta Cristina i Iñaki Urdangarin o no.
@frandomenech

PareNóostre
Pregària que fan els acusats del cas Nóos abans de sentència.
@jepjeps

Nóos sé
Tenir dubtes sobre el que dirà la sentència que determinarà l'absolució o la condemna de la infanta Cristina i Iñaki Urdangarin.
@jsolec

900
El número que és impossible sentir.
@jmlapeyra

COORDINA: FRAN DOMÈNECH

Envieu la vostra paraula al Twitter @diccionara (hashtag #diccionara), a facebook.com/diccionara o per e-mail a diccionara@ara.cat

L'APLI

ATLES 3D PER A NENS

- Gratis
- Android, iOS
- <http://www.planetfactory.com/>

Aquesta aplicació, orientada a nens i nenes a partir de 5 anys, permet adquirir nocions de geografia mundial, tant des del punt de vista polític com físic. A més de repassar, mitjançant diversos jocs i activitats, els noms dels països, les seves capitals i banderes o la situació dels principals rius i muntanyes del món, l'aplicació també inclou un recull de curiositats i nombroses fotografies i vídeos per descobrir com és cada zona.

DEMÀ
Albert Om

Xavier Bosch

17 DE FEBRER DEL 2017

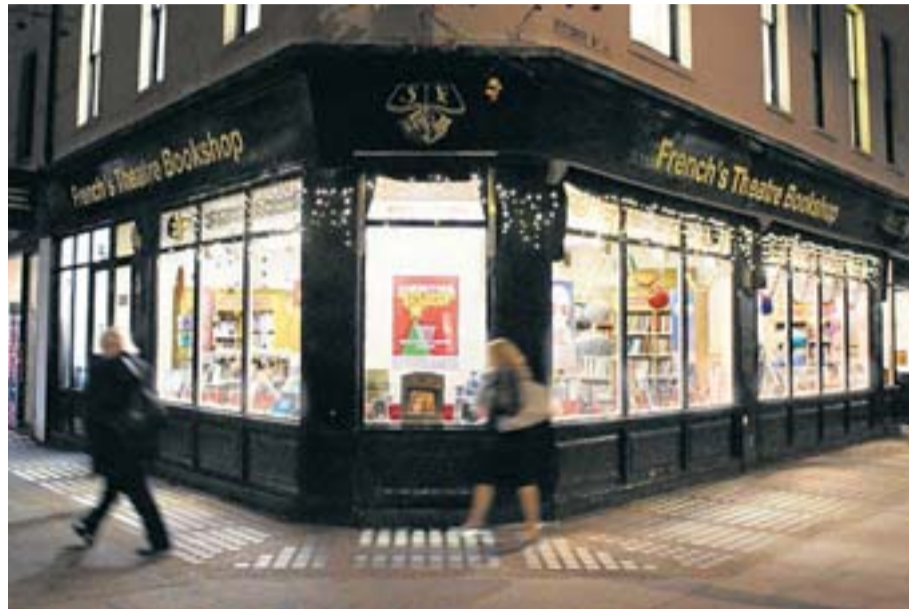
Que un espanyol –no català– amb repercussió pública digui que està a favor del referèndum es veu que és pecat mortal. CLEMENS NIEHAUS / EFE

Aguantar-se com Bardem

Jordi Basté, amb aquesta tàctica tan seva del com qui no vol la cosa, que sembla que ja ha acabat l'entrevista i aleshores, d'aquella manera que passa per innocent i improvisada, et clava la pregunta que porta setmanes esperant fer-te, li va demanar a l'actor Javier Bardem sobre el procés. Bardem havia anat a RAC1 per parlar del documental –molt recomanable– de Bigas Luna sobre Bigas Luna i s'ha trobat convertit, per la sinceritat de la seva última resposta, en diana dels articulistes obtusos i de la legió de tuitaires catalanòfobs. Bardem va dir que és fonamental que una societat decideixi el seu futur. I que un espanyol –no català– amb repercussió pública digui que està a favor del referèndum es veu que és pecat mortal. Per què Bardem diu el que diu, allà on tants altres callen? Perquè té principis i la vida resolta. Ell està per damunt del safareig de les

xarxes, dels insults dels intolerants, i té una independència, espiritual i econòmica, que li permet dir el que pensa, sense càlculs ni interessos. Per això explica que hem de poder votar i es queda tan tranquil. No espera subvencions ni contractes per actuar al teatre de Valladolid per a la festa major. D'altres callen perquè les necessitats de la butxaca matisen els principis. Del que va dir Javier Bardem sobre Catalunya em va interessar la segona part de la reflexió. Sobre el resultat d'aquest referèndum, va dir: "Si una majoria diu que sí, com són les eleccions en democràcia, ens haurem d'aguantar". Textualment va dir: "*Habrà que apechugar con eso*". La frase denota clarament que ell no voldria que Catalunya se separés d'Espanya però ho diu d'una manera elegant i, sobretot, profundament democràtica. Magnífica definició. La democràcia deu ser això, aguantar-se quan no guanyen els teus.

187 anys després que aixequés la persiana, la Samuel French Theatre Bookshop ha anunciat que tancarà definitivament al mes d'abril. SAMUEL FRENCH UK

Una llibreria que tanca

Quan tanca un cinema, un teatre o una llibreria, escapcem un tros de la nostra vida. Ens calen, per a la nutrició emocional i intel·lectual, aquests centres aspersors que irriguen cultura. A Londres, 187 anys després que la Samuel French Theatre Bookshop aixequés les persianes, ha anunciat que tancarà definitivament al mes d'abril. La cantonada de grans finestres, emmarcats amb fusta negra, continuarà envernissada fins a l'últim dia com si hi hagués d'entrar la reina. Això sí, deixarà la seva ubicació actual a Fitzroy Street i es passarà a la venda per internet. De fet, la major part del seus llibres, especialitzats en teatre, ja els venen *online*. Quan tanca una llibreria acostumem a maleir la manera com baixen les vendes de llibres. Automàticament, ens consolem pensant que és obra de la pirateria i de la nova competència inesperada: l'obsessió per les sèries de te-

levisió i l'addicció a les xarxes socials, a través del telèfon o la tauleta, quan ens asseiem al sofà. A vegades, però, les coses tenen raons humanes o econòmiques que ho expliquen. L'ARA ha publicat casos de llibreries que tanquen per jubilació dels amos o colmadors històrics que pleguen perquè els apugen el lloguer. Al final, és un negoci i han de sortir els números. A la Samuel French Theatre Bookshop ja no els quadren els balanços. Els han pujat el lloguer més d'un 200% en cinc anys i no venen prou llibres per pagar la cantonada i els vint treballadors, sempre afables i entesos, que encara hi ha. Els llocs on hem estat, sigui a prop de casa o a l'estranger, són una mica nostres per sempre més. Si tanca una llibreria, per més greu que ens sàpiga, també ens haurem d'aguantar, com diria en Bardem. I haurem de brindar quan se n'obren de noves, que això a Catalunya també està passant. I, després de brindar, anar-hi.

Més Respostes Immediates. Préstec Expansió.
Et responem en 24 hores. Els teus diners, disponibles en 24 més.
Sol·licita'l a bancsabadell.com/prestecexpansio.

Sabadell
Ser on siguis

Emporta't amb l'ARA el CD '40' amb les cançons del quarantè aniversari de la Bressola

Un cant a 40 anys d'educació en català

Aquest cap de setmana per només 9,95 €

Document publicat

0 2 2 5 4

